

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 328

49. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

2006. november 24.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 1692/2006/EK rendelete (2006. október 24.) az áru fuvarozási rendszer környezetvédelmi teljesítményjavításának közösségi pénzügyi támogatására irányuló második „Marco Polo” program létrehozásáról („Marco Polo II.”) és az 1382/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1**
- ★ **A Tanács 2006/88/EK irányelve (2006. október 24.) a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről 14**

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Tanács

2006/782/EK:

- ★ **A Tanács határozata (2006. október 24.) az állat-egészségügyi kiadásokról szóló 90/424/EGK határozat módosításáról 57**

Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusok

- ★ **A Tanács 2006/783/IB kerethatározata (2006. október 6.) a kölcsönös elismerés elvének a vagyoneklobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról 59**

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg.

Ár: 18 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1692/2006/EK RENDELETE

(2006. október 24.)

az áru fuvarozási rendszer környezetvédelmi teljesítményjavításának közösségi pénzügyi támogatására irányuló második „Marco Polo” program létrehozásáról („Marco Polo II.”) és az 1382/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikke (1) bekezdésére és 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A közös közlekedési politikáról 2001 szeptemberében kiadott bizottsági fehér könyv a kiegyensúlyozott közlekedési rendszer kialakításának gyakorlati és hatékony módjaként az intermodalitás kifejlesztését hangsúlyozza, és e stratégia kulcsfontosságú elemeként egyaránt javasolja mind a tengeri gyorsforgalmi utak, azaz jó minőségű, integrált, intermodális tengeri opciók kialakítását, mind pedig a vasúti forgalom és a belvízi hajózás intenzívebb kihasználását. Az Európai Tanács 2001. június 15-én és 16-án Göteborgban tartott ülésén a fenntartható fejlődés stratégiájának központi kérdésévé nyilvánította az egyes közlekedési módok közötti arányok újbóli kiegyensúlyozását. Továbbá 2002. március 15-én és 16-án Barcelonában tartott ülésén az Európai Tanács hangsúlyozta a több régióban – kiemelve az Alpok, a Pireneusok és a Balti-tenger régióját – meglévő szűk közlekedési keresztmetszeteknél tapasztalható túlterheltség csökkentésének szükségességét, jelezve, hogy a tengeri gyorsforgalmi utak útvonala szerves és fontos része a transzeurópai közlekedési hálózatnak. Az intermodalitás további fejlesztésének központi eszköze egy olyan, piaci ösztönzésű

finanszírozási program, amelynek a tengeri gyorsforgalmi utak létrehozását, valamint a vasúti forgalom és a belvízi hajózás fejlesztését külön támogatnia kell, biztosítva többek között a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősödését.

(2) Ha nem kerül sor határozott intézkedésre, az európai közúti teherszállítás 2013-ig mintegy 60 %-kal nő. Ennek hatására a nemzetközi közúti áruszállítás volumene 2007 és 2013 között az Európai Unió 25 tagállamát tekintve évente mintegy 20,5 milliárd tonnakilométerrel növekedne, negatív következményekkel a közúti infrastruktúra többletköltségei, a balesetek, a túlterheltség, a helyi és globális környezetszennyezés, az ellátási lánc, a logisztikai rendszerek megbízhatósága, valamint a környezeti károk vonatkozásában.

(3) Annak érdekében, hogy a közúti szállítás ilyen mértékű növekedésével meg lehessen birkózni, a rövid távú tengeri hajózást, a vasutat és a belvízi hajózást a mainál nagyobb mértékben kell alkalmazni, és a közutak zsúfoltságának csökkentése érdekében ösztönözni kell a közlekedési és logisztikai ágazat további, nagyhatású kezdeményezéseit, például a vasúti járművek műszaki újításait is.

(4) Az áru fuvarozási rendszer környezeti teljesítményjavításának közösségi pénzügyi támogatásáról („Marco Polo program”) szóló, 2003. július 22-i 1382/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ által létrehozott programot ezért a nemzetközi közúti szállítások tényleges csökkentését célzó új akciókkal kell megerősíteni. A Bizottság ezért egy erőteljesebb programra (a továbbiakban: „Marco Polo II. program”) vagy „a program”) tesz javaslatot a Közösségen belül az intermodalitás megerősítése, a közutak túlterheltségének csökkentése, valamint az áru fuvarozási rendszer környezetvédelmi teljesítményjavítása érdekében. E cél érdekében a programnak támogatnia kell az áruszállítás, a logisztika és a többi, kapcsolódó piac

⁽¹⁾ HL C 234., 2005.9.22., 19. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. május 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. október 12-i határozata.

⁽³⁾ HL L 196., 2003.8.2., 1. o. A legutóbb a 788/2004/EK rendelettel (HL L 138., 2004.4.30., 17. o.) módosított rendelet.

- területén végrehajtandó akciókat, különös tekintettel a kis- és közép vállalkozások (KKV-k) szükségleteire. Segítenie kell áttérni legalább a nemzetközi közúti teherszállítás várható összesített növekedési volumenét – de ha lehet, ennél nagyobb részt – a rövid távú tengeri hajózásra, a vasútra vagy a belvízi hajózásra, illetve e szállítási módok valamely olyan kombinációjára, amelyben a közúti szállítás a lehető legrövidebb. Az 1382/2003/EK rendelet alapján létrehozott Marco Polo program helyébe ezért új programnak kell lépnie.
- (5) A Marco Polo II. program különféle akciókat foglal magában, melyeknek hozzá kell járulniuk a mérhető és fenntartható forgalmi eltereléshez, és az intermodális piacon belüli jobb együttműködéshez. Továbbá a Marco Polo II. programnak a nemzetközi közúti áruszállítás tényleges csökkenéséhez is hozzá kell járulnia.
- (6) A Marco Polo II. program keretében finanszírozott akcióknak földrajzi szempontból nemzetközi jellegűnek kell lenniük. Az akciók európai dimenziójának tükrözése érdekében a projekteket különböző országokban létrehozott vállalkozásoknak, konzorcium formájában kell benyújtaniuk. Közjogi intézmények, a rájuk vonatkozó nemzeti joggal összhangban, részt vehetnek ilyen konzorciumban, amennyiben gazdasági tevékenységet folytatnak.
- (7) A pályázóknak a jelenlegi piaci igényeknek a leginkább megfelelő új, vagy adott esetben már létező projekteket kell benyújtaniuk. A támogatható intézkedések túlzottan merev meghatározásával nem szabad elriasztani a megfelelő projekteket, különösen azokat nem, amelyek figyelembe veszik a KKV-k szükségleteit.
- (8) Előfordulhatnak olyan esetek, amikor valamely létező szolgáltatás továbbfejlesztésének hasznai a további forgalmi elterelés, a minőség, a környezet és az életképesség előnyei szempontjából legalábbis felérnek valamely, nagy költséggel létrehozandó új szolgáltatás beindításából esetlegesen származó haszonnal.
- (9) Az átláthatóság, a tárgyilagosság és a világos körülhatárolás érdekében például a forgalmi elterelési akciók beindítására nyújtandó támogatásnak a társadalmi költségeknek a kizárólag közúti szállítás helyett a rövid távú tengeri hajózásnak, a vasútnak, valamint a belvízi hajózás igénybevétele általi megtakarításán kell alapulnia. Ezért ezen rendelet a tonnakilométernyi közúti fuvar áttérelésére vonatkozó indikatív pénzügyi támogatást ír elő.
- (10) A közúti szállításról a rövid távú tengeri hajózásra, a vasútra vagy belvízi hajózásra hangsúlyt helyező, tonnakilométeren alapuló, vagy közúti fuvar esetén a tonnakilométerek vagy járműkilométerek elkerülésén alapuló közösségi pénzügyi támogatásnak kiigazíthatónak kell lennie a magas színvonalú projektek és a valós környezeti előnnyel járó projektek jutalmazása érdekében.
- (11) A finanszírozás odaítélésekor különös figyelmet kell fordítani a program földrajzi hatókörébe eső, érzékenyebb vagy nagyvárosi területekre.
- (12) A nyilvánosság, az átláthatóság és a bevált gyakorlatokra vonatkozó tapasztalatcsere biztosítása érdekében a program valamennyi akciójának az eredményét megfelelő módon terjeszteni kell.
- (13) A kiválasztási eljárás során, illetve az akciók tartama alatt biztosítani kell, hogy a kiválasztott akciók valóban hozzájáruljanak a közös közlekedési politikához, és ne okozzák a verseny közösségi érdekekkel ellentétes torzulását. A Bizottságnak ezért értékelnie kell mindkét program végrehajtását. Legkésőbb 2007. június 30-ig be kell nyújtania a Marco Polo program 2003 és 2006 közötti eredményeire vonatkozó értékelő jelentését.
- (14) Az akciók nem torzíthatják a versenyt – és különösen nem a közúti szállításra kívüli szállítási módok közötti, illetve az egyes alternatív módok közötti versenyt – a közérdekkel ellentétes mértékben. Különösen figyelni kell az ilyen torzítások elkerülésére, hogy az akciók révén a hangsúly a közúti szállításról az alternatív módokra helyeződjön át, ne pedig a már meglévő vasúti, rövid távú tengeri vagy belvízi hajózástól vonják el a fuvar.
- (15) Mivel a Marco Polo II. program célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a program nagyságrendje miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően, ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (17) Ez a rendelet a program teljes időtartamára meghatároz egy olyan pénzügyi keretösszeget, amely az éves költségvetési eljárás során a költségvetési fejeletről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti intézményközi megállapodás ⁽²⁾ 37. pontja szerinti elsődleges hivatkozási alapot jelenti a költségvetési hatóság számára.

(1) HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A legutóbb a 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

(2) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

(18) A Marco Polo program folytonosságának és átláthatóságának megőrzése érdekében átmeneti rendelkezések kell elfogadni a szerződésekre és a kiválasztási eljárásra vonatkozóan,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet finanszírozási eszközt (a továbbiakban: „Marco Polo II. program” vagy „a program”) hoz létre abból a célból, hogy csökkentse a túlterheltséget, javítsa a közlekedési rendszer környezetvédelmi teljesítményét, valamint megerősítse az intermodális szállítást, ily módon hozzájárulva egy hatékony és fenntartható közlekedési rendszer kiépüléséhez, amely uniós többletértéket teremt anélkül, hogy kedvezőtlenül befolyásolná a gazdasági, társadalmi vagy területi kohéziót. A program 2007. január 1-jétől 2013. december 31-ig tart annak érdekében, hogy a program végére a közlekedés területén elmozdulás következzen be, azaz a nemzetközi közúti árufuvarozásban várható éves össznövekedés jelentős, tonnakilómeterekben mérhető része rövid távú tengeri szállítással, a vasút vagy belföldi vízi utak igénybevételével vagy a szállítási módok olyan kombinációjával oldódjon meg, ahol a közúti szállítás részaránya a lehető legkisebb.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „akció”: vállalkozások által megvalósított valamennyi olyan projekt, amely hozzájárul a tagállamok és a részt vevő országok területén a közúti szállítási rendszer túlterheltségének csökkentéséhez és/vagy az árufuvarozási rendszer környezetvédelmi teljesítményének javításához; a katalizációs akciók, forgalmi elterelési akciók és közös tanulási akciók magukban foglalhatnak több koordinált projektet is;
- b) „katalizációs akció”: olyan innovatív akció, amelynek célja az árufuvarozási piacnak a Közösségben fennálló, olyan jelentős strukturális korlátainak a lebontása, amelyek hátráltatják a piacok hatékony működését, a rövid távú tengeri hajózás, a vasút vagy a belvízi hajózás versenyképességét és/vagy az e szállítási módokat alkalmazó szállítási láncok hatékonyságát, beleértve a kiegészítő infrastruktúra módosítását vagy létrehozását is; e fogalom meghatározás alkalmazásában ilyen „strukturális korlát” az árufuvarozási láncok megfelelő működésének valamennyi, nem szabályozáshoz kötődő, tényleges és nem ideiglenes jellegű akadály;
- c) „tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akció”: bármely innovatív akció, amely közvetlenül fuvar terel át a közúti szállításról a rövid távú tengeri hajózásra, illetve a rövid távú tengeri hajózás és más szállítási módoknak olyan kombinációjára, ahol a szállítási láncon belül a közúti szállítás a lehető legcsekélyebb; az ilyen akciók magukban foglalhatják a kiegészítő infrastruktúra módosítását vagy létrehozását, amely azért szükséges, hogy egy igen nagy volumenű, nagy gyakoriságú, intermodális tengeri szállítási szolgáltatás valósuljon meg, hacsak lehetséges, a leginkább környezetbarát szállítási módok alkalmazásával, mint például a belvízi hajózást, a hátszági teherszállítást és integrált, háztól házig történő szolgáltatást lebonyolító vasúti fuvarozással; lehetőség szerint a legkülső régiók forrásait is integrálni kell;
- d) „forgalmi elterelési akció”: bármely olyan akció, amely közvetlenül és azonnal fuvar terel át a közúti szállításról a rövid távú tengeri hajózásra, a vasútra vagy a belvízi hajózásra, illetve a szállítási módoknak a lehető legrövidebb közúti szállítást magában foglaló kombinációja anélkül, hogy katalizációs akció volna; beleértve, ahol helyénvaló, az olyan további forgalmi elterelést is, amely egy már meglévő szolgáltatás fejlesztésének köszönhetően valósult meg; a Bizottság megvizsgálja a kiegészítő infrastrukturális projektek támogatásának lehetőségét;
- e) „forgalmat kiküszöbölő akció”: bármely innovatív akció, amely a termelési logisztikába integrálja a szállítást, hogy a közúti teherszállítás jelentős százalékát kiküszöbölje, anélkül, hogy kedvezőtlenül befolyásolná a termelési kibocsátást vagy a munkaerőt; az ilyen akciók közé tartozhat a kiegészítő infrastruktúra és felszerelés módosítása vagy létrehozása;
- f) „közös tanulási akció”: minden olyan akció, amelynek célja, hogy a teherfuvarozási lánc elemeinek együttműködését javítsa a munkamódszerek és eljárások szerkezeti jobbítása érdekében, a logisztikai követelményeket figyelembe véve;
- g) „innovatív akció”: bármely akció, amely egy adott piacon eddig nem létező elemeket tartalmaz;
- h) „kiegészítő infrastruktúra”: az akciók céljai eléréséhez szükséges és megfelelő infrastruktúra, ideértve az áru- és személyszállítás létesítményeit;
- i) „kísérő intézkedés”: minden jelenlegi vagy jövőbeni akciót előkészítő vagy támogató intézkedés, többek között a közzételt tevékenységek, a projektek nyomom követése és értékelése, valamint a statisztikai adatok gyűjtése és elemzése; a termékek, folyamatok vagy szolgáltatások forgalomba hozatalára irányuló intézkedések, a marketingtevékenységek és az értékesítésösztönzések nem minősülnek kísérő intézkedésnek;
- j) „előkészítő intézkedés”: valamely katalizáló hatású, tengeri gyorsforgalmi út vagy forgalmat kiküszöbölő akció előkészítésére irányuló intézkedés, úgymint műszaki, működési vagy pénzügyi megvalósíthatósági tanulmányok készítése, illetve berendezések vizsgálata;

- k) „vállalkozás”: bármilyen, gazdasági tevékenységet végző jogalany, jogállásától és finanszírozásának módjától függetlenül;
- l) „konzorcium”: bármely olyan megállapodás, amelynek révén legalább két vállalkozás közösen hajt végre valamely akciót és osztozik annak kockázataiban;
- m) „tonnakilométer”: egy tonna teher vagy térfogatnyi egyenértéke 1 km távolságon keresztül történő szállítása;
- n) „járműkilométer”: egy megrakott vagy üres tehergépjármű egy kilométer távolságon keresztül történő mozgása;
- o) „közeli harmadik ország”: bármely olyan ország, amely nem tagja az Európai Uniónak, az Európai Unióval közös határa van, vagy az Európai Unióval határos zárt tengeren vagy félig zárt tengeren lévő partszakasszal rendelkezik.

3. cikk

Alkalmazási kör

- (1) A program olyan akciókra vonatkozik, amelyek:
- a) legalább két tagállam területét,
- vagy
- b) legalább egy tagállam és egy közeli harmadik ország területét érintik.
- (2) Ha egy akció harmadik ország területét érinti, az ilyen ország területén felmerülő költségeket a program nem fedezi, kivéve a (3) és (4) bekezdésben meghatározott körülmények fennállása esetén.
- (3) A programban részt vehetnek az Európai Unió tagjelölt országai. Résztvételük az ezekkel az országokkal kötött társulási megállapodásokban meghatározott feltételek hatálya alá tartozik, és azokon a szabályokon alapul, amelyeket a társulási tanács az egyes érintett országokra nézve határozatában megállapított.
- (4) A programban az EFTA és az EGT államai, valamint a közeli harmadik országok is részt vehetnek az ezekkel az országokkal kialakítandó eljárások szerinti kiegészítő előirányzatok alapján.

II. FEJEZET

TÁMOGATHATÓ PÁLYÁZÓK ÉS AKCIÓK

4. cikk

Támogatható pályázók

- (1) Akciókkal két vagy több, legalább két tagállamban, illetve legalább egy tagállamban és egy közeli harmadik országban létrehozott vállalkozásból álló konzorcium pályázhat, vagy

kivételes esetben valamely tagállamban letelepedett egyetlen vállalkozás akkor, ha egy közeli harmadik országgal szállítási kapcsolata van.

- (2) A 3. cikk (3) és (4) bekezdésében említett részt vevő országokon kívül letelepedett vállalkozások társulhatnak a projekthez, de a program keretében semmilyen körülmények között sem részesülhetnek közösségi finanszírozásban.

5. cikk

Támogatható akciók és támogatási feltételek

- (1) A program keretében a következő akciók támogathatóak:
- a) katalizációs akciók – különösen azok, amelyek a meglévő infrastruktúrák jobb kihasználása által a vasúti, belföldi vízi úti, rövid távú tengeri szállítási (beleértve a tengeri gyorsforgalmi utakat is) ágazatban meglévő kapcsolódási pontok fejlesztését szolgálják;
- b) a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akciók (az Európai Unión belül ezeknek az akcióknak a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó közösségi iránymutatásokról szóló, 1996. július 23-i 1692/96/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽¹⁾ által meghatározott transzeurópai hálózatok nyomvonalát kell követniük);
- c) forgalmi elterelési akciók;
- d) forgalmat kiküszöbölő akciók;
- e) közös tanulási akciók.
- (2) A különféle akciókra vonatkozó támogatási feltételeket és egyéb követelményeket az I. melléklet tartalmazza. A 2. cikk h) pontja szerinti kiegészítő infrastruktúrák támogatási feltételeit a II. melléklet tartalmazza.

- (3) A közösségi pénzügyi támogatásnak a Bizottság és a kedvezményezett közötti tárgyalások eredményeként megszülető szerződéseken kell alapulnia. E szerződések szabályai és feltételei, amennyire lehetséges, a maximális igazgatási hatékonyság és rugalmasság érdekében minimális szinten tartják a pénzügyi és igazgatási terheket –, például vállalkozásbarát banki garanciák előmozdításával – a vonatkozó szabályokra és rendelkezésekre, különösen az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre⁽²⁾ való tekintettel.

⁽¹⁾ HL L 228., 1996.9.9., 1. o. A legutóbb a 884/2004/EK határozattal (HL L 167., 2004.4.30., 1. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

(4) Az 1. cikkben megfogalmazott átfogó politikai célok sérelme nélkül, az éves prioritásokat, valamint a katalizációs akciókra és a közös tanulási akciókra vonatkozó ajánlati felhívásokat a 10. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell meghatározni, és ha szükséges, azokat a Bizottságnak a 10. cikkben említett bizottság segítségével felül kell vizsgálnia.

6. cikk

Részletes szabályok

A program hatálya alá tartozó akciók benyújtásának és kiválasztásának részletes szabályait a 10. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

7. cikk

Állami támogatás

A program akcióinak közösségi pénzügyi támogatása nem zárja ki, hogy ugyanezekre az akciókra nemzeti, regionális vagy helyi szinten állami támogatást nyújtsanak, amennyiben az ilyen támogatás összeegyeztethető a Szerződés állami támogatásra vonatkozó szabályaival, és az I. mellékletben meghatározott kumulatív határokon belül marad. A kiegészítő infrastruktúrára vonatkozó állami támogatás és közösségi pénzügyi támogatás összesítő nem haladhatja meg a támogatható költségek 50 %-át.

III. FEJEZET

AZ AKCIÓK BENYÚJTÁSA ÉS KIVÁLASZTÁSA

8. cikk

Az akciók benyújtása

Az akciókat a 6. cikk alapján megállapított részletes szabályok szerint kell benyújtani a Bizottsághoz. A benyújtott pályázatnak tartalmaznia kell mindazokat az elemeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a Bizottság a 9. cikk szerint meghozhassa a kiválasztásra vonatkozó határozatát.

9. cikk

A pénzügyi támogatásban részesülő akciók kiválasztása

A benyújtott akciókat a Bizottság értékeli. A program alapján pénzügyi támogatásban részesülő akciók kiválasztása során a Bizottság a következőket veszi figyelembe:

- az 1. cikkben említett cél;
- értelemszerűen az I. vagy a II. mellékletben meghatározott feltételek;

c) az akciók hozzájárulása a közutak túlerheltségének csökkentéséhez;

d) az akciók viszonylagos környezetvédelmi értéke, beleértve a rövid távú tengeri hajózás, a vasút vagy a belvízi hajózás kedvezőtlen környezeti hatásai csökkentéséhez való hozzájárulásukat. A Bizottság külön figyelmet fordít a jogilag kötelező erejű környezetvédelmi követelményeken túlmenő projektekre;

e) az akciók általános fenntarthatósága.

A pénzügyi támogatások odaítélésére vonatkozó határozatokat a 10. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A Bizottság tájékoztatja határozatáról a kedvezményezetteket.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

10. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, a 8. cikk rendelkezéseire figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

11. cikk

Költségvetés

A 2007. január 1-től 2013. december 31-ig terjedő időszakra a Marco Polo II. program végrehajtásának pénzügyi keretösszege 400 millió EUR ⁽¹⁾.

Az éves előirányzatokat a pénzügyi kereten belül a költségvetési hatóság engedélyezi.

12. cikk

A kísérő intézkedésekre és a program értékelésére vonatkozó tartalék

Az e rendelet szerinti költségvetés 5 %-át félre kell tenni kísérő intézkedésekre, valamint az 5. cikk végrehajtásának független értékelésére.

⁽¹⁾ Ez az összeg 2004-es adatokon alapul, és az inflációt figyelembe vevő technikai kiigazítás tárgyát képezi.

13. cikk

Az Európai Közösség pénzügyi érdekeinek védelme

(1) Az e rendelet alapján finanszírozott akciók végrehajtása során a Bizottság a csalás, korrupció és bármely más törvénytelen cselekmény elleni megelőző fellépések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel és a jogosulatlan kifizetések behajtásával, valamint ha szabálytalanságokra derül fény, hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetések segítségével biztosítja az Európai Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i. 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/EK, Euratom tanácsi rendeletnek ⁽²⁾, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾ megfelelően.

(2) Az e rendelet alapján finanszírozott akciók vonatkozásában a 2988/95/EK, Euratom rendelet 1. cikkében említett szabálytalanság a közösségi jog valamely rendelkezésének egy gazdasági szereplő általi, annak cselekménye vagy mulasztása útján történő megsértése, amelynek eredményeként az Európai Unió általános költségvetése vagy az általa kezelt költségvetések kárt szenvednek vagy szenvedhetnének indokolatlan kiadási tételek miatt.

(3) Az e rendelet alapján létrejött szerződéseknek, megállapodásoknak, valamint a részt vevő harmadik országokkal kötött megállapodásoknak különösen rendelkezniük kell a Bizottság (vagy az általa felhatalmazott képviselő) által szükség esetén a helyszínen is elvégezhető felügyeletről és pénzügyi ellenőrzésről, továbbá a Számvevőszék által elvégezhető könyvvizsgálatról.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2006. október 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORELL FONTELLES

14. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság évente legalább kétszer tájékoztatja a bizottságot a program pénzügyi végrehajtásáról és a program alapján finanszírozott összes akció állásáról.

A Bizottság elvégzi a program féldős és végső értékelését annak érdekében, hogy felmérje, milyen mértékben járult hozzá a közösségi közlekedési politika céljaihoz, illetve mennyire volt eredményes az előirányzatok felhasználása.

(2) A Bizottság 2007. június 30-ig az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága elé terjeszti a Marco Polo program 2003 és 2006 között elért eredményeiről szóló értékelő jelentését. Amennyiben e jelentés eredményei alapján a Marco Polo II. program kiigazítására szükség van, a Bizottság előterjeszti az erre vonatkozó javaslatokat.

15. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1382/2003/EK rendelet, 2006. december 14-től hatályát veszti.

Az 1382/2003/EK rendelet keretei közé tartozó akciókkal kapcsolatos szerződésekre továbbra is azon rendelet vonatkozik mindaddig, amíg az akció működési és pénzügyi értelemben le nem zárul. A 2006. évre vonatkozó teljes értékelési és kiválasztási eljárásra is az 1382/2003/EK rendelet vonatkozik, még akkor is, ha az adott eljárás 2007-ben ér véget.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2006. december 14-én lép hatályba.

a Tanács részéről
az elnök
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

⁽²⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

I. MELLÉKLET

A támogatások feltételei és követelményei az 5. cikk (2) bekezdése értelmében

Az akció fajtája	A. Katalizációs akciók	B. Tengeri gyorsforgalmi utak	C. Forgalmi elterelési akció	D. Forgalmat kiküszöbölő akció	E. Közös tanulási akció
	5. cikk (1) bekezdés a) pont	5. cikk (1) bekezdés b) pont	5. cikk (1) bekezdés c) pont	5. cikk (1) bekezdés d) pont	5. cikk (1) bekezdés e) pont
1. Támogatási feltételek	a) A katalizáló hatású akció legfeljebb 60 hónapon belül teljesíti céljait és egy reális üzleti terv előrejelzése alapján azon időszak után is életképes marad;	a) A tengeri gyorsforgalmi utakra vonatkozó akció legfeljebb 60 hónapon belül teljesíti céljait és egy reális üzleti terv előrejelzése alapján azon időszak után is életképes marad;	a) A forgalmi elterelési akció legfeljebb 36 hónapon belül teljesíti céljait és egy reális üzleti terv előrejelzése alapján azon időszak után is életképes marad;	a) A forgalmat kiküszöbölő akció legfeljebb 60 hónapon belül teljesíti céljait és egy reális üzleti terv előrejelzése alapján azon időszak után is életképes marad;	a) A közös tanulási akció a piac üzleti szolgáltatásainak javulásához vezet, különösen a közúti szállítás kiküszöbölésének vagy a közúti szállításról a rövid távú tengeri hajózásra, a vasútra vagy a belvízi hajózásra a forgalom áterelésének, az együttműködés fokozásának és a know-how megosztásának elősegítése és/vagy megkönnyítése révén és legfeljebb 24 hónapig tart;
	b) a katalizációs akció európai szinten innovatív a logisztikát, a technológiát, a módszereket, a berendezéseket, a termékeket, az infrastruktúrát vagy a nyújtott szolgáltatásokat tekintve;	b) a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akció európai szinten innovatív a logisztika, a technológia, a módszerek, a felszerelés, a termékek, az infrastruktúra vagy a nyújtott szolgáltatások vonatkozásában; figyelmet kell szentelni a jó minőségű szolgáltatásoknak, az egyszerűsített eljárásoknak és vizsgálatoknak, a biztonsági előírások betartásának, a kikötők jó megközelíthetőségének, a hatékony kapcsolatnak a hátszág felé, valamint a rugalmas és hatékony kikötői szolgáltatásoknak is;	b) a forgalmi elterelési akció nem vezet az érintett piacokon a verseny torzulásához különösen a kizárólag közúti szállításmód alternatív szállításmódjai között vagy az egyes módokon belül, a közös érdekekkel ellentétes mértékben;	b) a forgalmat kiküszöbölő akció európai szinten innovatív a termelési logisztika és a szállítási logisztika integrálása vonatkozásában;	b) az akció európai szinten innovatív;

Az akció fajtája	A. Katalizációs akciók	B. Tengeri gyorsforgalmi utak	C. Forgalmi elterelési akció	D. Forgalmat kiküszöbölő akció	E. Közös tanulási akció
	5. cikk (1) bekezdés a) pont	5. cikk (1) bekezdés b) pont	5. cikk (1) bekezdés c) pont	5. cikk (1) bekezdés d) pont	5. cikk (1) bekezdés e) pont
	c) a katalizációs akció várhatóan tényleges, mérhető és fenntartható forgalmi eltereléshez vezet a közúti szállításról a rövid távú tengeri hajózásra, a vasútra vagy a belvízi hajózásra;	c) a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akció célja a nagy volumenű, nagy gyakoriságú, intermodális, rövid távú tengeri hajózást, vagy a rövid távú tengeri hajózás és más szállítási módok kombinációját – a szállítási láncban a közúti szállítás arányát a lehető legalacsonyabbra csökkentve – igénybe vevő teherszállítási és adott esetben vegyes teher- és személyszállítási szolgáltatások ösztönzése; a fellépés lehetőség szerint magában foglalja a vasutat és/vagy belvízi hajózást igénybe vevő, integrált hátszági teherszállítási szolgáltatásokat;	c) a forgalmi elterelési akció reális tervet terjeszt elő, mely megadja, hogy milyen lépésekben kívánják elérni a célokat;	c) a forgalmat kiküszöbölő akció célja az európai piacokon folyó nemzetközi áruszállítás hatékonyabbá tételének ösztönzése, a gazdasági növekedés hátráltatása nélkül, a termelési és/vagy elosztási folyamatok módosítására összpontosítva, ily módon magasabb rakodási tényezőket, kevesebb üresjáratot, a hulladékkiáramlás visszafogását, a szállított mennyiség és/vagy tömeg csökkenését vagy bármely egyéb olyan más hatást elérve, amely a közúti áruszállítás jelentős csökkenéséhez vezet, ugyanakkor nem fejt ki negatív hatást a termelési mennyiségre vagy a munkakerőre;	c) az akció nem vezet az érintett piacokon a verseny torzulásához a közös érdekekkel ellentétben, különösen a közúti szállítás alternatívái között vagy azokon belül;
	d) a katalizáló hatású akció reális tervet terjeszt elő, mely megadja, hogy milyen lépésekben kívánják elérni a célokat, valamint hogy milyen irányító támogatásra van szükség a Bizottság részéről;	d) a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akció várhatóan tényleges, mérhető és fenntartható, a közúti áruszállítás előre jelzett növekedési ütemét meghaladó forgalmi eltereléshez vezet a közúti szállításról a rövid távú tengeri hajózásra, és belvízi hajózásra és/vagy a vasútra;	d) amikor az akció olyan harmadik fél által nyújtott szolgáltatást igényel, amely nem tagja a konzorciumnak, a pályázó betervezi annak igazolását, hogy az érintett szolgáltatásokat átlátható, tárgyilagos és megkülönböztetésmentes eljárás keretében választotta ki.	d) a forgalmat kiküszöbölő fellépés várhatóan tényleges, mérhető és fenntartható, tonnakiló méterben vagy járműkiló méterben kifejezett áruszállítási volumenhez képest legalább 10 százalékos forgalomkiküszöböléshez fog vezetni;	d) a közös tanulási akció reális tervet terjeszt elő, mely megadja, hogy milyen lépésekben kívánják elérni a célokat, valamint, hogy milyen irányító támogatásra van szükség a Bizottság részéről.
	e) a katalizáló hatású fellépés az érintett piacokon nem vezet a verseny torzulásához a közös érdekekkel ellentétes mértékben, különösen a közúti szállítás alternatívái között vagy azokon belül;	e) a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos fellépés reális tervet terjeszt elő, mely megadja, hogy milyen lépésekben kívánják elérni a célokat, valamint, hogy milyen irányító támogatásra van szükség a Bizottság részéről;		e) a forgalmat kiküszöbölő fellépés reális tervet terjeszt elő, mely megállapítja, hogy az akció milyen különleges lépésekben kívánja elérni a célokat, valamint, hogy milyen irányító támogatásra van szükség a Bizottság részéről;	

Az akció fajtája	A. Katalizációs akciók	B. Tengeri gyorsforgalmi utak	C. Forgalmi elterelési akció	D. Forgalmat kiküszöbölő akció	E. Közös tanulási akció
	5. cikk (1) bekezdés a) pont	5. cikk (1) bekezdés b) pont	5. cikk (1) bekezdés c) pont	5. cikk (1) bekezdés d) pont	5. cikk (1) bekezdés e) pont
	f) amikor az akció olyan harmadik fél által nyújtott szolgáltatást igényel, amely nem tagja a konzorciumnak, a pályázó betérjeszti annak igazolását, hogy az érintett szolgáltatásokat átlátható, tárgyilagos és megkülönböztetésmentes eljárás keretében választotta ki.	f) a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akció nem vezet az érintett piacokon a verseny torzulásához a közös érdekekkel ellentétes mértékben, különösen a közúti szállítás alternatívái között vagy azokon belül;		f) a forgalmat kiküszöbölő akció nem vezet az érintett piacokon a verseny torzulásához a közös érdekekkel ellentétes mértékben, különösen a közúti szállítás alternatívái között vagy azokon belül;	
		g) amikor a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akció olyan harmadik fél által nyújtott szolgáltatást igényel, amely nem tagja a konzorciumnak, a pályázó betérjeszti annak igazolását, hogy az érintett szolgáltatásokat átlátható, tárgyilagos és megkülönböztetésmentes eljárás keretében választotta ki.		g) Amikor a forgalmat kiküszöbölő akció olyan harmadik fél által nyújtott szolgáltatást igényel, amely nem tagja a konzorciumnak, a pályázó betérjeszti annak igazolását, hogy az érintett szolgáltatásokat átlátható, tárgyilagos és megkülönböztetésmentes eljárás keretében választotta ki.	
2. A támogatás intenzitása és alkalmazási területe	a) A katalizáló hatású akció közösségi pénzügyi támogatása az akció céljai eléréséhez szükséges és az akció eredményeképpen felmerülő összes kiadás legfeljebb 35 %-a lehet, beleértve az előkészítő intézkedéseket és a kiegészítő infrastruktúrát. Az ilyen kiadás olyan mértékig jogosult a közösségi pénzügyi támogatásra, amilyen mértékig az akció végrehajtásához közvetlenül kapcsolódik.	a) A tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akció közösségi pénzügyi támogatása az akció céljai eléréséhez szükséges és az akció eredményeképpen felmerülő összes kiadás legfeljebb 35 %-a lehet, beleértve az előkészítő intézkedéseket és a kiegészítő infrastruktúrát. Az ilyen kiadás olyan mértékig jogosult a közösségi pénzügyi támogatásra, amilyen mértékig a szállítási szolgáltatás végrehajtásához közvetlenül kapcsolódik.	a) A forgalmi elterelési akció közösségi pénzügyi támogatása az akció céljai eléréséhez szükséges és az akció eredményeképpen felmerülő összes kiadás legfeljebb 35 %-a lehet, beleértve az előkészítő intézkedéseket és a kiegészítő infrastruktúrát. Az ilyen kiadás olyan mértékig jogosult a közösségi pénzügyi támogatásra, amilyen mértékig az akció végrehajtásához közvetlenül kapcsolódik.	a) A forgalmat kiküszöbölő akció közösségi pénzügyi támogatása az akció céljai eléréséhez szükséges és az akció eredményeképpen felmerülő összes kiadás legfeljebb 35 %-a lehet, beleértve az előkészítő intézkedéseket és a kiegészítő infrastruktúrát. Az ilyen kiadás olyan mértékig jogosult a közösségi pénzügyi támogatásra, amilyen mértékig az akció végrehajtásához közvetlenül kapcsolódik.	a) A közös tanulási akció közösségi pénzügyi támogatása az akció céljai eléréséhez szükséges és az akció eredményeképpen felmerülő összes kiadás legfeljebb 50 %-a lehet, beleértve az előkészítő intézkedéseket és a kiegészítő infrastruktúrát. Az ilyen kiadás olyan mértékig jogosult a közösségi pénzügyi támogatásra, amilyen mértékig az akció végrehajtásához közvetlenül kapcsolódik.

Az akció fajtája	A. Katalizációs akciók	B. Tengeri gyorsforgalmi utak	C. Forgalmi elterelési akció	D. Forgalmat kiküszöbölő akció	E. Közös tanulási akció
	5. cikk (1) bekezdés a) pont	5. cikk (1) bekezdés b) pont	5. cikk (1) bekezdés c) pont	5. cikk (1) bekezdés d) pont	5. cikk (1) bekezdés e) pont
	<p>A kiválasztási eljárás során a pályázat beadásakor vagy azután felmerülő kiadás abban az esetben jogosult közösségi pénzügyi támogatásra, ha a közösségi pénzügyi támogatás megkapja a végső jóváhagyást. Az ingóságok költségeihez való hozzájárulás attól függ, hogy ezeket a támogatás ideje alatt, elsődlegesen az akció céljaira használják fel a támogatási megállapodásban foglaltak szerint.</p>	<p>A kiválasztási eljárás során a pályázat benyújtásakor vagy azután felmerülő kiadás abban az esetben jogosult közösségi pénzügyi támogatásra, ha a közösségi támogatás megkapja a végső jóváhagyást. Az ingóságok költségeihez való hozzájárulás attól függ, hogy ezeket a támogatás ideje alatt, elsődlegesen az akció céljaira használják fel a támogatási megállapodásban foglaltak szerint.</p>	<p>A kiválasztási eljárás során a pályázat beadásakor vagy azután felmerülő kiadás abban az esetben jogosult közösségi pénzügyi támogatásra, ha a közösségi támogatás megkapja a végső jóváhagyást. Az ingóságok költségeihez való hozzájárulás attól függ, hogy ezeket a támogatás ideje alatt, elsődlegesen az akció céljaira használják fel a támogatási megállapodásban foglaltak szerint.</p>	<p>A kiválasztási eljárás során a pályázat beadásakor vagy azután felmerülő kiadás abban az esetben jogosult közösségi pénzügyi támogatásra, ha a közösségi támogatás megkapja a végső jóváhagyást. Az ingóságok költségeihez való hozzájárulás attól függ, hogy ezeket a támogatás ideje alatt, elsődlegesen az akció céljaira használják fel a támogatási megállapodásban foglaltak szerint.</p>	<p>A kiválasztási eljárás során a pályázat beadásakor vagy azután felmerülő kiadás abban az esetben jogosult közösségi pénzügyi támogatásra, ha a közösségi támogatás megkapja a végső jóváhagyást.</p>
				<p>b) A forgalmat kiküszöbölő akciókra nyújtott közösségi pénzügyi támogatást nem lehet olyan üzleti vagy termelési tevékenységek támogatására fordítani, amelyek nem állnak közvetlen kapcsolatban a szállítással vagy az elosztással.</p>	
	<p>b) A kiegészítő infrastruktúra támogatásának feltételeit a II. melléklet tartalmazza.</p>	<p>b) A közösségi pénzügyi támogatás, melyet az előkészítő intézkedések és a kiegészítő infrastruktúra kivételével a Bizottság határoz meg a közúti szállítástról a rövid távú tengeri hajózásra, a vasútra vagy a belvízi hajózásra áttevelt tonnakilométerek alapján, eleinte minden 500 tonnakilométernyi közúti fuvar átteelésére vonatkozóan 1 EUR. Az indikatív összeg kiigazítható, különösen a projekt minősége vagy a megszerzett valódi környezetvédelmi előnyök függvényében.</p>	<p>b) A közösségi pénzügyi támogatás, melyet a kiegészítő infrastruktúra kivételével a Bizottság határoz meg a közúti szállítástról a rövid távú tengeri hajózásra, a vasútra vagy a belvízi hajózásra áttevelt tonnakilométerek alapján, eleinte minden 500 tonnakilométernyi közúti fuvar átteelésére vonatkozóan 1 EUR. Az indikatív összeg kiigazítható, különösen a projekt minősége vagy a megszerzett valódi környezetvédelmi előnyök függvényében.</p>	<p>c) A közösségi pénzügyi támogatás az előkészítő intézkedések, a kiegészítő infrastruktúra és a felszerelések kivételével eleinte minden 500 tonnakilométernyi vagy 25 járműkilométernyi közúti fuvar átteelésére vonatkozóan 1 EUR. Az indikatív összeg kiigazítható, különösen a projekt minősége vagy a megszerzett valódi környezetvédelmi előnyök függvényében.</p>	<p>b) A kiegészítő infrastruktúra támogatásának feltételei: nem alkalmazható kategória.</p>

Az akció fajtája	A. Katalizációs akciók	B. Tengeri gyorsforgalmi utak	C. Forgalmi elterelési akció	D. Forgalmat kiküszöbölő akció	E. Közös tanulási akció
	5. cikk (1) bekezdés a) pont	5. cikk (1) bekezdés b) pont	5. cikk (1) bekezdés c) pont	5. cikk (1) bekezdés d) pont	5. cikk (1) bekezdés e) pont
		c) A 10. cikk (2) bekezdésében leírt eljárásnak megfelelően a Bizottság szükség szerint időről időre megvizsgálhatja a fejleményeket a számítások alapját képező tételek vonatkozásában és szükség esetén annak megfelelően módosítja a közösségi pénzügyi támogatás összegét.	c) A 10. cikk (2) bekezdésében leírt eljárásnak megfelelően a Bizottság szükség szerint időről-időre megvizsgálhatja a fejleményeket a számítások alapját képező tételek vonatkozásában és szükség esetén annak megfelelően módosítja a közösségi pénzügyi támogatás összegét.	d) A 10. cikk (2) bekezdésében leírt eljárásnak megfelelően a Bizottság szükség szerint időről időre megvizsgálhatja a fejleményeket a számítások alapját képező tételek vonatkozásában és szükség esetén annak megfelelően módosítja a közösségi pénzügyi támogatás összegét.	
		d) A kiegészítő infrastruktúra támogatásának feltételeit a II. melléklet tartalmazza.	d) A kiegészítő infrastruktúra támogatásának feltételei, amennyiben alkalmazhatóak, a II. melléklet tartalmazza.	e) A kiegészítő infrastruktúra támogatásának feltételeit a II. melléklet tartalmazza.	
3. A támogatási megállapodás formátuma és időtartama	A katalizációs akciók közösségi pénzügyi támogatása támogatási megállapodások alapján történik, mely tartalmazza a megfelelő rendelkezéseket az irányításra és a nyomon követésre vonatkozóan. E megállapodások maximális érvényességi ideje 62 hónap.	A tengeri gyorsforgalmi utakra vonatkozó akciók közösségi pénzügyi támogatása támogatási megállapodások alapján történik, mely tartalmazza a megfelelő rendelkezéseket az irányításra és a nyomon követésre vonatkozóan. E megállapodások maximális érvényességi ideje 62 hónap.	A forgalmi elterelési akciók közösségi pénzügyi támogatása támogatási megállapodások alapján történik, mely tartalmazza a megfelelő rendelkezéseket az irányításra és a nyomon követésre vonatkozóan. E megállapodások maximális érvényességi ideje 38 hónap.	A forgalmat kiküszöbölő akciók közösségi pénzügyi támogatása támogatási megállapodások alapján történik, mely tartalmazza a megfelelő rendelkezéseket az irányításra és a nyomon követésre vonatkozóan. E megállapodások maximális érvényességi ideje 62 hónap.	A közös tanulási akciók közösségi pénzügyi támogatása támogatási megállapodások alapján történik, mely tartalmazza a megfelelő rendelkezéseket az irányításra és a nyomon követésre vonatkozóan. E megállapodások maximális érvényességi ideje 26 hónap.
	A közösségi pénzügyi támogatás nem újítható meg az előírt, legfeljebb 62 hónapos érvényességi időn túl.	A közösségi pénzügyi támogatás nem újítható meg az előírt, legfeljebb 62 hónapos érvényességi időn túl.	A közösségi pénzügyi támogatás nem újítható meg az előírt, legfeljebb 38 hónapos érvényességi időn túl.	A közösségi pénzügyi támogatás nem újítható meg az előírt, legfeljebb 62 hónapos érvényességi időn túl.	A közösségi pénzügyi támogatás nem újítható meg az előírt, legfeljebb 26 hónapos érvényességi időn túl.
4. A szerződés értékűszöbe	A katalizáló hatású akció minimális indikatív támogatási küszöbe 2 000 000 EUR.	A tengeri gyorsforgalmi utakra vonatkozó akció minimális indikatív támogatási küszöbe 1,25 milliárd tonnakilométer vagy ennek forgalmi elterelési térfogati egyenértéke vagy az indikatív eurónkénti támogatással arányban 2 500 000 EUR.	A forgalmi elterelési akció minimális indikatív támogatási küszöbe 250 millió tonnakilométer vagy ennek forgalmi elterelési térfogati egyenértéke vagy az indikatív eurónkénti támogatással arányban 500 000 EUR.	A forgalmat kiküszöbölő akció minimális indikatív támogatási küszöbe 500 millió tonnakilométer vagy 25 millió járműkilométer kiküszöbölt áruszállítás vagy az indikatív eurónkénti támogatással arányban 1 000 000 EUR.	A közös tanulási akció minimális indikatív támogatási küszöbe 250 000 EUR.

Az akció fajtája	A. Katalizációs akciók	B. Tengeri gyorsforgalmi utak	C. Forgalmi elterelési akció	D. Forgalmat kiküszöbölő akció	E. Közös tanulási akció
	5. cikk (1) bekezdés a) pont	5. cikk (1) bekezdés b) pont	5. cikk (1) bekezdés c) pont	5. cikk (1) bekezdés d) pont	5. cikk (1) bekezdés e) pont
5. Közzététel	A katalizációs akciók eredményeit és módszereit a közzétételi terv alapján közzé kell tenni, hogy segítsenek elérni e rendelet céljait.	A tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos akciók eredményeit és módszereit közzé kell tenni, és támogatni kell a bevált gyakorlat kicserélését a közzétételi terv alapján, hogy segítsenek elérni e rendelet céljait.	A forgalmi elterelési akciókra vonatkozóan nincsenek külön közzétételi tevékenységek meghatározva.	A forgalmat kiküszöbölő akciók eredményeit és módszereit közzé kell tenni, és támogatni kell a bevált gyakorlat kicserélését a közzétételi terv alapján, hogy segítsenek elérni e rendelet céljait.	A közös tanulási akciók eredményeit és módszereit közzé kell tenni, és támogatni kell a bevált gyakorlat kicserélését a közzétételi terv alapján, hogy segítsenek elérni e rendelet céljait.

II. MELLÉKLET

A 2. CIKK H) PONTJA ÉS AZ 5. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINTI KISEGÍTŐ INFRASTRUKTÚRÁK TÁMOGATÁSI FELTÉTELEI

- (1) A kiegészítő infrastruktúrák az alábbi feltételek teljesülése esetén jogosultak közösségi pénzügyi támogatásra:
    - a) az akció infrastrukturális beruházást igényel egy, a közúti szállításról fuvarát áttérelő vagy közúti áruszállítást kiküszöbölő szolgáltatás megvalósítása érdekében;
    - b) az infrastrukturális beruházás az akció kezdetétől számított 24 hónapon belül befejeződik;
    - c) a szállítási szolgáltatás vagy a forgalomkiküszöbölés az infrastrukturális beruházás befejezése utáni 3 hónapon belül kezdetét veszi; a forgalmat kiküszöbölő akciók esetén ezen kívül a támogatási megállapodás érvényességi ideje alatt a vállalat teljes forgalomkiküszöbölést el kell érni;
    - d) a vonatkozó közösségi – különösen a környezetvédelmi – jogszabályok – tiszteletben tartása.
  - (2) Az 5. cikkben említett akciófajták mindegyikére megkötött megállapodás maximális időtartama meghosszabbítható addig, amíg azt az infrastrukturális beruházás befejezése szükségessé teszi, de a teljes időtartam semmi esetre sem haladhatja meg a 74 hónapot.
  - (3) Amennyiben e program alapján infrastruktúra-támogatás megpályázására került sor, más közösségi program, különösen a transzeurópai közlekedési hálózatok iránymutatásairól szóló 1692/96/EK határozat alapján ugyanarra az infrastrukturális elemre támogatás nem igényelhető.
-

A TANÁCS 2006/88/EK IRÁNYELVE

(2006. október 24.)

a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek a Szerződés I. mellékletének hatálya alá tartoznak élőállatként, halként, puhatestűként és rákként. A tenyésztett víziállatok tenyésztése, tartása, valamint a tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek forgalomba hozatala az ebben az ágazatban dolgozó személyek számára fontos bevételi forrást képez.
- (2) A belső piaccal összefüggésben egyedi állat-egészségügyi szabályok kerültek megállapításra a tenyésztett víziállatok és az akvakultúra-termékek forgalomba hozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 1991. január 28-i 91/67/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ által érintett termékek forgalomba hozatalára és harmadik országokból történő behozatalára.
- (3) A tenyésztett víziállatok betegségeinek kitörései komoly veszteségeket okozhatnak az érintett ágazatnak. A halak és a puhatestűek legfontosabb betegségeinek kitörései esetén alkalmazandó minimumintézkedéseket az egyes halbetegségek elleni védekezés céljából közösségi minimumintézkedések bevezetéséről szóló, 1993. június 24-i 93/53/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint a kéthéjú kagylókat érintő egyes betegségek elleni védekezés céljából közösségi minimumintézkedések bevezetéséről szóló, 1995. december 22-i 95/70/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ állapította meg.
- (4) A meglévő közösségi jogszabályokat főként a lazac-, pisztráng- és osztrigatenyésztés figyelembevétele érdekében hozták. E jogszabályok elfogadása óta a közösségi

akvakultúra-ágazatban jelentős fejlődés történt. Jelenleg számos további halfajt – különösen tengeri fajokat – használnak az akvakultúrában. A tenyésztési gyakorlatok más halfajokat is tartalmazó új típusai szintén egyre gyakoribbá váltak, különösen a Közösség legutóbbi bővítését követően. Ezen túlmenően a rák-, kékkagyló-, Vénusz-kagyló- és abalone-tenyésztés egyre fontosabbá válik.

- (5) Az akvakultúrára valamennyi járványvédelmi intézkedés gazdasági hatást gyakorol. A nem megfelelő járványvédelmi intézkedések a kórokozók elterjedéséhez vezethetnek, ami óriási veszteségeket okozhat, és veszélyeztetheti a közösségi akvakultúrában használt halak, puhatestűek és rákok állat-egészségügyi állapotát. Másrésztől viszont a túlszabályozás szükségtelenül korlátozná a szabad kereskedelmet.
- (6) A Bizottság 2002. szeptember 19-én kelt, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett közleménye meghatározza az európai akvakultúra fenntartható fejlődésére vonatkozó stratégiát. E közlemény egy sor, az akvakultúra-ágazatban a hosszú távú foglalkoztatás megteremtésére irányuló intézkedést körvonalaz, beleértve a magas állat-egészségügyi és állatjóléti színvonal elősegítését, valamint a hatékony és eredményes ipar biztosítására irányuló környezetvédelmi fellépést. Ezen intézkedéseket figyelembe kell venni.
- (7) A 91/67/EGK irányelv elfogadása óta a Közösség ratifikálta a Kereskedelmi Világszervezetnek (WTO) az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló megállapodását (SPS-megállapodás). Az SPS-megállapodás utal a Nemzetközi Állatjárványügyi Hivatal (OIE) szabványaira. Az élő tenyésztett víziállatoknak és az akvakultúra-termékeknek a Közösségen belüli forgalomba hozatalára vonatkozó, a 91/67/EGK irányelvben foglalt állat-egészségügyi követelmények e szabványoknál szigorúbbak. Ennélfogva ennek az irányelvnek figyelembe kell vennie a Nemzetközi Víziállat-egészségügyi Kódexet és az OIE-nek a víziállatok diagnosztikai vizsgálatáról szóló kézikönyvét.
- (8) Az akvakultúra-ágazat ésszerű fejlődésének biztosítása, valamint a termelékenység növelése érdekében a víziállatokra vonatkozó egészségügyi szabályokat közösségi szinten kell megállapítani. E szabályok többek között azért szükségesek, hogy hozzájáruljanak a belső piac megvalósításához és a fertőző betegségek elterjedésének elkerüléséhez. A jogszabályoknak – az akvakultúra-ágazat folyamatos fejlődésének és sokszínűségének, valamint a Közösségben a víziállatok egészségügyi állapotának figyelembevétele érdekében – rugalmasnak kell lenniük.

⁽¹⁾ HL C 88., 2006.4.11., 13. o.⁽²⁾ HL L 46., 1991.2.19., 1. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított irányelv.⁽³⁾ HL L 175., 1993.7.19., 23. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.⁽⁴⁾ HL L 332., 1995.12.30., 33. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

- (9) Ennek az irányelvnek ki kell terjednie a tenyésztett víziállatokra és azokra a környezetekre, amelyek ezen állatok egészségügyi állapotát érinthetik. Általánosságban az ezen irányelv rendelkezéseit kizárólag abban az esetben kell a vadon élő víziállatokra alkalmazni, ha a környezeti helyzet kihathat a tenyésztett víziállatok egészségügyi állapotára, vagy ha ez más közösségi jogszabályok, mint például a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ célkitűzésének elérése, vagy a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményről (CITES) létrehozott jegyzékben említett fajok védelme érdekében szükséges. Ez az irányelv nem érintheti a nem őshonos fajok behozatalára vonatkozó szigorúbb szabályok elfogadását.
- (10) Az ezen irányelv alkalmazásában kijelölt illetékes hatóságoknak feladataikat és kötelezettségeiket az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különös szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽²⁾, valamint a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽³⁾ megállapított általános elvekkel összhangban kell elvégezniük.
- (11) A közösségi akvakultúra fejlődése érdekében növelni kell az illetékes hatóságok és a víziállat-tenyésztő vállalkozások üzemeltetőinek tudatosságát és felkészültségét a víziállat-betegségek megelőzése, az azok elleni védekezés és azok felszámolása tekintetében.
- (12) A tagállamok illetékes hatóságainak hozzá kell férniük és alkalmazniuk kell a kockázatelemzés és a járványtan területén fellelhető legkorszerűbb technikákat és ismereteket. Ez egyre növekvő fontossággal bír, mivel a nemzetközi kötelezettségek jelenleg az egészségügyi intézkedések elfogadásával kapcsolatos kockázatelemzésre összpontosulnak.
- (13) Helyénvaló ezért a víziállat-tenyésztő vállalkozások engedélyezésére vonatkozó rendszer közösségi szinten történő bevezetése. Ez az engedélyezés lehetővé tenné az illetékes hatóságok számára, hogy teljes áttekintéssel rendelkezzenek az akvakultúra-ágazatról, ami segítené a víziállat-betegségek megelőzését, és azok elleni védekezést és azok felszámolását. Ezen túlmenően az engedélyezés lehetővé teszi azon különös követelmények megállapítását, amelyeket a víziállat-tenyésztéssel foglalkozó üzleti vállalkozásoknak működésükhöz teljesíteniük kell. Ezt az engedélyezést – amennyiben lehetséges – együtt kell alkalmazni vagy fel kell venni abba az engedélyezési rendszerbe, amelyet a tagállamok esetleg egyéb célokra – például környezetvédelmi jogszabályok értelmében – már létrehoztak. Ez az engedélyezés tehát nem jelent többlet-terhet az akvakultúra-ágazat számára.
- (14) A tagállamoknak meg kell tagadniuk az engedély kiadását, ha a kérdéses tevékenység azzal az elfogadhatatlan kockázattal járna, hogy a betegségek átterjednek más tenyésztett víziállatokra vagy a víziállatok vadon élő állományaira. Az engedélyezés megtagadására vonatkozó döntést megelőzően fontolóra kell venni a kockázatsökkentő intézkedéseket vagy a kérdéses tevékenység áthelyezését.
- (15) A tenyésztett víziállatoknak az emberi fogyasztás céljából történő tartását az élelmiszer-higiénáról szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ elsődleges termelésként határozza meg. A víziállat-tenyésztő egyéni vállalkozásokra az ezen irányelv értelmében rótt kötelezettségeket – mint például nyilvántartás vezetése, valamint olyan belső rendszerek, amelyek lehetővé teszik a víziállat-tenyésztő vállalkozások számára az illetékes hatóság felé annak bemutatását, hogy teljesítik az ezen irányelv vonatkozó követelményeit – amennyire lehetséges a 852/2004/EK rendeletben megállapított kötelezettségekkel együtt kell alkalmazni.
- (16) Nagyobb figyelmet kell fordítani a betegségek megelőzésére, mint a betegség elleni védekezésre azok kitörését követően. Helyénvaló ezért olyan betegségmegelőzési és kockázatsökkentő minimumintézkedéseket megállapítani, amelyek alkalmazandók az akvakultúra teljes termelési láncára a trágyázástól és az ikrák keltetésétől a tenyésztett víziállatok emberi fogyasztás céljára történő feldolgozásáig, beleértve a szállítást is.
- (17) Az általános állat-egészségügy javítása, valamint – a jobb nyomon követhetőség révén – az állatbetegségek megelőzésének és az azok elleni védekezés segítése érdekében a tenyésztett víziállatok mozgásáról nyilvántartást kell vezetni. Ezeket a mozgásokat adott esetben állat-egészségügyi bizonyítvány kiállításának kell alávetni.
- (18) Annak érdekében, hogy a járványügyi helyzetre vonatkozóan átfogó kép álljon rendelkezésre, betegség gyanúja esetén elősegítsék a gyors reakciót, valamint megóvják a jó állat-egészségügyi állapotot felmutató gazdaságokat vagy puhatestű-tenyésztési területeket, kockázatalapú állat-egészségügyi felügyeletet kell alkalmazni valamennyi ilyen gazdaságban és puhatestű-tenyésztési területen.
- (19) Biztosítani kell, hogy a főbb víziállat-betegségek ne terjedjenek el közösségi szinten. Ezért a forgalomba hozatal tekintetében harmonizált állat-egészségügyi rendelkezéseket kell megállapítani az e betegségekre fogékony fajokra alkalmazandó különös rendelkezésekkel együtt. Ennél fogva meg kell állapítani e betegségek és az azokra fogékony fajok jegyzékét.

(1) HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

(2) HL L 139., 2004.4.30., 206. o. A legutóbb a 2076/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 338., 2005.12.22., 83. o.) módosított rendelet.

(3) HL L 165., 2004.4.30., 1. o. A legutóbb a 776/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 136., 2006.5.24., 3. o.) módosított rendelet.

(4) HL L 139., 2004.4.30., 1. o.

- (20) E víziállat-betegségek gyakorisága a Közösségen belül nem mindenütt ugyanolyan. Utalni kell ezért a betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamok, valamint az ilyen övezetek vagy területi egységek fogalmára, amennyiben a területnek csak bizonyos részeit érinti a betegség. Meg kell állapítani az e státusz megadására, fenntartására, felfüggesztésére, visszaállítására, valamint visszavonására vonatkozó általános kritériumokat és eljárásokat.
- (21) A egyes élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül a Közösség általános víziállat-egészségügyi állapotának fenntartása és javítása érdekében, a jegyzékben szereplő, egy vagy több betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamokat, övezeteket vagy területi egységeket védeni kell e betegségek behurcolásától.
- (22) Szükség esetén a tagállamok ideiglenes védőintézkedéseket foganatosíthatnak a 90/425/EGK irányelv 10. cikkével, valamint a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 18. cikkével összhangban.
- (23) A szükségtelen kereskedelmi korlátozások létrehozásának elkerülése érdekében azonban lehetővé kell tenni a tenyésztett víziállatok kereskedelmét azon tagállamok, övezetek vagy területi egységek között, ahol egy vagy több ilyen betegség jelen van, feltéve hogy a szállítás során is megfelelő kockázatsökkentő intézkedéseket tesznek.
- (24) A járványvédelmi intézkedéseknek alávetett tenyésztett víziállatok leölése és feldolgozása – többek között a kórokozókat tartalmazó szennyvíznek a feldolgozóüzemekből történő kibocsátása eredményeként – elterjesztheti a betegséget. Ennélfogva a tagállamoknak hozzá kell férniük a megfelelően engedélyezett feldolgozólétesítményekhez annak érdekében, hogy a leölést és a feldolgozást – beleértve a szennyvíz kibocsátását is – a tenyésztett és a vadon élő víziállatok egészségügyi állapotának veszélyeztetése nélkül végezzék el.
- (25) A közösségi és nemzeti referencialaboratóriumok kijelölésének hozzá kell járulnia a diagnosztikai eredmények jó minőségéhez és egységességéhez. Ez a célkitűzés olyan tevékenységek révén érhető el, mint például az érvényesített diagnosztikai vizsgálatok alkalmazása és az összehasonlító vizsgálatok megszervezése, valamint a laboratóriumi személyzet képzése.
- (26) A hivatalos minták vizsgálatával foglalkozó laboratóriumoknak nemzetközileg jóváhagyott eljárásokkal vagy teljesítmény-előírásokon alapuló kritériumokkal összhangban kell végezniük munkájukat, és olyan diagnosztikai módszereket kell alkalmazniuk, amelyeket – amennyire ez lehetséges – érvényesítettek. E vizsgálatokkal kapcsolatos néhány tevékenység vonatkozásában az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) és a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) az ezen irányelv alkalmazásában megfelelő európai szabványokat (EN-szabványok), illetve nemzetközi szabványokat (ISO-szabványok) dolgozott ki. Ezek a szabványok különösen a laboratóriumok működésével és értékelésével, valamint az ellenőrző szervek működésével és akkreditálásával kapcsolatosak.
- (27) A víziállat-betegségek esetleges kitörése korai kimutatásának biztosítása érdekében kötelezni kell a fogékony fajokhoz tartozó víziállatokkal érintkezőket, hogy valamennyi betegséggyanús esetről értesítsék az illetékes hatóságot. A tagállamokban rendszeres ellenőrzéseket kell végezni annak biztosítása érdekében, hogy a víziállat-tenyésztő vállalkozások üzemeltetői ismerjék és alkalmazzák az ezen irányelvben megállapított, a járványvédelemre és a biológiai biztonságra vonatkozó általános szabályokat.
- (28) A tenyésztett víziállatok nem egzotikus, de súlyos betegségeinek elterjedését kitörésüket követően mihamarabb meg kell akadályozni az élő tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek mozgásának, valamint az esetlegesen fertőzött felszerelés használatának gondos megfigyelésével. Az illetékes hatóságok által alkalmazandó intézkedéseket az érintett tagállam járványügyi helyzetétől függően kell megválasztani.
- (29) A Közösség területén az állat-egészségügyi állapot előmozdítása érdekében helyénvaló, hogy a tagállamok az egyes betegségek elleni védekezésre vagy azok felszámolására irányuló, járványügyi szempontból megalapozott programokat nyújtsanak be közösségi szintű jóváhagyás céljából.
- (30) Közösségi intézkedések hatálya alá nem tartozó, de helyi szinten jelentősséggel bíró betegségek esetében az akvakultúra-ágazatnak – a tagállamok illetékes hatóságainak segítségével – önszabályozás és „gyakorlati kódexek” kidolgozása révén nagyobb felelősséget kell vállalniuk az e betegségek megjelenésének megelőzése és a betegségek elleni védekezés terén. Mindazonáltal lehetséges, hogy a tagállamoknak végre kell hajtaniuk egyes nemzeti intézkedéseket. E nemzeti védelmi intézkedéseknek indokoltnak, szükségesnek és az elérendő célokhoz képest arányosnak kell lenniük. Nem szabad sérteniük továbbá a tagállamok közötti kereskedelmet, kivéve, ha ez a betegség megjelenésének megelőzése és a betegség elleni védekezés szempontjából szükséges; ezt közösségi szinten és rendszeres felülvizsgálat mellett kell jóváhagyni. Az ezen irányelv alapján megállapítandó intézkedésekig a 91/67/EGK tanácsi irányelvnek a tenyésztett víziállatok egyes betegségei elleni intézkedések tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. április 29-i 2004/453/EK bizottsági határozatban⁽³⁾ nyújtott további garanciák maradnak hatályosak.

(1) HL L 224., 1990.8.18., 29. o. A legutóbb a 2002/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 315., 2002.11.19., 14. o.) módosított irányelv.

(2) HL L 268., 1991.9.24., 56. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(3) HL L 156., 2004.4.30., 5. o. A legutóbb a 2006/272/EK bizottsági határozattal (HL L 99., 2006.4.7., 31. o.) módosított határozat.

- (31) Az eddig ismeretlen víziállat-betegségekre vonatkozó ismeretek terén folyamatos fejlődés tapasztalható. Ennélfogva lehetséges, hogy a tagállamoknak az új betegségek esetén védelmi intézkedéseket kell alkalmazniuk. Ezen intézkedéseknek gyorsnak kell lenniük és igazodniuk kell az egyes egyedi esetekhez, de nem szabad azokat a céljuk eléréséhez szükségesnél hosszabb ideig fenntartani. Mivel ezek az új betegségek más tagállamokat is érinthetnek, valamennyi tagállamot és a Bizottságot tájékoztatni kell az új betegség jelenlétéről és bármely meghozott védelmi intézkedésről.
- (32) A tagállamokban a betegségtől mentes státusz fenntartására, valamint – kitérés esetén – az annak visszanyerésére irányuló alapvető célkitűzés elérése érdekében szükséges és helyénvaló a betegségre való felkészültség növelését célzó intézkedésekre vonatkozó szabályok megállapítása. A kitérések ellen a lehető leggyorsabban – szükség esetén sürgősségi vakcinázással – kell fellépni az élő tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek termelésére, valamint kereskedelmére gyakorolt káros hatások enyhítése érdekében.
- (33) Az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ – csupán néhány kisebb kivételtől eltekintve – megköveteli, hogy a Közösségben forgalomba hozott valamennyi állatgyógyászati készítmény rendelkezzen forgalomba hozatali engedéllyel. Általában a Közösségben használt valamennyi vakcinának rendelkeznie kell forgalomba hozatali engedéllyel. A tagállamok a 726/2004/EK rendelettel összhangban, bizonyos feltételek mellett, súlyos járvány esetén azonban engedélyezhetik forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkező termék használatát. A tenyésztett víziállatok egzotikus és új betegségei elleni vakcinák jogosultak lehetnek ilyen eltérésre.
- (34) Ennek az irányelvnek rendelkezéseket kell megállapítania az akvakultúrát érintő súlyos, egzotikus vagy új betegségek egy vagy több kitérésével kapcsolatos vészhelyzetek hatékony – különösen az ezek leküzdésére irányuló készenléti tervek kidolgozásával történő – kezeléséhez szükséges felkészültségi szint biztosítása érdekében. E készenléti terveket rendszeresen felülvizsgálják és naprakésszé teszik.
- (35) Amennyiben egy súlyos víziállat-betegség elleni védekezés harmonizált közösségi felszámolási intézkedés hatálya alá tartozik, a tagállamok számára lehetővé kell tenni,
- hogy igénybe vehessék az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ szerinti közösségi pénzügyi hozzájárulást. A közösségi támogatásra irányuló valamennyi kérelmet az ezen irányelvben megállapított védelmi rendelkezések betartása tekintetében alapos vizsgálatnak kell alávetni.
- (36) A harmadik országokból behozott élő tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek nem veszélyeztetik a közösségi víziállatok egészségét. E célból ennek az irányelvnek meg kell határoznia a járványos állapotbetegségek behurcolásának megelőzésére vonatkozó intézkedéseket.
- (37) A közösségi víziállat-egészségügyi helyzet megóvása érdekében szükséges továbbá annak biztosítása, hogy az élő tenyésztett víziállatoknak a Közösségen áthaladó szállítmányai megfeleljenek az érintett fajokra alkalmazandó, vonatkozó állat-egészségügyi követelményeknek.
- (38) A vízi díszállatok – kizárólag díszállatként történő – forgalomba hozatala a fajok – gyakran trópusi fajok – széles körét foglalja magában. E vízi díszállatokat általában magánakváriumokban vagy -tavakban, kertészeti központokban, vagy kiállítási akváriumokban tartják, nem pedig a közösségi vizekkel közvetlen érintkezésben. Ebből következően az ilyen feltételek mellett tartott vízi díszállatok nem ugyanazt a veszélyt jelentik a közösségi akvakultúra többi ágazatára vagy a vadon élő állományokra. Helyénvaló ennélfogva az ilyen feltételek mellett tartott vízi díszállatok forgalomba hozatalára, tranzitjára és behozatalára alkalmazandó különös rendelkezések megállapítása.
- (39) Abban az esetben azonban, ha vízi díszállatokat zárt rendszereken vagy akváriumokon kívül a Közösség természetes vizeivel való közvetlen érintkezésben tartanak, ezek a közösségi akvakultúrára vagy a vadon élő állományokra jelentős veszélyt jelenthetnek. Ez a helyzet különösen a pontyfélék (*Cyprinidae*) esetében, mivel az olyan népszerű díszhalak, mint a koi ponty, fogékonyak a Közösségben tenyésztett vagy vadon élő egyéb pontyfajokat érintő néhány betegségre. Ilyen esetekben az ezen irányelv általános rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (40) Az információcsere elektronikus eszközeinek kialakítása létfontosságú az egyszerűsítés, valamint az akvakultúra-ágazat és az illetékes hatóságok érdekében. E kötelezettség teljesítése érdekében közös kritériumokat kell meghatározni.
- (41) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

⁽¹⁾ HL L 311., 2001.11.28., 1. o. A legutóbb a 2004/28/EK irányelvvel (HL L 136., 2004.4.30., 58. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 136., 2004.4.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

- (42) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (43) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a Közösségben alkalmazandó, víziállat-egészségügyi jogszabályok közös alapjául szolgáló fogalmak, elvek és eljárások közelítésének előírását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv terjedelme és hatásai miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (44) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (45) Helyénvaló a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó közösségi állat-egészségügyi jogszabályok naprakésszé tétele. Ennek megfelelően a 91/67/EGK, a 93/53/EGK és a 95/70/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni és helyébe ennek az irányelvnek kell lépnie,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv a következőket állapítja meg:
- a) a tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek forgalomba hozatalára, behozatalára és tranzitjára alkalmazandó állat-egészségügyi követelmények;
- b) a tenyésztett víziállatok betegségei tekintetében az illetékes hatóságok, a víziállat-tenyésztő vállalkozások üzemeltetői és az ágazathoz kapcsolódó más személyek tudatosságának és felkészültségének növelését célzó megelőző minimumintézkedések;

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o., helyesbített változat: HL C 4., 2004.1.8., 7. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

- c) a víziállatok egyes betegségeinek gyanúja vagy kitorése esetén alkalmazandó védelmi minimumintézkedések.

- (2) A tagállamok a II. fejezet 13. cikkének, valamint az V. fejezet hatálya alá tartozó területen szigorúbb intézkedéseket is hozhatnak, feltéve hogy ezek az intézkedések nem érintik a más tagállamokkal folytatott kereskedelmet.

2. cikk

Alkalmazási kör

- (1) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni a következőkre:
- a) a nem kereskedelmi akváriumokban tartott vízi díszállatok;
- b) az élelmiszerláncba történő közvetlen bekerülés céljából begyűjtött vagy kifogott vadon élő víziállatok;
- c) halliszt, haltakarmány, halolaj és hasonló termékek előállítása céljából kifogott víziállatok.
- (2) A II. fejezetet, a III. fejezet 1–4. szakaszát, valamint a VII. fejezetet nem kell alkalmazni azokra a vízi díszállatokra, amelyeket olyan kisállat-kereskedésben, kertészeti központokban, kerti tavakban, kereskedelmi akváriumokban vagy nagykereskedésekben tartanak, amelyek:
- a) nem érintkeznek közvetlenül a Közösség természetes vizeivel;
- vagy
- b) olyan szennyvízkezelő rendszerekkel rendelkeznek, amelyek elfogadható szintre csökkentik a betegségek természetes vizekbe való átvitelének kockázatát.
- (3) Ezt az irányelvet a fajok védelmére vagy a nem őshonos fajok bevezetésére vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában:
- a) „akvakultúra”: vízi szervezetek olyan tartása vagy tenyésztése, amelynek során e szervezetek szaporodását a környezet természetes kapacitását meghaladó mértékben növelő technológiákat alkalmaznak, és amelyben e szervezetek a tartási vagy a tenyésztési szakaszokban – egészen a begyűjtésig és beleértve azt is – egy vagy több természetes vagy jogi személy tulajdonában maradnak;

- b) „tenyésztett víziállatok”: gazdaságban vagy puhatestű-tenyésztési területen tartott valamely víziállat – beleértve a gazdaságok vagy a puhatestű-tenyésztési területek számára szánt vadon élő víziállatokat – összes életszakasza, beleértve az ikrákat és spermákat/ivarsejteket;
- c) „víziállat-tenyésztő vállalkozás”: a tenyésztett víziállatok tartásával és tenyésztésével kapcsolatos bármilyen tevékenységet végző – akár nyereségszerzésre irányuló akár nem – bármely köz- vagy magánvállalkozás;
- d) „víziállat-tenyésztő vállalkozás üzemeltetője”: az ellenőrzésük alatt álló víziállat-tenyésztő vállalkozásban az ezen irányelv követelményei betartásának biztosításáért felelős természetes vagy jogi személyek;
- e) „víziállatok”:
- i) az *Agnatha* főosztályba és a *Chondrichthyes* és *Osteichthyes* osztályába tartozó halak;
  - ii) a *Mollusca* törzsbe tartozó puhatestűek;
  - iii) a *Crustacea* altörzsbe tartozó rákfélék;
- f) „engedélyezett feldolgozólétesítmény”: bármely olyan élelmiszer-ipari vállalkozás, amelyet tenyésztett víziállatoknak élelmiszer-előállítás céljából történő feldolgozására az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikkével összhangban jóváhagytak, és az ezen irányelv 4. és 5. cikkével összhangban engedélyeztek;
- g) „engedélyezett feldolgozólétesítmény üzemeltetője”: az ellenőrzésük alatt álló engedélyezett feldolgozólétesítményben az ezen irányelv követelményei betartásának biztosításáért felelős természetes vagy jogi személyek;
- h) „gazdaság”: víziállat-tenyésztő vállalkozás által működtetett olyan helyiségek, zárt terület vagy létesítmény, ahol tenyésztett víziállatokat forgalomba hozatal céljából tartanak, azok kivételével, ahol emberi fogyasztás céljából begyűjtött vagy kifogott vadon élő víziállatokat átmenetileg – leolésig – és etetés nélkül tartanak;
- i) „tenyésztés”: tenyésztett víziállatoknak gazdaságban vagy puhatestű-tenyésztési területen történő tartása;
- j) „puhatestű-tenyésztési terület”: tenyésztési terület vagy átmosó terület, ahol valamennyi víziállat-tenyésztő vállalkozás közös biológiai biztonsági rendszerben működik;
- k) „vízi díszállatok”: kizárólag díszítés céljából tartott, tenyésztett vagy forgalomba hozott víziállatok;
- l) „forgalomba hozatal”: a tenyésztett víziállatok értékesítése, beleértve az eladásra kínálást vagy az átruházás bármely más – akár térítésmentes akár nem – formáját és azok mozgásának bármilyen formáját;
- m) „tenyésztési terület”: a puhatestűek természetes telepeit vagy a puhatestűek tenyésztésére használt helyeket tartalmazó, bármely édesvízi, tengeri, torkolati, kontinentális vagy lagúnaterület, ahonnan a puhatestűeket kifogják;
- n) „bérhorgászati területek”: olyan mesterséges tó, vagy egyéb létesítmény, amelyben a tenyésztett víziállat populációt állománypótlással tartják fenn kizárólag szabadidős halászat céljából;
- o) „átmosóterület”: egyértelműen jelölt határvonalakkal rendelkező és bójákkal, cölöpökkel vagy egyéb rögzített eszközzel jelzett, és kizárólag az élő puhatestűek természetes tisztítására használt édesvízi, tengeri, torkolati vagy lagúnaterület;
- p) „vadon élő víziállatok”: nem tenyésztett víziállatok.
- (2) Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat is alkalmazni kell:
- a) az I. mellékletben megállapított technikai fogalom-meghatározások;
  - b) szükség szerint az alábbiak szerinti fogalom-meghatározások:
    - i. az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. és 3. cikke;
    - ii. a 852/2004/EK rendelet 2. cikke;
    - iii. a 853/2004/EK rendelet 2. cikke;
    - iv. a 882/2004/EK rendelet 2. cikke.

II. FEJEZET

VÍZIÁLLAT-TENYÉSZTŐ VÁLLALKOZÁSOK ÉS ENGEDÉLYEZETT FELDOLGOZÓLÉTESÍTMÉNYEK

4. cikk

A víziállat-tenyésztő vállalkozások és a feldolgozólétesítmények engedélyezése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi víziállat-tenyésztő vállalkozást az illetékes hatóság megfelelően – az 5. cikkkel összhangban – engedélyezzen.

⁽¹⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

⁽²⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

Ez az engedélyezés adott esetben több, a puhatestű-tenyésztési területen elhelyezkedő, puhatestűekkel foglalkozó víziállat-tenyésztő vállalkozásra is kiterjedhet.

A puhatestű-tenyésztési területen belül elhelyezkedő feladó központoknak, tisztító központoknak vagy hasonló vállalkozásoknak egyedi engedéllyel kell rendelkezniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi, a tenyésztett víziállatokat járványvédelmi célból, az V. fejezet 33. cikkével összhangban leülő feldolgozólétesítményt az illetékes hatóság megfelelően – az 5. cikkkel összhangban – engedélyezzen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden egyes víziállat-tenyésztő vállalkozás és engedélyezett feldolgozólétesítmény egyedi engedélyszámmal rendelkezzen.

(4) Az (1) bekezdésben megállapított engedélyezési követelménytől eltérően a tagállamok kizárólag a következők nyilvánvartásba vételét követelhetik meg az illetékes hatóságtól:

- a) olyan víziállat-tenyésztő vállalkozásoktól eltérő létesítmények, ahol forgalomba hozatali szándék nélkül tartanak víziállatokat;
- b) bérhorgászati területek;
- c) olyan víziállat-tenyésztő vállalkozások, amelyek kizárólag emberi fogyasztás céljából hoznak forgalomba tenyésztett víziállatokat a 853/2004/EK rendelet 1. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összhangban.

Ezekben az esetekben ezen irányelv rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni, figyelembe véve az érintett létesítmény, bérhorgászati terület vagy vállalkozás jellegét, jellemzőit és helyzetét, valamint a víziállat-betegségeknek a víziállatok más populációira – a működtetés eredményeként – történő átterjedésének veszélyét.

(5) Az ezen irányelv rendelkezéseinek be nem tartása esetén az illetékes hatóság a 882/2004/EK rendelet 54. cikkével összhangban jár el.

5. cikk

Engedélyezési feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében előírtak szerinti engedélyeket az illetékes hatóság kizárólag abban az esetben adja ki, ha a víziállat-tenyésztő vállalkozás üzemeltetője vagy az engedélyezett feldolgozólétesítmény üzemeltetője:

- a) teljesíti a 8., 9. és 10. cikk vonatkozó követelményeit;
- b) rendelkezik olyan rendszerrel, amely az üzemeltető számára lehetővé teszi az illetékes hatóság felé annak bizonyítását, hogy a vonatkozó követelmények teljesülnek;

és

- c) az 54. cikk (1) bekezdésében megállapított feladatokat ellátó illetékes hatóság felügyelete alá tartozik.

(2) Az engedélyt nem adják meg, ha a kérdéses tevékenység a betegségeknek a gazdaságokban, a puhatestű-tenyésztési területeken vagy a víziállatoknak a gazdaság vagy a puhatestű-tenyésztési terület közelében lévő vadon élő állományaiban történő elterjedésének elfogadhatatlan kockázatához vezetne.

Az engedély megtagadására vonatkozó döntést megelőzően azonban fontolóra veszik a kockázatcsökkentő intézkedéseket, beleértve a kérdéses tevékenység esetleges áthelyezését.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a víziállat-tenyésztő vállalkozás üzemeltetője vagy az engedélyezett feldolgozólétesítmény üzemeltetője benyújtson valamennyi vonatkozó információt – beleértve a II. melléklettel összhangban megkövetelt információkat – annak érdekében, hogy az illetékes hatóság értékelhesse, hogy teljesítették-e az engedélyezési feltételeket.

6. cikk

Nyilvántartás

A tagállamok létrehozzák, folyamatosan naprakésszé és a nyilvánosság számára elérhetővé teszik a víziállat-tenyésztő vállalkozások és az engedélyezett feldolgozólétesítmények nyilvántartását, amely legalább a II. mellékletben meghatározott információkat tartalmazza.

7. cikk

Hatósági ellenőrzés

(1) A 882/2004/EK rendelet 3. cikkével összhangban az illetékes hatóság ellenőrzi a víziállat-tenyésztő vállalkozásokat és az engedélyezett feldolgozólétesítményeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatósági ellenőrzések minden egyes víziállat-tenyésztő vállalkozás esetében legalább rendszeres vizsgálatokból, látogatásokból, ellenőrzésekből és – adott esetben – mintavételből állnak, azon kockázat figyelembevételével, amelyet a víziállat-tenyésztő vállalkozás és az engedélyezett feldolgozólétesítmény a megbetegedés és a betegség terjesztése tekintetében jelent. Az ilyen ellenőrzések gyakoriságára vonatkozó, az érintett övezet vagy területi egység egészségügyi állapotán alapuló ajánlásokat a III. melléklet B. része tartalmazza.

(3) E cikk végrehajtásának részletes szabályait a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

8. cikk

Nyilvántartási kötelezettség – Nyomon követhetőség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a víziállat-tenyésztő vállalkozások nyilvántartást vezetnek az alábbiakról:

- a) a tenyésztett víziállatoknak és az azokból származó termékeknek valamennyi, a gazdaságba vagy a puhatestű-tenyésztési területre történő belépése, illetve onnan történő kilépése;

b) minden egyes járványügyi egységben történt elhullás, amennyiben összefügg a termelés típusával;

és

c) a 10. cikkben előírt, kockázatalapú állat-egészségügyi felügyeleti rendszer eredményei.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett feldolgozólétesítmények nyilvántartást vezetnek a tenyésztett víziállatoknak és az azokból származó termékeknek az ezen létesítményekbe történő beviteléről, valamint onnan történő kiviteléről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a tenyésztett víziállatok szállítása során a szállítványozók nyilvántartást vezetnek az alábbiakról:

a) a szállítás során történt elhullások, a szállítás típusától és a szállított fajtoktól függően;

b) azon gazdaságok, puhatestű-tenyésztési területek és feldolgozólétesítmények, ahová a szállítóeszközzel ellátogattak;

és

c) a szállítás során végzett bármilyen vízcserre, különösen az új víz forrása, valamint a víz kieresztési helye.

(4) A nyomon követhetőségre vonatkozó különös rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az állatoknak a víziállat-tenyésztő vállalkozások üzemeltetői által rögzített valamennyi – az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott – mozgása oly módon kerül nyilvántartásba, amelynek révén biztosítható a származási hely és a rendeltetési hely nyomon követése. A tagállamok megkövetelhetik, hogy e mozgásokat országos nyilvántartásban rögzítsék és tárolásuk számítógépes formában történjen.

9. cikk

Helyes higiéniai gyakorlat

A tagállamok biztosítják, hogy a víziállat-tenyésztő vállalkozások és az engedélyezett feldolgozólétesítmények – a betegségek behurcolásának és elterjedésének megelőzése érdekében – az érintett tevékenységnek megfelelő, helyes higiéniai gyakorlatot alkalmaznak.

10. cikk

Állat-egészségügyi felügyeleti rendszer

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi gazdaságban és puhatestű-tenyésztési területen a tenyésztés típusának megfelelő, kockázatalapú állat-egészségügyi felügyeleti rendszert alkalmaznak.

(2) Az (1) bekezdésben említett kockázatalapú állat-egészségügyi felügyeleti rendszer az alábbiak kimutatására irányul:

a) a gazdaságokban és a puhatestű-tenyésztési területeken bármely, megnövekedett arányú elhullás, a tenyésztés típusának függvényében;

és

b) a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségek, azokban a gazdaságokban és puhatestű-tenyésztési területeken, ahol jelen vannak az e betegségekre fogékony fajok.

(3) Az állat-egészségügyi felügyeleti rendszer tekintetében a gyakoriságra vonatkozó, az érintett övezet vagy területi egység egészségügyi állapotán alapuló ajánlásokat a III. melléklet B. része tartalmazza. E felügyeletet az V. fejezettel vagy a 49. cikk (3) bekezdésével, az 50. cikk (4) bekezdésével és az 52. cikkel összhangban végrehajtott mintavétel és felügyelet sérelme nélkül kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdésben említett, kockázatalapú állat-egészségügyi felügyeleti rendszer figyelembe veszi a Bizottság által a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kidolgozandó iránymutatásokat.

(5) Figyelemmel a 7. cikknek megfelelően elvégzett hatósági és az 58. cikknek megfelelően elvégzett közösségi ellenőrzések eredményére, valamint bármely vonatkozó információra, a Bizottság a Tanács részére jelentést nyújt be a kockázatalapú állat-egészségügyi felügyeleti rendszer egészének tagállami működésére vonatkozóan. E jelentést adott esetben megfelelő javaslat kísérheti, a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, amely megállapítja e cikk végrehajtásának részletes szabályait.

III. FEJEZET

A TENYÉSZTETT VÍZIÁLLATOK ÉS AZ AZOKBÓL SZÁRMAZÓ TERMÉKEK FORGALOMBA HOZATALÁRA VONATKOZÓ ÁLLAT-EGÉSZSÉGÜGYI KÖVETELMÉNYEK

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

11. cikk

Alkalmazási kör

(1) eltérő rendelkezés hiányában ezt a fejezetet kizárólag a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségekre, valamint az azokra fogékony fajokra kell alkalmazni.

(2) A tagállamok – az illetékes hatóság szigorú felügyelete alatt – engedélyezhetik az e fejezetnek nem megfelelő tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek tudományos célból történő forgalomba hozatalát.

Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségek tekintetében ez a forgalomba hozatal ne veszélyeztesse a rendeltetési helyen vagy a tranzithelyeken található víziállatok egészségügyi állapotát.

A tagállamok között nem történhet ilyen mozgás az érintett tagállamok illetékes hatóságainak előzetes értesítése nélkül.

12. cikk

A tenyésztett víziállatok forgalomba hozatalára vonatkozó általános követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek forgalomba hozatala a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségek tekintetében ne veszélyeztesse a rendeltetési helyen található víziállatok egészségügyi állapotát.

(2) E fejezet megállapítja a tenyésztett víziállatok mozgásának részletes szabályait, különös tekintettel a – III. melléklet A. részének megfelelő – különböző egészségügyi állapotú tagállamok, övezetek és területi egységek közötti szállításra.

13. cikk

A szállítással kapcsolatos betegségmegelőzési követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy:

a) a tenyésztett víziállatok szállítása során alkalmazzák a szükséges betegségmegelőzési intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen állatok egészségügyi állapota a szállítás során ne változzon meg, valamint, hogy csökkentsék a betegség elterjedésének kockázatát;

és

b) a tenyésztett víziállatokat olyan feltételek mellett szállítják, amelyek nem változtatják meg azok egészségügyi állapotát és nem veszélyeztetik a rendeltetési hely és – adott esetben – a tranzithelyek egészségügyi állapotát sem.

Ezt a bekezdést továbbá alkalmazni kell a IV. melléklet II. részében nem említett betegségekre, valamint az azokra fogékony fajokra.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szállítás során végzett valamennyi vízcseré olyan helyen és olyan feltételek mellett történik, amelyek nem veszélyeztetik az alábbiak egészségügyi állapotát:

a) a szállított tenyésztett víziállatok;

b) a vízcseré helyén található bármely víziállat;

és

c) a rendeltetési helyen található víziállatok.

14. cikk

Állat-egészségügyi bizonyítvány

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tenyésztett víziállatok forgalomba hozatala – amennyiben az állatokat a 49. és 50. cikk értelmében betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamba, övezetbe vagy területi egységbe viszik az alábbi célokból – állat-egészségügyi bizonyítvány kiállításának függvénye, vagy a 44. cikk (1) vagy a (2) bekezdésével összhangban felügyeleti vagy felszámolási program függvénye legyen:

a) tenyésztés és állománypótlás;

vagy

b) emberi fogyasztást megelőző további feldolgozás kivéve:

i. halak tekintetében: ha azokat feladás előtt leölték és kizsigerelték;

ii. a puhatestűek és a rákfélék tekintetében: ha azokat feldolgozatlan vagy feldolgozott termékként adják fel.

(2) A tagállamok továbbá biztosítják, hogy a tenyésztett víziállatok forgalomba hozatala állat-egészségügyi bizonyítvány kiállításának függvénye legyen, amennyiben az állatok valamely olyan területet hagyhatnak el, amely az V. fejezet 3., 4., 5. és 6. szakaszában meghatározott védelmi rendelkezések hatálya alá tartozik.

Ezt a bekezdést továbbá alkalmazni kell a IV. melléklet II. részében nem említett betegségekre, valamint az azokra fogékony fajokra.

(3) A tenyésztett víziállatok mozgásáról az alábbi esetekben kell a 90/425/EGK irányelv 20. cikke (1) bekezdésében előírt számítógépes rendszernek megfelelően értesítést küldeni:

a) a tenyésztett víziállatok olyan tagállamok közötti mozgása, amelyek e cikk (1) vagy (2) bekezdésével összhangban állat-egészségügyi bizonyítványt írnak elő;

és

b) az élő tenyésztett víziállatok bármely egyéb, tenyésztési vagy állománypótlási célú mozgása olyan tagállamok között, amelyek ezen irányelv értelmében állat-egészségügyi bizonyítványt nem írnak elő.

(4) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a (3) bekezdésben előírt számítógépes rendszert alkalmazzák a teljes egészében a területükön történő mozgások nyomon követésére is.

2. SZAKASZ

A tenyésztésre és állománypótlásra szánt tenyésztett víziállatok

15. cikk

A tenyésztett víziállatok tenyésztési és állománypótlási célú forgalomba hozatalára vonatkozó általános követelmények

(1) Az V. fejezetben megállapított rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a tenyésztési célból forgalomba hozott tenyésztett víziállatok:

- a) klinikailag egészségesek legyenek;
- b) ne olyan gazdaságból vagy puhatestű-tenyésztési területről származzanak, ahol megnövekedett arányú elhullásból fakadó megoldatlan probléma áll fenn.

Ezt a bekezdést továbbá alkalmazni kell a IV. melléklet II. részében nem említett betegségekre, valamint az azokra fogékony fajokra.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, a tagállamok – kockázatértékelés alapján – engedélyezhetik e forgalomba hozatalt, feltéve hogy az állatok a gazdaságnak vagy a puhatestű-tenyésztési területnek olyan részéről származnak, amely független attól a járványügyi egységtől, ahol a megnövekedett arányú elhullás történt.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az V. fejezetben előírt járványvédelmi intézkedésekkel összhangban megsemmisítésre vagy leölésre szánt tenyésztett víziállatokat nem hozzák forgalomba tenyésztési és állománypótlási célból.

(4) A tenyésztett víziállatok állománypótlási célból abban az esetben engedhetők szabadon vagy bérhorgászati területekre, ha:

- a) teljesítik az (1) bekezdés követelményeit;

és

- b) olyan gazdaságból vagy olyan puhatestű-tenyésztési területről származnak, amelynek – a III. melléklet A. része szerinti – egészségügyi státusa legalább egyenértékű azon vizek egészségügyi státusával, amelyekbe ezeket kiengedik.

A tagállamok azonban határozhatnak úgy, hogy a tenyésztett víziállatoknak a 49. vagy 50. cikkel összhangban betegségtől mentesnek nyilvánított övezetből vagy területi egységből kell származniuk. A tagállamok továbbá határozhatnak úgy, hogy e bekezdést alkalmazzák a 43. cikkel összhangban kialakított és működtetett programokra is.

16. cikk

Az egyes betegségekre fogékony fajokhoz tartozó, tenyésztett víziállatoknak az adott betegségtől mentes területekre történő bevitel

(1) Annak érdekében, hogy az egyes betegségekre fogékony fajokhoz tartozó, tenyésztett víziállatokat tenyésztési vagy állománypótlási célból a 49. vagy 50. cikkel összhangban az adott betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamba, övezetbe vagy területi egységbe lehessen vinni, azoknak az e betegségtől szintén mentesnek nyilvánított másik tagállamból, övezetből vagy területi egységből kell származniuk.

(2) Amennyiben tudományosan igazolható, hogy a az egyes betegségekre fogékony fajok bizonyos életszakaszokban nem közvetítik az adott betegséget, az (1) bekezdést ezen életszakaszokra nem kell alkalmazni.

Azon fajok és életszakaszok jegyzékét, amelyek vonatkozásában az első albekezdés alkalmazható, a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni és – szükség esetén – a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében módosítani.

17. cikk

A kórokozó-átvivő fajhoz tartozó, élő tenyésztett víziállatoknak a betegségtől mentes területekre történő bevitel

(1) Amennyiben tudományos adatok vagy gyakorlati tapasztalatok támasztják alá, hogy a IV. melléklet II. részében említetektől eltérő fajok kórokozó-átvivő fajként felelősek lehetnek egy adott betegség átviteléért, a tagállamok biztosítják, hogy ezen kórokozó-átvivő fajoknak, amennyiben azokat a 49. vagy 50. cikkel összhangban egy adott betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamba, övezetbe vagy területi egységbe viszik tenyésztési vagy állománypótlási céllal:

- a) az adott betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamból, övezetből vagy területi egységből kell származniuk;

vagy

- b) azokat karanténlétesítményekben, a kérdéses kórokozótól mentes vízben, elegendő ideig kell tartani, amennyiben a tudományos adatok vagy a gyakorlati tapasztalatok fényében ez elegendőnek bizonyul ahhoz, hogy az adott betegség passzív átvitelének kockázata az érintett betegség átvitelének megelőzése tekintetében elfogadható szintre csökkenjen.

(2) A tudományos és technológiai fejlődés figyelembevételével, a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni és adott esetben módosítani azon kórokozó-átvivő fajok és e fajok életszakaszainak jegyzékét, amelyekre ezt a cikket kell alkalmazni, továbbá – adott esetben – azokat a feltételeket, amelyek között e fajok a betegséget átvihetik.

(3) A Bizottság az adott fajnak a (2) bekezdésben említett jegyzékbe történő lehetséges felvételéig – a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban – határozhat úgy, hogy a tagállamok számára engedélyezi az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazását.

3. SZAKASZ

Emberi fogyasztásra szánt tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek

18. cikk

Az emberi fogyasztást megelőző, további feldolgozás céljából forgalomba hozott tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegségek közül egyre vagy többre fogékony fajokhoz tartozó tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek kizárólag abban az esetben hozhatók forgalomba további feldolgozás céljából a 49. vagy 50. cikkel összhangban e betegségektől mentesnek nyilvánított tagállamban, övezetben vagy területi egységben, ha azok megfelelnek a következő feltételek valamelyikének:

- a) a kérdéses betegségtől mentesnek nyilvánított másik tagállamból, övezetből vagy területi egységből származnak;
  - b) azokat engedélyezett feldolgozólétesítményben, a betegségek elterjedését megelőző feltételek mellett dolgozzák fel;
  - c) a halak tekintetében: azokat a feladás előtt leölték és kizsigerelték;
- vagy
- d) a puhatestűek és a rákfélék tekintetében: azokat feldolgozatlan vagy feldolgozott termékként adják fel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegségek közül egyre vagy többre fogékony fajokhoz tartozó, élő tenyésztett víziállatok, amelyeket a 49. vagy 50. cikkel összhangban e betegségektől mentesnek nyilvánított tagállamban, övezetben vagy területi egységben további feldolgozás céljából forgalomba hoztak, kizárólag átmenetileg tárolhatók a feldolgozás helyén abban az esetben, ha:

- a) a kérdéses betegségtől mentesnek nyilvánított másik tagállamból, övezetből vagy területi egységből származnak;

vagy

- b) azokat ideiglenesen a kérdéses kórokozókat ártalmatlanító szennyvízkezelő rendszerrel felszerelt feladó központokban, tisztító központokban vagy hasonló vállalkozásoknál tárolják, vagy olyan helyen, ahol a szennyvizet a betegségeknek a természetes vizekbe történő átvitelének kockázatát elfogadható szintre csökkentő, egyéb kezelési típusoknak vetik alá.

19. cikk

További feldolgozás nélkül, emberi fogyasztás céljából forgalomba hozott tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek

(1) Ezt a szakaszt nem kell alkalmazni abban az esetben, ha a IV. melléklet II. részében felsorolt egy vagy több betegségre fogékony fajokhoz tartozó tenyésztett víziállatok vagy az azokból származó termékeket további feldolgozás nélkül, emberi fogyasztás céljából hozzák forgalomba, feltéve hogy azokat a 853/2004/EK rendeletben előírt, a csomagolásra és a címkézésre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelő kiskereskedelmi kiszerelésbe csomagolták.

(2) Amennyiben a IV. melléklet II. részében felsorolt egy vagy több betegségre fogékony fajokhoz tartozó élő puhatestűeket és rákokat ideiglenesen közösségi vizekbe helyezik, illetve feladó központokba, tisztító központokba vagy hasonló vállalkozásokba szállítják, azoknak meg kell felelniük a 18. cikk (2) bekezdésének.

4. SZAKASZ

Vadon élő víziállatok

20. cikk

A vadon élő víziállatoknak a betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamokban, övezetekben vagy területi egységekben történő szabadon engedése

(1) A IV. melléklet II. részében felsorolt egy vagy több betegségre fogékony fajokhoz tartozó, a 49. vagy 50. cikkel összhangban betegségtől mentesnek nem nyilvánított tagállamban vagy övezetben vagy területi egységben kifogott, vadon élő víziállatokat az illetékes hatóság felügyelete alatt megfelelő létesítményekben karanténba kell helyezni – elegendő ideig ahhoz, hogy a betegség átvitelének kockázata elfogadható szintre csökkenjen –, mielőtt bevihetnék azokat a 49. vagy az 50. cikkel összhangban az adott betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamban, övezetben vagy területi egységben elhelyezkedő gazdaságba vagy puhatestű-tenyésztési területre.

(2) A tagállamok a hagyományos, külterjes lagúna-akvakultúra gyakorlatot engedélyezhetik az (1) bekezdésben előírt karantén nélkül, feltéve hogy kockázatértékelést végeznek, és úgy ítélik meg, hogy a kockázat nem magasabb az (1) bekezdés alkalmazása során elvárható kockázatnál.

5. SZAKASZ

Vízi díszállatok

21. cikk

A vízi díszállatok forgalomba hozatala

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vízi díszállatok forgalomba hozatala nem veszélyezteti a víziállatok egészségügyi állapotát a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségek tekintetében.

(2) Ezt a cikket továbbá alkalmazni kell a IV. melléklet II. részében nem említett betegségekre.

IV. FEJEZET

A TENYÉSZTETT VÍZIÁLLATOKNAK ÉS AZ AZOKBÓL SZÁRMAZÓ TERMÉKEKNEK HARMADIK ORSZÁGOKBÓL A KÖZÖSSÉGBE TÖRTÉNŐ BEHOZATALA

22. cikk

A tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó általános követelmények

A tagállamok biztosítják, hogy tenyésztett víziállatokat és azokból származó termékeket kizárólag olyan harmadik országokból vagy harmadik országok olyan részeiből hoznak be a Közösségbe, amelyek szerepelnek a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban összeállított és naprakésszé tett jegyzékben.

23. cikk

Azon harmadik országok és harmadik országok azon részeinek jegyzékei, ahonnan a tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek behozatala engedélyezett

(1) Harmadik ország vagy valamely harmadik ország része kizárólag abban az esetben szerepelhet a 22. cikkben előírt jegyzékben, ha az adott országra vagy a harmadik ország azon részére vonatkozó közösségi értékelés kimutatta, hogy az illetékes hatóság megfelelő biztosítékokat nyújt a közösségi jogszabályok vonatkozó állat-egészségügyi követelményeinek betartására.

(2) A Bizottság eldöntheti, hogy szükség van-e az 58. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzésre a harmadik országnak vagy a harmadik ország részének az (1) bekezdésben előírt értékelése elvégzéséhez.

(3) A 22. cikkben előírt jegyzékek összeállításakor vagy naprakésszé tételekor különös figyelmet kell fordítani az alábbiakra:

- a) a harmadik ország jogszabályai;
- b) a harmadik országbeli illetékes hatóság és ellenőrző szolgáltatásainak szervezeti felépítése, e szolgáltatások hatáskörei, az a felügyelet, amely alá tartoznak, valamint a jogszabályaik hatékony alkalmazása érdekében rendelkezésükre álló eszközök, beleértve a személyzeti kapacitást is;
- c) a Közösségbe szánt, élő tenyésztett víziállatok tenyésztésére, gyártására, kezelésére, tárolására és feladására alkalmazott, hatályos víziállat-egészségügyi követelmények;
- d) azok a biztosítékok, amelyeket a harmadik ország illetékes hatósága tud nyújtani a vonatkozó víziállat-egészségügyi feltételeknek való megfelelés vagy az azokkal való egyenértékűség tekintetében;

e) a tenyésztett élő víziállatok harmadik országból történő forgalomba hozatalával kapcsolatos bármely tapasztalat és bármely elvégzett importellenőrzés eredménye;

f) a közösségi értékelés eredményei, különösen az érintett harmadik ország illetékes hatóságai értékelésének eredményei vagy – amennyiben a Bizottság ezt kéri – a harmadik ország illetékes hatóságai által benyújtott, az elvégzett ellenőrzésekről szóló jelentés;

g) a harmadik országbeli tenyésztett és vadon élő víziállatok egészségügyi állapota, különös tekintettel az egzotikus állatbetegségekre és az ország általános víziállat-egészségügyi helyzetének bármely olyan vonatkozására, amely a közösségi víziállat-egészségügyre kockázatot jelenthet;

h) a harmadik ország általi, a fertőző vagy ragályos víziállatbetegségeknek – különösen a Nemzetközi Állatjárványügyi Hivatal (OIE) által jegyzékbe vett, bejelentési kötelezettség alá tartozó betegségeknek – a területén való jelenlétére vonatkozó információnyújtás rendszeressége, gyorsasága és pontossága;

és

i) a harmadik országban hatályos, a víziállat-betegségek megelőzésére és az azok elleni védekezésre vonatkozó szabályok, valamint azok végrehajtása, beleértve az egyéb országokból történő behozatalra vonatkozó szabályokat is.

(4) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a 22. cikkkel összhangban összeállított jegyzékeket naprakésszé tegyék és hogy ezek a nyilvánosság számára hozzáférhetőek legyenek.

(5) A 22. cikkkel összhangban összeállított jegyzékek összevonhatók az állat- és közegészségügyi célokból összeállított egyéb jegyzékekkel.

24. cikk

Okmányok

(1) A tenyésztett víziállatokat és az azokból származó termékeket a Közösségbe történő belépésükkor állat-egészségügyi bizonyítványt tartalmazó okmány kíséri.

(2) Az állat-egészségügyi bizonyítvány tanúsítja, hogy a szállítmány megfelel a következőknek:

a) az ezen áruk vonatkozásában az ezen irányelv értelmében megállapított követelmények;

és

b) a 25. cikk a) pontjával összhangban megállapított bármely, különös behozatali feltétel.

(3) Az okmány tartalmazhat a közösségi köz- és állat-egészségügyi jogszabályok egyéb rendelkezései értelmében megkövetelt adatokat is.

25. cikk

Az alkalmazás részletes szabályai

Amennyiben szükséges, a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az e fejezet alkalmazására részletes szabályok állapíthatók meg. E szabályok különösen az alábbiakra vonatkoznak:

- a) egyes harmadik országokra, azok részeire vagy harmadik országok csoportjára vonatkozó különös behozatali feltételek;
- b) a harmadik országoknak és azok részeinek a víziállat-betegségekre tekintettel történő osztályozására vonatkozó kritériumok;
- c) elektronikus okmányok használata;
- d) állat-egészségügyi bizonyítvány- és egyéb okmányminták; és
- e) árutovábbítási eljárások és bizonyítvány.

V. FEJEZET

A VÍZIÁLLAT-BETEGSÉGEK BEJELENTÉSE ÉS A KAPCSOLÓDÓ JÁRVÁNYVÉDELMI MINIMUMINTÉZKEDÉSEK

1. SZAKASZ

A betegségek bejelentése

26. cikk

Bejelentés nemzeti szinten

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy:
  - a) amennyiben okkal gyanítható a IV. melléklet II. részében felsorolt valamely betegség jelenléte, vagy a betegség víziállatokban való jelenléte megerősítést nyer, a gyanút és/vagy bizonyosságot haladéktalanul bejelentik az illetékes hatóságnak;
  - és
  - b) amennyiben a tenyésztett víziállatok körében megnövekedett arányú elhullás tapasztalható, az elhullást haladéktalanul bejelentik az illetékes hatóságnak vagy – további vizsgálatok céljából – egy magánállatorvosnak.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett ügyekre vonatkozó bejelentési kötelezettség az alábbiakat terhelje:
  - a) a tulajdonos és a víziállatokkal foglalkozó bármely személy;
  - b) a tenyésztett víziállatokat a szállítás során kísérő bármely személy;
  - c) állatorvosok és a víziállat-egészségügyi szolgáltatóknál tevékenykedő egyéb szakemberek;

- d) hatósági állatorvosok, valamint állat-egészségügyi, egyéb hatósági vagy magánlaboratóriumok vezető alkalmazottai;
- e) a fogékony fajokhoz tartozó víziállatok vagy az ezen állatokból származó termékekkel szakmai tevékenység keretében foglalkozó, bármely egyéb személy.

27. cikk

A többi tagállam, a Bizottság és az EFTA-tagállamok felé történő bejelentés

A tagállamok huszonnégy órán belül értesítik a többi tagállamot, a Bizottság és az EFTA-tagállamokat az alábbiak megerősítése esetén:

- a) a IV. melléklet II. részében felsorolt valamely egzotikus betegség;
- b) a IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegség, amennyiben az érintett tagállamot, övezetet vagy területi egységet e betegségtől mentesnek nyilvánították.

2. SZAKASZ

A jegyzékben szereplő betegség gyanúja – Járványügyi vizsgálat

28. cikk

Kezdeti védelmi intézkedések

A tagállamok biztosítják, hogy a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegség gyanúja esetén vagy a IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegség gyanúja esetén, a III. melléklet A. részében említett, I. vagy III. kategóriájú egészségügyi státusszal rendelkező tagállamokban, övezetekben vagy területi egységekben, az adott betegség tekintetében:

- a) megfelelő mintákat vesznek, és azokat az 57. cikkel összhangban kijelölt laboratóriumban megvizsgálják;
- b) az a) pontban előírt vizsgálat eredményének megérkezéséig:
  - i. azt a gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet, ahol a betegség gyanúja felmerült, hatósági felügyelet alá helyezik, és – a betegségnek az egyéb víziállatokra történő átterjedésének megelőzése érdekében – végrehajtják a vonatkozó védelmi intézkedéseket;
  - ii. a tenyésztett víziállatok nem hagyhatják el az érintett gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet – ahol a betegség gyanúja felmerült –, illetve nem léphetnek be oda, kivéve, ha azt az illetékes hatóság engedélyezi;
  - iii. a 29. cikkben említett járványügyi vizsgálatot megindítják.

29. cikk

Járványügyi vizsgálat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 28. cikk b) pontjának iii. alpontjával összhangban megindított járványügyi vizsgálatot a kérdéses betegség tekintetében elvégezzék, amennyiben a 28. cikk a) pontjában meghatározott vizsgálat kimutatja a következők jelenlétét:

a) a IV. melléklet II. részében felsorolt valamely egzotikus betegség bármely tagállamban;

vagy

b) a IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegség, a III. melléklet A. részében említett, I. vagy III. kategóriájú egészségügyi státusszal rendelkező tagállamokban, övezetekben vagy területi egységekben.

(2) Az (1) bekezdésben előírt járványügyi vizsgálat az alábbiakra irányul:

a) a fertőzés lehetséges eredetének és módjainak meghatározása;

b) annak vizsgálata, hogy a gyanúnak a 26. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentését megelőző releváns időszak során elhagyták-e tenyésztett víziállatok a gazdaságot vagy a puhatestű-tenyésztési területet;

c) annak vizsgálata, hogy más gazdaságok megfertőződtek-e.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt járványügyi vizsgálat kimutatja, hogy a betegséget behurcolhatták egy vagy több gazdaságba, puhatestű-tenyésztési területre vagy nem zárt vizek területére, az érintett tagállam biztosítja, hogy a 28. cikkben előírt intézkedéseket alkalmazzák e gazdaságokra, puhatestű-tenyésztési területekre vagy nem zárt vizekre.

Nagyobb vízgyűjtő medencék vagy part menti területek esetében, az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy a 28. cikk alkalmazását a fertőzésre gyanús gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet körülvevő kisebb területre korlátozza, amennyiben úgy véli, hogy ez a kisebb terület elég nagy annak biztosításához, hogy a betegség ne terjedjen el.

(4) Amennyiben szükséges, a szomszédos tagállamok vagy harmadik országok illetékes hatóságát tájékoztatják a betegség gyanújáról.

Ebben az esetben az érintett tagállamok illetékes hatóságai megteszik a megfelelő lépést az e cikkben előírt intézkedéseknek a területükön történő alkalmazása érdekében.

30. cikk

A korlátozások feloldása

Az illetékes hatóság feloldja a 28. cikk b) pontjában előírt korlátozásokat, amennyiben az ugyanazon cikk a) pontjában előírt vizsgálat nem mutatja ki a betegség jelenlétét.

3. SZAKASZ

Védelmi minimumintézkedések egzotikus betegségeknek a tenyésztett víziállatokban való jelenlétének megerősítése esetén

31. cikk

Bevezető rendelkezés

Ezt a szakaszt a tenyésztett víziállatokban a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegség jelenlétének megerősítése esetén kell alkalmazni.

32. cikk

Általános intézkedések

A tagállamok biztosítják, hogy:

a) a gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet hatósági-
lag fertőzöttnek nyilvánítsák;

b) hozzanak létre a kérdéses betegségnek megfelelő elszigetelési területet, beleértve a fertőzöttnek nyilvánított gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet övező védelmi körzetet és megfigyelési körzetet;

c) ne végezzenek állománypótlást és ne mozgassák a tenyésztett víziállatokat az elszigetelési terület irányába, azon belül és onnan kifelé, kivéve, ha ezt az illetékes hatóság engedélyezi;

d) végrehajtsák a betegség további terjedésének megakadályozásához szükséges bármely további intézkedést.

33. cikk

Begyűjtés és további feldolgozás

(1) Azok a tenyésztett víziállatok, amelyek már elérték a kereskedelmi méretet és nem mutatják a betegség klinikai tüneteit, begyűjthetők emberi fogyasztás vagy további feldolgozás céljából az illetékes hatóság felügyelete mellett.

(2) A begyűjtést, a feladó központokba vagy tisztító központokba történő bevittelt, a további feldolgozást és bármely egyéb, a tenyésztett víziállatoknak az élelmiszerláncba történő bekerülésének előkészítésével kapcsolatos műveletet olyan feltételek mellett végezzék, amelyek révén megelőzik a betegségért felelős kórokozó elterjedését.

(3) A feladó központok, tisztító központok vagy hasonló vállalkozások rendelkeznek a betegségért felelős kórokozót ártalmatlanító szennyvízkezelő rendszerrel, vagy a szennyvizet a betegségeknek a természetes vizekbe történő átvitelének kockázatát elfogadható szintre csökkentő, egyéb kezelési típusoknak vetik alá.

(4) A további feldolgozást engedélyezett feldolgozólétesítményekben végzik.

34. cikk

Eltávolítás és ártalmatlanítás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elhullott halakat és rákféléket, valamint a betegség klinikai tüneteit mutató élő halakat és rákféléket eltávolítsák és ártalmatlanítsák az illetékes hatóság felügyelete mellett, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban, a lehető legkorábban az ezen irányelv 47. cikkében előírt készenléti tervnek megfelelően.

(2) Azokat a tenyésztett víziállatokat, amelyek nem érték el a kereskedelmi méretet és nem mutatják a betegség klinikai tüneteit az illetékes hatóság felügyelete mellett – az 1774/2002/EK rendelettel és az ezen irányelv 47. cikkében előírt készenléti tervvel összhangban – eltávolítják és ártalmatlanítják olyan megfelelő időkereten belül, amely figyelembe veszi a tenyésztés típusát és azt a kockázatot, amelyet ezen állatok jelentenek a betegség továbbterjesztésére.

35. cikk

Pihentetés

Amennyiben lehetséges, kiürítésüket, valamint – adott esetben – tisztításukat és fertőtlenítésüket követően a fertőzött gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet megfelelő pihentetési időszaknak kell alávetni.

A kérdéses betegségre nem fogékony tenyésztett víziállatokat tartó gazdaságok vagy puhatestű-tenyésztési területek esetében a pihentetésre vonatkozó döntések kockázatértékelésen alapulnak.

36. cikk

A víziállatok védelme

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a betegségnek más víziállatokra történő áttérjedése megelőzésének érdekében.

⁽¹⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 208/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 36., 2006.2.8., 25. o.) módosított rendelet.

37. cikk

Feloldó intézkedések

Az e szakaszban előírt intézkedéseket addig kell fenntartani, amíg:

- elvégezték az e szakaszban előírt felszámolási intézkedéseket;
- a kérdéses betegség és az érintett víziállat-tenyésztő vállalkozástípusok vonatkozásában megfelelő mintavételezés és megfigyelés az elszigetelési területen negatív eredménnyel nem végződik.

4. SZAKASZ

Védelmi minimumintézkedések nem egzotikus betegségeknek a tenyésztett víziállatokban való jelenlétének megerősítése esetén

38. cikk

Általános rendelkezések

(1) A IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegség jelenlétének az e betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamban, övezetben vagy területi egységben történő megerősítése esetén az érintett tagállam

- a betegségtől mentes státusz visszanyerése érdekében alkalmazza a 3. szakaszban előírt intézkedéseket;

vagy

- a 44. cikk (2) bekezdésével összhangban felszámolási programot dolgoz ki.

(2) A 34. cikk (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy alkalmazza a 3. szakaszban előírt intézkedéseket, engedélyezheti, hogy a klinikailag egészséges állatokat – mielőtt emberi fogyasztásra leölnék – piaci méretűvé neveljék, vagy a betegséggel fertőzött más övezetbe vagy területi egységbe vigyék. Ezekben az esetekben a betegség továbbterjedésének mérséklése és – amennyire lehetséges – megelőzése érdekében intézkedéseket kell hozni.

(3) Amennyiben az érintett tagállam nem kívánja visszakapni a betegségtől mentes státust, a 39. cikket kell alkalmazni.

39. cikk

Elszigetelési intézkedések

A IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegség jelenlétének az e betegségtől mentes tagállamban, övezetben vagy területi egységben történő megerősítése esetén az érintett tagállam intézkedéseket tesz a betegség megfékezésére.

Ezek az intézkedések legalább az alábbiakból állnak:

- a) a gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület fertőzöttnek nyilvánítása;
- b) a kérdéses betegségnek megfelelő elszigetelési terület létrehozása, beleértve a fertőzöttnek nyilvánított gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet övező védelmi körzetet és megfigyelési körzetet;
- c) a tenyésztett víziállatoknak az elszigetelési területről történő elmozdításának korlátozása abból a célból, hogy ezek az állatok kizárólag:
  - i. a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban vihetők be gazdaságokba vagy puhatestű-tenyésztési területekre;
  - vagy
  - ii. a 33. cikk (1) bekezdésével összhangban gyűjthetők be és ölhetők le emberi fogyasztásra;
- d) az elhullott halaknak és rákféléknek az illetékes hatóság felügyelete melletti – az 1774/2002/EK rendelettel összhangban történő – eltávolítása és ártalmatlanítása olyan megfelelő időkereten belül, amely figyelembe veszi a tenyésztés típusát és azt a kockázatot, amelyet ezen elhullott állatok jelentenek a betegség továbbterjesztésére.

5. SZAKASZ

Védelmi minimumintézkedések a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségeknek a vadon élő víziállatokban való jelenlétének megerősítése esetén

40. cikk

A vadon élő víziállatokban jelen lévő, a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségek elleni védekezés

- (1) Amennyiben a vadon élő víziállatok a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegségekkel megfertőződtek vagy fertőzésre gyanúsak, az érintett tagállam figyelemmel kíséri a helyzet alakulását, valamint intézkedéseket tesz a betegség továbbterjedésének csökkentése – és amennyire lehetséges – elkerülése érdekében.
- (2) Amennyiben a vadon élő víziállatok a IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegségekkel megfertőződtek vagy fertőzésre gyanúsak az e betegségtől mentesnek nyilvánított tagállamban, övezetben vagy területi egységben, az érintett tagállam ugyanúgy figyelemmel kíséri a helyzet alakulását, valamint intézkedéseket tesz a betegség továbbterjedésének csökkentése – és amennyire lehetséges – elkerülése érdekében.

- (3) A tagállamok a 62. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az (1) és (2) bekezdéssel összhangban megtett intézkedésekről.

6. SZAKASZ

Védelmi intézkedések új betegségek esetén

41. cikk

Új betegségek

- (1) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket egy új betegséggel kapcsolatos helyzet elleni védekezés és a betegség elterjedésének elkerülése érdekében, amennyiben a kérdéses új betegség valószínűleg veszélyezteti a víziállatok egészségügyi helyzetét.
- (2) Új betegséggel kapcsolatos helyzet esetén az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a tagállamokat, a Bizottságot és az EFTA-tagállamokat, amennyiben a ténymegállapítások egy másik tagállam számára járványügyi jelentőségűek.
- (3) A többi tagállam, a Bizottság és az EFTA-tagállamok tájékoztatásától számított négy héten belül felhívják az ügyre a 62. cikk (1) bekezdésében említett bizottság figyelmét. Az érintett tagállam által az e cikk (1) bekezdése értelmében tett intézkedések a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kiterjeszthetők, módosíthatók vagy visszavonhatók.
- (4) Szükség esetén a IV. melléklet II. részében foglalt jegyzéket módosítani kell a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban oly módon, hogy a kérdéses új betegséget vagy az e mellékletben már felsorolt betegség tekintetében új, fogékony gazdafajt a jegyzékbe kell illeszteni.

7. SZAKASZ

Egyéb intézkedések és nemzeti rendelkezések

42. cikk

A IV. melléklet II. részében felsorolt betegségekre irányuló ad hoc járványügyi intézkedések elfogadására vonatkozó eljárás

A 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozat fogadható el az *ad hoc* intézkedések korlátozott ideig – a járványügyi helyzetnek megfelelő feltételekkel – történő végrehajtásának engedélyezése érdekében, amennyiben:

- a) az e fejezetben előírt intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek a járványügyi helyzet vonatkozásában;
- vagy
- b) úgy tűnik, hogy a betegség az e fejezettel összhangban megtett intézkedések ellenére is továbbterjed.

43. cikk

A IV. melléklet II. részében nem említett betegségek hatásának enyhítésére vonatkozó rendelkezések

(1) Amennyiben valamely, a IV. melléklet II. részében nem említett betegség jelentős kockázatot jelent egy tagállamban a tenyésztett vagy vadon élő víziállatok egészségügyi helyzetére, az érintett tagállam intézkedéseket tehet a betegség megjelenésének megelőzése és a betegség elleni védekezés érdekében.

A tagállamok biztosítják, hogy ezek az intézkedések ne haladják meg a betegségek megjelenésének megelőzéséhez és a betegségek elleni védekezéshez szükséges és megfelelő fellépést.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett bármely olyan intézkedésről, amelyek érinthetik a tagállamok közötti kereskedelmet. Ezekhez az intézkedésekhez a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyás szükséges.

(3) A (2) bekezdésben említett jóváhagyást csak abban az esetben – és a II., III. IV. és V. fejezetben foglalt rendelkezésekre is figyelemmel – kell megadni, amennyiben a betegség megjelenésének megelőzéséhez és a betegség elleni védekezéshez szükséges a Közösségen belüli kereskedelmi korlátozások létrehozása.

VI. FEJEZET

VÉDEKEZÉSI PROGRAMOK ÉS VAKCINÁZÁS

1. SZAKASZ

Felügyeleti és felszámolási programok

44. cikk

Felügyeleti és felszámolási programok létrehozása és jóváhagyása

(1) Amennyiben egy olyan tagállam, amely esetében a IV. melléklet II. részében felsorolt, egy vagy több nem egzotikus betegséget nem mutattak ki, azonban nem nyilvánították ezektől mentesnek (a III. melléklet A. része szerinti III. kategória), egy vagy több ilyen betegség tekintetében felügyeleti programot hoz létre a betegségtől mentes státus elérése érdekében, a programot a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyásra nyújtja be.

E programok továbbá ezen eljárással összhangban módosíthatók vagy szüntethetők meg.

A konkrét felügyeleti, mintavételi és diagnosztikai követelmények azonosak a 49. cikk (3) bekezdésében előírt követelményekkel.

Amennyiben az e bekezdésben előírt valamely program azonban olyan egyedi területi egységekre vagy övezetekre fog vonatkozni, amely a tagállam területének kevesebb, mint 75 %-ára terjed ki, és az övezet vagy területi egység egy másik tagállammal vagy harmadik országgal nem közös vízi fogási területből

áll, az e program jóváhagyására, módosítására vagy befejezésére az 50. cikk (2) bekezdésében említett eljárást kell alkalmazni.

(2) Amennyiben egy olyan tagállam, amely esetében a IV. melléklet II. részében felsorolt, egy vagy több nem egzotikus betegséget kimutattak (a III. melléklet A. része szerinti V. kategória), egy vagy több ilyen betegség tekintetében felszámolási programot alakít ki, és e programot – a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – jóváhagyásra benyújtja.

E programok továbbá ezen eljárással összhangban módosíthatók vagy szüntethetők meg.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban jóváhagyott programok áttekintését közösségi szinten az 51. cikkben előírt eljárással összhangban teszik hozzáférhetővé.

(4) A programnak az e cikkben említett jóváhagyása időpontjától a programok hatálya alá tartozó területekre a 14. cikkben, a III. fejezet 2., 3., 4. és 5. szakaszában, az V. fejezet 2. szakaszában, valamint a 38. cikk (1) bekezdésében a betegségtől mentes területekkel kapcsolatban előírt követelményeket és intézkedéseket kell alkalmazni.

45. cikk

A programok tartalma

A programok nem hagyhatók jóvá, amennyiben nem tartalmazzák legalább a következőket:

- a) a betegségnek a program kezdeti időpontja előtti járványügyi helyzete leírása;
- b) a becsült költségek elemzése és a program várható előnyei;
- c) a program valószínű időtartama és a program befejezési időpontjáig elérendő célkitűzés;

és

- d) azon földrajzi és igazgatási terület leírása és körülhatárolása, ahol a programot alkalmazni kell.

46. cikk

A programok alkalmazási ideje

(1) A programokat addig kell alkalmazni, amíg:

- a) az V. mellékletben megállapított követelmények nem teljesülnek, és a tagállamot, övezetet vagy területi egységet a betegségtől mentesnek nem nyilvánítják;

vagy

- b) a programot az érintett tagállam illetékes hatósága vagy a Bizottság vissza nem vonja, különösen abban az esetben, ha az már nem felel meg a célnak.

(2) Amennyiben a programot az (1) bekezdés b) pontjában előírt módon visszavonják, az érintett tagállam a program visszavonásának időpontjától a 39. cikkben foglalt elszigetelési intézkedéseket alkalmazza.

2. SZAKASZ

Új és egzotikus betegségekre vonatkozó készenléti terv

47. cikk

Új és egzotikus betegségekre vonatkozó készenléti terv

(1) Minden egyes tagállam készenléti tervet dolgoz ki, amely meghatározza a betegséggel kapcsolatos tudatosság és felkészültség magas szintjének fenntartása és a környezet védelmének biztosítása érdekében megkövetelt nemzeti intézkedéseket.

(2) A készenléti terv:

- a) felruhazza az illetékes hatóságot azzal a hatáskörrel és azokkal az eszközökkel, amelyek révén hozzáfér valamennyi olyan létesítményhez, felszereléshez, személyzethez és egyéb megfelelő eszközhöz, amely szükséges a kitörés gyors és hatékony felszámolásához;
- b) biztosítja a szomszédos tagállamokkal való koordinációt és összeegyeztethetőséget, valamint ösztönzi a szomszédos harmadik országokkal való együttműködést;

és

- c) adott esetben, sürgősségi vakcinázás esetén pontosan megjelöli a szükségesnek tartott vakcinázási követelményeket és a vakcinázás feltételeit.

(3) A tagállamok a készenléti tervek elkészítése során betartják a VII. mellékletben megállapított kritériumokat és követelményeket.

(4) A tagállamok a készenléti terveket a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban nyújtják be jóváhagyásra.

Ötévenként valamennyi tagállam naprakésszé teszi készenléti tervét, és a naprakésszé tett tervet a fenti eljárással összhangban jóváhagyásra nyújtja be.

(5) A készenléti tervet új betegségek és a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegségek kitörése esetén kell végrehajtani.

3. SZAKASZ

Vakcinázás

48. cikk

Vakcinázás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy tilos legyen a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegségek elleni vakcinázás, kivéve, ha ezt a vakcinázást a 41., 42., vagy 47. cikkel összhangban jóváhagyják.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy tilos legyen a IV. melléklet II. részében felsorolt nem egzotikus betegségek elleni vakcinázás a területüknek a 49. vagy 50. cikkel összhangban a kérdéses betegségektől mentesnek nyilvánított vagy a 44. cikk (1) bekezdésével összhangban jóváhagyott felügyeleti programok hatálya alá tartozó bármely részén.

A tagállamok megengedhetik ezt a vakcinázást területüknek a kérdéses betegségektől mentesnek nem nyilvánított részein, vagy ott, ahol a vakcinázás a 44. cikk (2) bekezdésével összhangban jóváhagyott felszámolási program része.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felhasznált vakcinákat a 2001/82/EK irányelvvel és a 726/2004/EK rendelettel összhangban engedélyezzék.

(4) Az (1) és (2) bekezdést nem kell alkalmazni a vakcinának ellenőrzött feltételek mellett történő kifejlesztése és tesztelése céljából végzett tudományos vizsgálatokra.

E vizsgálatok során a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy a víziállatokat megóvják a vizsgálatok keretében elvégzett vakcinázás bármely káros hatásától.

VII. FEJEZET

BETEGSÉGTŐL MENTES MINŐSÍTÉS

49. cikk

Betegségtől mentes tagállam

(1) A tagállamnak a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a IV. melléklet II. részében felsorolt egy vagy több nem egzotikus betegségtől mentes minősítést kell adni, amennyiben az betartja az e cikk (2) bekezdését, és:

- a) az adott betegség(ek)re fogékony fajok egyike sincs jelen a területén;

vagy

- b) tudvalevő, hogy a kórokozó a tagállamban és vízforrásában nem képes életben maradni;

vagy

- c) a tagállam megfelel az V. melléklet I. részében megállapított feltételeknek.

(2) Amennyiben a szomszédos tagállamokat vagy a szomszédos tagállamokkal közös vízgyűjtő területeket nem minősítették betegségtől mentesnek, a tagállam a saját területén megfelelő pufferezónákat hoz létre. A pufferezónák határait úgy kell kijelölni, hogy azok a betegségtől mentes tagállamot megvédjék a betegség passzív bevitelét ellen.

(3) A tagállamok által a betegségtől mentes minősítés e cikkkel összhangban történő megadása során alkalmazott ellenőrző, mintavételi és a diagnosztikai módszerekre és pufferezőnákra vonatkozó külön követelményeket a tagállamok a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadják el.

50. cikk

Betegségtől mentes övezet vagy területi egység

(1) A tagállamok abban az esetben minősíthetik a IV. melléklet II. részében felsorolt egy vagy több nem egzotikus betegségtől mentesnek a területükön található valamely övezetet vagy területi egységet, ha:

a) az adott betegség(ek)re fogékony fajok egyike sincs jelen az övezetben vagy területi egységben, és – adott esetben – azok vízforrásában;

vagy

b) tudvalevő, hogy a kórokozó az övezetben vagy területi egységben és – adott esetben – azok vízforrásában nem képes életben maradni;

vagy

c) az övezet vagy területi egység megfelel az V. melléklet II. részében megállapított feltételeknek.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett minősítéseket a következő eljárással összhangban nyújtják be az Élelmiszerlánc-és Állat-egészségügyi Állandó Bizottságnak:

a) a minősítést a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapítandó formátummal rendelkező bizonyítékkal kell alátámasztani, és az 59. cikk követelményeivel összhangban azt a Bizottság és a tagállamok számára elektronikus formában hozzáférhetővé kell tenni;

b) a Bizottság a minősítésről szóló értesítést nem hivatalos napirendi pontként felveszi a 62. cikk (1) bekezdésében említett bizottság következő ülésének napirendjére. A minősítés az ülés időpontjától számított 60. nap elteltével lép hatályba;

c) ezen időszak alatt a Bizottság vagy a tagállamok a minősítést benyújtó tagállamtól a támogató bizonyítékok pontosítását, vagy azokkal kapcsolatos további információk benyújtását kérhetik;

d) amennyiben legalább egy tagállam vagy a Bizottság a b) pontban említett időszakon belül írásbeli észrevételt tesz a támogató bizonyítékkal kapcsolatos jelentős, objektív, aggodalomra okot adó tény vonatkozásában, a Bizottság és az érintett tagállamok az aggodalmak megoldása érdekében közösen megvizsgálják a benyújtott bizonyítékokat. Ilyen esetben a b) pontban említett időtartam 30 nappal meghosszabbítható. Az ilyen észrevételeket meg kell küldeni a minősítést nyújtó tagállamnak és a Bizottságnak;

e) amennyiben a (2) bekezdés d) pontjában említett vitarendezés nem jár sikerrel – és a minősítést megadó tagállam nem vonja vissza minősítését –, a Bizottság dönthet úgy, hogy az 58. cikkkel összhangban helyszíni ellenőrzést végez annak ellenőrzése érdekében, hogy a benyújtott minősítés megfelel-e az (1) bekezdésben megállapított feltételeknek;

f) amennyiben az elért eredményekre is figyelemmel az szükséges, a 62. cikk (2) bekezdésben említett eljárással összhangban határozatot kell hozni az érintett övezet vagy területi egység önkéntes betegségtől mentes minősítésének felfüggesztéséről.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett övezet(ek) vagy területi egység(ek) a tagállam területének 75 %-ánál nagyobb részét teszik ki, vagy ha az övezet vagy a területi egység egy másik tagállammal vagy harmadik országgal közös vízgyűjtő területet képez, a (2) bekezdésben említett eljárás helyébe a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárás lép.

(4) A tagállamok által a betegségtől mentes minősítés e cikkkel összhangban történő megadása során alkalmazott ellenőrző, mintavételi és a diagnosztikai módszerekre vonatkozó külön követelményeket a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell megállapítani.

51. cikk

A betegségtől mentes tagállamok, övezetek vagy területi egységek jegyzékei

(1) Minden tagállam létrehozza és fenntartja az 50. cikk (2) bekezdésével összhangban betegségtől mentes minősítéssel ellátott övezetek és területi egységek naprakész jegyzékét. Ezeket a jegyzékeket a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenni.

(2) A Bizottság létrehozza és naprakésszé teszi a 49. cikkel vagy az 50. cikk (3) bekezdésével összhangban betegségtől mentes minősítéssel ellátott tagállamok, övezetek vagy területi egységek jegyzékét, és a jegyzéket a nyilvánosság számára elérhetővé teszi.

52. cikk

A betegségtől mentes minősítés fenntartása

A IV. melléklet II. részében felsorolt egy vagy több nem egzotikus betegségtől a 49. cikkel összhangban mentesnek minősített tagállam abbahagyhatja a célzott ellenőrzést, és fenntarthatja a betegségtől mentes minősítést, amennyiben a kérdéses betegség klinikai kifejeződéséhez vezető feltételek megvannak, és a tagállam végrehajtotta az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit.

Ugyanakkor a betegségtől mentes minősítéssel nem rendelkező tagállamokban lévő, betegségtől mentes övezetek vagy területi egységek esetében, és minden olyan esetben, amikor a feltételek nem vezetnek a kérdéses betegség klinikai kifejeződéséhez, a célzott ellenőrzést a 49. cikk (3) bekezdésében, illetve – adott esetben – az 50. cikk (4) bekezdésében előírt módszerekkel összhangban továbbra is folytatni kell, de csak a kockázat szintjével arányos mértékben.

53. cikk

A „betegségtől mentes” minősítés felfüggesztése és visszaállítása

(1) Amennyiben egy tagállam okkal úgy véli, hogy a „betegségtől mentes” tagállam, övezet vagy területi egység fenntartására vonatkozó bármely feltétel megszegésére került sor, e tagállam haladéktalanul felfüggeszti a fogékony fajoknak és a vektorfajoknak a III. melléklet A. részében meghatározottak szerint a kérdéses betegséggel kapcsolatban jobb egészségügyi minősítéssel rendelkező más tagállamokba, övezetekbe vagy területi egységekbe irányuló kereskedelmét, és alkalmazza az V. fejezet 2. és 4. szakaszának rendelkezéseit.

(2) Amennyiben a 29. cikk (1) bekezdésében előírt járványügyi vizsgálat azt állapítja meg, hogy a feltételek gyanított megsértésére nem került sor, a tagállam, övezet vagy területi egység „betegségtől mentes” minősítését vissza kell állítani.

(3) Amennyiben a járványügyi vizsgálat a fertőzés bekövetkezésének jelentős valószínűségét állapítja meg, a tagállam, övezet vagy területi egység „betegségtől mentes” minősítését azzal az eljárással összhangban kell visszavonni, amely eljárással a minősítést megadták. Az V. mellékletben megállapított követelményeket a „betegségtől mentes” minősítés visszaállítását megelőzően teljesíteni kell.

VIII. FEJEZET

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS LABORATÓRIUMOK

54. cikk

Általános kötelezettségek

(1) Valamennyi tagállam kijelöli az ezen irányelv vonatkozásában illetékes hatóságokat, és erről értesíti a Bizottságot.

Az illetékes hatóságok a 882/2004/EK rendelettel összhangban működnek és végzik feladataikat.

(2) Minden tagállam biztosítja, hogy az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos információk szabad cseréjén alapuló hatékony és folyamatos együttműködés jöjjön létre az általa az ezen irányelv vonatkozásában kijelölt illetékes hatóságok, továbbá az akvakultúra, a víziállatok, valamint az akvakultúra-eredetű élelmiszerek és takarmányok szabályozásában részt vevő bármely más hatóságai között.

Az információcserét a szükséges mértékben a különböző tagállamok illetékes hatóságai között is meg kell valósítani.

(3) Valamennyi tagállam biztosítja, hogy az illetékes hatóságok hozzáférjenek a megfelelő laboratóriumi szolgáltatásokhoz és a kockázatelemzéssel és a járványtannal kapcsolatos legújabb ismeretekhez, valamint hogy megvalósuljon az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos mindenfajta információ szabad cseréje az illetékes hatóságok és laboratóriumok között.

55. cikk

Közösségi referencialaboratóriumok

(1) Az ezen irányelvvel kapcsolatos víziállat-betegségekkel foglalkozó közösségi referencialaboratóriumokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, egy azzal az eljárással összhangban meghatározott időtartamra kell kijelölni.

(2) A víziállat-betegségekkel foglalkozó közösségi referencialaboratóriumok ellátják a VI. melléklet I. részében megállapított feladatokat, és teljesítik az ott előírt kötelezettségeket.

(3) A Bizottság legkésőbb az (1) bekezdésben említett időtartam végéig felülvizsgálja közösségi referencialaboratóriumok kijelölését, figyelemmel arra, hogy a (2) bekezdésében említett feladatokat milyen mértékben látták el, és az ott említett kötelezettségeket milyen mértékben teljesítették.

56. cikk

Nemzeti referencialaboratóriumok

(1) A tagállamok valamennyi, az 55. cikkben említett közösségi referencialaboratórium tekintetében intézkednek a nemzeti referencialaboratórium kijelöléséről.

A tagállamok egy másik tagállamban vagy valamely EFTA-tagállamban elhelyezkedő laboratóriumot is kijelölhetnek, és egy laboratórium egyenlő több tagállam nemzeti referencialaboratóriuma is lehet.

(2) A tagállamok minden egyes kijelölt nemzeti referencialaboratórium nevét és címét, valamint az azokkal kapcsolatos változásokat közlik a Bizottsággal, a megfelelő közösségi referencialaboratóriummal és más tagállamokkal.

(3) A nemzeti referencialaboratórium kapcsolatot tart az 55. cikkben meghatározott megfelelő közösségi referencialaboratóriummal.

(4) A tagállamok területén az ezen irányelv követelményeinek megfelelő hatékony diagnosztikai szolgáltatás biztosítása érdekében a nemzeti referencialaboratórium együttműködik valamennyi, az 57. cikkel összhangban az ugyanazon tagállam területén kijelölt laboratóriummal.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön lévő valamennyi nemzeti referencialaboratórium megfelelő felszereléssel és megfelelő számú szakképzett személyzettel rendelkezzen az ezen irányelvvel összhangban megkövetelt laboratóriumi vizsgálatok elvégzéséhez, valamint a VI. melléklet II. részében megállapított feladatok ellátásához és kötelezettségek teljesítéséhez.

57. cikk

Diagnosztikai szolgáltatások és módszerek

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az ezen irányelv alkalmazását szolgáló laboratóriumi vizsgálatokat az illetékes hatóság által az e célból kijelölt laboratóriumokban végezzék;
- b) a gyanú esetén elvégzendő és a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségek jelenlétének megállapítására irányuló laboratóriumi vizsgálatokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó diagnosztikai módszerekkel végezzék;

és

- c) a diagnosztikai szolgáltatásoknak az e cikkel összhangban való elvégzésére kijelölt laboratóriumok elvégezzék a VI. melléklet III. részében megállapított feladatokat, és teljesítsék az ott előírt kötelezettségeket.

IX. FEJEZET

ELLENŐRZÉSEK, ELEKTRONIKUS IRÁNYÍTÁS ÉS SZANKCIÓK

58. cikk

Közösségi ellenőrzések és könyvvizsgálatok

(1) A Bizottság szakértői a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködve helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek, beleértve a könyvvizsgálatokat is, amennyiben azok az ezen irányelv egységes alkalmazásához szükségesek.

Azok a tagállamok, amelyek területén ilyen ellenőrzések és könyvvizsgálatok elvégzésére kerül sor, a szakértők számára a feladataik elvégzéséhez szükséges mindenfajta segítséget biztosítanak.

A Bizottság minden ilyen ellenőrzés és könyvvizsgálat eredményéről tájékoztatja az illetékes hatóságot.

(2) A Bizottság szakértői a közösségi víziállat-egészségügyi szabályoknak való megfelelés vagy az azokkal való egyenértékűség megállapítása érdekében – az érintett harmadik ország illetékes hatóságaival együttműködve – harmadik országokban is végezhetnek helyszíni ellenőrzéseket, beleértve a könyvvizsgálatokat is.

(3) Amennyiben a bizottsági ellenőrzés súlyos állat-egészségügyi kockázatot tár fel, az érintett tagállam haladéktalanul megteszi az állati egészség védelme érdekében szükséges intézkedéseket.

Amennyiben az ilyen intézkedések megtételére nem kerül sor, vagy amennyiben azok elégtelennek bizonyulnak, az állati egészség védelme érdekében szükséges intézkedéseket a 62. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni, és erről tájékoztatni kell az érintett tagállamot.

59. cikk

Elektronikus irányítás

(1) A tagállamok legkésőbb 2008. augusztus 1-jéig biztosítják a 6. cikkben, az 50. cikk (2) bekezdésében, az 51. cikk (1) bekezdésében és az 56. cikk (2) bekezdésében meghatározott információk elektronikus hozzáférhetőségének biztosításával kapcsolatos eljárások és alaki követelmények meglétét.

(2) A Bizottság az információs rendszerek tagállamok közötti interoperabilitásának, valamint az eljárások tagállamok közötti elektronikus úton történő alkalmazásának megkönnyítése érdekében a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadja az (1) bekezdés végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat.

60. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e rendelkezésekről legkésőbb a 65. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontig értesítik a Bizottságot, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot az azokat érintő bármiféle későbbi módosításról is.

X. FEJEZET

MÓDOSÍTÁSOK, RÉSZLETES SZABÁLYOK ÉS A BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS

61. cikk

Módosítások és részletes szabályok

(1) Az 50. cikk (2) bekezdése a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban módosítható.

(2) Az ezen irányelv mellékletei a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban módosíthatók.

(3) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

62. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság (a továbbiakban: „a bizottság”) segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő 15 nap.

(4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

XI. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. cikk

Hatályvesztés

(1) A 91/67/EGK, a 93/53/EGK és a 95/70/EK irányelv 2008. augusztus 1-jétől hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásoknak kell tekinteni, és a VIII. mellékletben meghatározott megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(3) A 2004/453/EK bizottsági határozatot kell azonban ezen irányelv alkalmazásában a továbbiakban is alkalmazni, a szükséges rendelkezéseknek a 43. cikkel összhangban történő elfogadásáig, amelyre legkésőbb 3 évvel az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően kerül sor.

64. cikk

Átmeneti rendelkezések

A 2006. december 14-ét követő négyéves időtartamra a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban átmeneti rendelkezések fogadhatók el.

65. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2008. május 1-jéig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2008. december 14-ig megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2008. augusztus 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

66. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

67. cikk

Az irányelv címzettjei

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2006. október 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. KORKEAOJA

I. MELLÉKLET

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

A 3. cikkben található fogalom meghatározásokon túlmenően a következő technikai fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „területi egység”: közös biológiai biztonsági rendszerbe tartozó, egy adott betegség tekintetében megkülönböztetett egészségügyi állapotú víziállat-populációt tartalmazó egy vagy több gazdaság;
- b) „közös biológiai biztonsági rendszer”: a víziállatok vonatkozásában ugyanazon állat-egészségügyi ellenőrzési, betegségmegelőzési és járványvédelmi intézkedések alkalmazása;
- c) „elszigetelő terület”: fertőzött gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet körülvevő terület, ahol a betegség elterjedésének megelőzése céljából járványvédelmi intézkedéseket alkalmaznak;
- d) „betegség”: a víziállatok egy vagy több kórokozó által okozott klinikai vagy nem klinikai fertőzése;
- e) „betegségtől mentes övezetek vagy területi egységek”: a 49. vagy az 50. cikkkel összhangban betegségtől mentesnek minősített övezetek vagy területi egységek;
- f) „új betegség”: olyan újonnan azonosított súlyos betegség, amelynek okát vagy már megállapították, vagy még nem állapították meg, és amely a populációkon belül és azok között – például a víziállatok és/vagy a víziállatokból származó termékek kereskedelmével – terjedhet el. A jegyzékben szereplő, olyan új gazdaságokban azonosított betegséget is jelenti, amelyek a IV. melléklet II. részében még nem szerepelnek betegsége fogékony fajként;
- g) „járványügyi egység”: a víziállatok olyan csoportja, amely egy meghatározott helyen a kórokozónak való kitettség tekintetében megközelítőleg azonos kockázattal bír. E kockázat származhat abból, hogy közös vízi környezetben élnek, vagy abból, hogy a gazdálkodási gyakorlatok eredményeképpen a betegségnek az állatok egy csoportjában meglévő kórokozója valószínűsíthetően gyorsan átterjedhet az állatok egy másik csoportjára;
- h) „pihentetés”: betegségkezelési célokból végzett olyan művelet, melynek során a gazdaságból eltávolítják az érintett betegségekre fogékony, vagy a betegség kórokozójának átvételére tudvalevően képes tenyésztett víziállatokat és – amennyiben az megvalósítható – a hordozó vizet;
- i) „további feldolgozás”: a tenyésztett víziállatoknak az emberi fogyasztást megelőző, bármilyen, az anatómiai egészet érintő intézkedéssel és technológiával való feldolgozása, például elvéreztetés, kizsigelés/a szem eltávolítása, a fej eltávolítása, szeletelés és filézés, amelyek hulladék vagy melléktermékek képződésével járnak, és amelyek a betegségek elterjedésének kockázatát okozhatják;
- j) „magnövekedett mértékű pusztulás”: a kérdéses gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület vonatkozásában a meglévő feltételek mellett a normálisnak tekintett szintnél jelentősen nagyobb mértékű, megmagyarázhatatlan pusztulás; azt, hogy mi tekinthető magnövekedett mértékű pusztulásnak, a gazdálkodóval és az illetékes hatósággal együttműködve kell meghatározni;
- k) „fertőzés”: szaporodó vagy más módon fejlődő, illetve látens kórokozó jelenléte a gazdaállatban vagy a gazdaállaton;
- l) „fertőzött övezet vagy területi egység”: olyan övezet vagy területi egység, ahol a fertőzés tudvalevően előfordul;
- m) „karantén”: a víziállatok egy csoportjának más víziállatokkal való közvetlen vagy közvetett érintkezést kizáró elszigetelésben tartása abból a célból, hogy egy meghatározott időszak alatt megfigyelésen és – adott esetben – vizsgálaton és kezelésen essenek át, beleértve a szennyvizek megfelelő kezelését is;
- n) „betegsége fogékony fajok”: minden olyan faj, amelyben természetes esetekben, vagy a természetes utat modellező kísérleti fertőzések eredményeképpen kimutatták a kórokozót;

- o) „kórokozó-átvivő faj”: olyan faj, amely nem fogékony a betegségre, azonban a kórokozónak az egyik gazdaállatról a másik gazdaállatra történő átadása által képes a fertőzés terjesztésére;
- p) „övezet”: pontosan meghatározott földrajzi terület, amely olyan homogén hidrológiai rendszerrel rendelkezik, amelyik a vízgyűjtő területnek a forrás(ok)tól addig a természetes vagy mesterséges akadályig húzódó részéből áll, amely megakadályozza a vízgyűjtő terület alacsonyabb szakaszaiból a víziállatok felfelé irányuló migrációját, vagy amelyik az egész vízgyűjtő területet magában foglalja annak forrásától (forrásaitól) a torkolatáig, vagy amelyik egynél több vízgyűjtő területről áll, beleértve – a torkolaton keresztül a vízgyűjtő területek közötti járványügyi kapcsolat miatt – azok torkolatait.
-

II. MELLÉKLET

A víziállat-tenyésztő vállalkozások és az engedéllyel rendelkező feldolgozólétesítmények hatósági nyilvántartásában megkövetelt információk

I. RÉSZ

Engedéllyel rendelkező víziállat-tenyésztő vállalkozás

1. Az illetékes hatóság a következő, az egyes víziállat-tenyésztő vállalkozásokra vonatkozó minimuminformációkat őrzi a 6. cikk szerinti nyilvántartásban:
  - a) a víziállat-tenyésztő vállalkozás neve és címei, valamint a kapcsolattartásra vonatkozó adatok (telefon, fax, e-mail);
  - b) a megadott engedély nyilvántartási száma és adatai (azaz az egyes engedélyek dátumai, azonosítókódok vagy -számok, a termelésre vonatkozó meghatározott feltételek, és bármely más, az engedély(ek) vonatkozásában fontos kérdés);
  - c) a gazdaság földrajzi elhelyezkedése, amelyet valamennyi gazdaság koordinátáit tartalmazó megfelelő rendszerrel (lehetőség szerint GIS-koordinátákkal) kell meghatározni;
  - d) a tenyésztés célja, típusa (azaz a tenyésztési rendszer vagy az olyan berendezések típusa, mint a szárazföldi berendezések, a tengeri ketrecek, a szárazföldi mesterséges tavak) és maximális hozama, amennyiben ez szabályozott;
  - e) szárazföldi gazdaságok, szállítóközpontok és tisztítóközpontok esetén: a gazdaság vízellátására és vízkibocsátására vonatkozó adatok;
  - f) a gazdaságban tenyésztett víziállatfajok (a több fajt tenyésztő gazdaságok vagy mintagazdaságok esetében legalább azt nyilvántartásba kell venni, hogy a fajok valamelyike tudvalevően fogékony-e a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségekre, vagy tudvalevően az ilyen betegségek vektora-e);
  - g) a betegséggel kapcsolatos minősítésre vonatkozó naprakész információ (azaz hogy [egy tagállamban, övezetben vagy területi egységben elhelyezkedő] gazdaság, amennyiben az az ilyen minősítés elérését célzó programban vesz részt, vagy amennyiben a gazdaságot a IV. mellékletben említett betegséggel fertőzöttnek nyilvánították, betegségtől mentes-e).
2. Amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban egy puhatestű-tenyésztési terület megkapja az engedélyt, az e rész 1. a) pontja szerint megkövetelt adatokat minden olyan víziállat-tenyésztő vállalkozás vonatkozásában rögzíteni kell, amely a puhatestű-tenyésztési területen belül működik. Az e rész 1. pont b)–g) alpontja szerint megkövetelt adatokat a puhatestű-tenyésztési terület szintjén kell rögzíteni.

II. RÉSZ

Engedéllyel rendelkező feldolgozólétesítmények

Az illetékes hatóság a következő, az engedéllyel rendelkező feldolgozólétesítményekre vonatkozó minimuminformációkat őrzi a 6. cikk szerinti nyilvántartásban:

- a) az engedélyezett feldolgozólétesítmény neve és címei, valamint a kapcsolattartásra vonatkozó adatok (telefon, fax, e-mail);
- b) a megadott engedély nyilvántartási száma és adatai (azaz az egyes engedélyek dátumai, azonosítókódok vagy -számok, a termelésre vonatkozó meghatározott feltételek, és bármely más, az engedély(ek) vonatkozásában fontos kérdés);
- c) a feldolgozólétesítmény földrajzi elhelyezkedése, amelyet megfelelő koordináta-rendszerrel (lehetőség szerint GIS-koordinátákkal) kell meghatározni;
- d) az engedéllyel rendelkező feldolgozólétesítmény szennyvízkezelő rendszereire vonatkozó adatok;
- e) az engedéllyel rendelkező feldolgozólétesítményben kezelt tenyésztett víziállatfajok.

III. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A víziállat-tenyésztő övezetek vagy területi egységek egészségi állapota, amelyet figyelembe kell venni a 12. cikk alkalmazásakor

Tenyésztési és állománypótlási célú víziállatok

Kategória	Egészségügyi állapot	Az alábbi kategóriákba tartozó állatokat hozhatnak be:	Egészségügyi bizonyítvány		Az alábbi kategóriákba tartozó állatokat adhatnak fel:
			Behozatal	Feladás	
I.	Betegségtől mentes (49. vagy 50. cikk)	Kizárólag az I. kategória	IGEN	a III. vagy V. kategóriába való feladás esetében NEM; az I., II. vagy IV. kategóriába való feladás esetében IGEN	Valamennyi kategória
II.	Felügyeleti program (44. cikk (1) bekezdése)	Kizárólag az I. kategória	IGEN	NEM	III. és V. kategória
III.	Nem meghatározott (a fertőzést nem mutatták ki, de nem is vonatkozik rá olyan program, amely a betegségtől mentes státus elérésére irányul)	I., II. vagy III. kategória	NEM	NEM	III. és V. kategória
IV.	Felszámolási program (44. cikk (2) bekezdése)	Kizárólag az I. kategória	IGEN	IGEN	Kizárólag az V. kategória
V.	Fertőzött (39. cikk)	Valamennyi kategória	NEM	IGEN	Kizárólag az V. kategória

B. RÉSZ

Ajánlott felügyeleti és vizsgálati tevékenységek a gazdaságokban és a puhatestű-tenyésztési területeken

Jelenlévő fajok	Az A. részben említett egészségügyi állapot	Kockázati szint	Felügyelet	Az illetékes hatóság által elvégzendő vizsgálat ajánlott gyakorisága (7. cikk)	A képesített víziállat-egészségügyi szolgálatok által elvégzendő vizsgálat ajánlott gyakorisága (10. cikk)	Az egészségügyi állapot fenntartásához szükséges vizsgálatokra, mintavételekre és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó sajátos követelmények	Észrevételek
A IV. mellékletben felsorolt betegségekre nem fogékony fajok	I. kategória A 49. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával vagy az 50. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban betegségtől mentes minősítés	Alacsony	Passzív	Négyévente 1	Négyévente 1	Az 52. cikk szerinti betegségtől mentes állapot fenntartására vonatkozó sajátos követelmények	A vizsgálatok ajánlott gyakorisága az egyes egészségügyi állapotok vonatkozásában említett sajátos követelmények sérelme nélkül alkalmazandó.
A IV. mellékletben felsorolt vagy több betegségre fogékony fajok	I. kategória A 49. cikk (1) bekezdésének c) pontjával vagy az 50. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban betegségtől mentes minősítés	Magas	Aktív, célzott vagy passzív	Évente 1	Évente 1	A 44. cikk (1) bekezdése szerinti sajátos követelmények	Ugyanakkor az ilyen vizsgálatokat és mintavételeket lehetőség szerint a 7. és 10. cikkben előírt vizsgálatokkal együtt kell elvégezni.
		Közepes		Kétévente 1	Kétévente 1		
		Alacsony		Négyévente 1	Kétévente 1		
	II. kategória Nem nyilvánítottak betegségtől mentesnek, de a 44. cikk (1) bekezdésével összhangban jóváhagyott felügyeleti program vonatkozik rá	Magas	Célzott	Évente 1	Évente 1		
		Közepes		Kétévente 1	Kétévente 1		
		Alacsony		Négyévente 1	Kétévente 1		
	III. kategória A fertőzést nem mutatták ki, de nem is vonatkozik rá olyan felügyeleti program, amely a betegségtől mentes állapot elérésére irányul	Magas	Aktív	Évente 1	Évente 3		
		Közepes		Évente 1	Évente 2		
		Alacsony		Kétévente 1	Évente 1		
	IV. kategória A fertőzést kimutatták, de a 44. cikk (2) bekezdésével összhangban jóváhagyott felszámolási program vonatkozik rá	Magas	Célzott	Évente 1	Évente 1		
		Közepes		Kétévente 1	Kétévente 1		
		Alacsony		Négyévente 1	Kétévente 1		
V. kategória A fertőzést kimutatták. Az V. fejezetben előírt járványvédelmi minimumintézkedések vonatkoznak rá	Magas	Passzív	Négyévente 1	Évente 1	Az V. fejezet szerinti sajátos követelmények	Az illetékes hatóság által végzett vizsgálatok célja az ezen irányelv betartásának ellenőrzése, a 7. cikkel összhangban. A képesített víziállat-egészségügyi szolgálatok által végzett vizsgálatok célja az állatok egészségügyi állapotának ellenőrzése, víziállat-egészségügyi tanácsadás a víziállat-tenyésztő vállalkozások üzemeltetői számára, és szükség esetén a szükséges állatorvosi intézkedések megtétele	
	Közepes		Négyévente 1	Kétévente 1			
	Alacsony		Négyévente 1	Négyévente 1			

Kockázati szintek

A magas kockázatú gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület olyan gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület, amely:

- a) magas kockázattal bír arra nézve, hogy a betegségeket átterjeszti más gazdaságokba vagy vadon élő állományokba, illetve azokat onnan elkapja;
- b) olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek – figyelembe véve a jelenlévő fajokat – növelhetik a betegség kitörésének kockázatát (magas biomassa, alacsony vízminőség);
- c) további tenyésztésre vagy állománypótlásra értékesít élő víziállatokat.

A közepes kockázatú gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület olyan gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület, amely:

- a) közepes kockázattal bír arra nézve, hogy a betegségeket átterjeszti más gazdaságokba vagy vadon élő állományokba, illetve azokat onnan elkapja;
- b) olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek – figyelembe véve a jelenlévő fajokat – nem növelik szükségképpen a betegség kitörésének kockázatát (közepes biomassa, és vízminőség);
- c) főként emberi fogyasztásra értékesít élő víziállatokat.

Az alacsony kockázatú gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület olyan gazdaság vagy puhatestű-tenyésztési terület, amely:

- a) alacsony kockázattal bír arra nézve, hogy a betegségeket átterjeszti más gazdaságokba vagy vadon élő állományokba, illetve azokat onnan elkapja;
- b) olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek – figyelembe véve a jelenlévő fajokat – nem növelik a betegség kitöréseinek kockázatát (alacsony biomassa, jó vízminőség);
- c) kizárólag emberi fogyasztásra értékesít élő víziállatokat.

Az egészségügyi ellenőrzés típusai

A passzív ellenőrzés magában foglalja a meghatározott betegségek bekövetkeztének vagy gyanújának, vagy bármely megnövekedett számú pusztulásnak az azonnali kötelező bejelentését. Az V. fejezet 2. szakasza szerinti vizsgálat elvégzése kötelező.

Az aktív ellenőrzés az alábbiakat tartalmazza:

- a) az illetékes hatóság által vagy az illetékes hatóságok nevében más képesített egészségügyi szolgálatok által végzett rutinvizsgálat;
- b) a tenyésztett víziállat-populációnak a gazdaságban vagy a puhatestű-tenyésztési területen a klinikai betegség vonatkozásában végzett vizsgálata;
- c) a jegyzékbe vett betegségek valamelyikének gyanúja vagy a vizsgálat során észlelt megnövekedett számú pusztulás esetén diagnosztikai minták gyűjtése;
- d) meghatározott betegségek vagy bármely megnövekedett számú pusztulás bekövetkeztének vagy gyanújának azonnali kötelező bejelentése;

A célzott ellenőrzés az alábbiakat tartalmazza:

- a) az illetékes hatóság által vagy az illetékes hatóságok nevében más képesített egészségügyi szolgálatok által végzett rutinvizsgálat;
- b) előírt minták vétele a tenyésztett víziállatokból, és azok meghatározott módszerekkel meghatározott kórokozó(k) tekintetében végzett vizsgálata;
- c) meghatározott betegségek vagy bármely megnövekedett számú pusztulás bekövetkeztének vagy gyanújának azonnali kötelező bejelentése.

IV. MELLÉKLET

A betegségek jegyzékbe vétele

I. RÉSZ

A betegségek jegyzékbe vételének feltételei

- A. Az egzotikus betegségeknek az 1. és a 2. vagy a 3. pontban megállapított következő feltételeknek kell megfelelniük:
1. A betegség a Közösség számára egzotikus, mivel a betegség a közösségi akvakultúrában nem mutatható ki, és a kórokozónak a közösségi vizekben való jelenléte nem ismert.
  2. A Közösségbe való behurcolása jelentős gazdasági hatással járhat, akár a közösségi akvakultúrában megjelenő termelési veszteségek, akár a tenyésztett víziállatokkal és az azokból származó termékekkel való kereskedelem lehetőségének korlátozása következtében.
  3. A Közösségbe való behurcolása káros környezeti hatást gyakorolhat azon fajok vadon élő víziállat-populációira, amelyek közösségi jog vagy nemzetközi rendelkezések által védendő értékek.
- B. A nem egzotikus betegségeknek az 1., 4., 5., 6., 7., és a 2. vagy 3. pontban megállapított következő feltételeknek kell megfelelniük:
1. Több tagállam, vagy több tagállam régiói mentesek a betegségtől.
  2. A betegségtől mentes tagállamokba való behurcolása jelentős gazdasági hatással járhat, akár termelési veszteségek, továbbá a betegséggel és az az elleni védekezéssel kapcsolatos, a fogékony tenyésztett víziállatfajok régióbeli tenyésztésének 5 %-át meghaladó éves költség következtében, akár a tenyésztett víziállatokkal és az azokból származó termékekkel való kereskedelem lehetőségének korlátozása következtében.
  3. Kimutatták, hogy a betegségnek egy betegségtől mentes tagállamba való behurcolása káros környezeti hatást gyakorol azon fajok vadon élő víziállat-populációira, amelyek közösségi jog vagy nemzetközi rendelkezések által védendő értékek.
  4. A betegséget szigorú ellenőrző intézkedések és kereskedelmi korlátozások nélkül a gazdaság vagy a puhatestű-tenyésztési terület szintjén nehéz ellenőrzés alatt tartani és megfékezni.
  5. A betegség ellen tagállami szinten lehet védekezni, mivel a tapasztalatok szerint kialakíthatók és fenntarthatók betegségtől mentes övezetek vagy területi egységek, és azok fenntartása költséghatékony.
  6. Valószínűsíthető annak kockázata, hogy a víziállatok forgalomba hozatala során a betegség korábban nem fertőzött területen is megjelenik.
  7. A fertőzött víziállatok vonatkozásában megbízható és egyszerű vizsgálatok állnak rendelkezésre. A vizsgálatoknak betegségspecifikusnak és érzékenyeknek kell lenniük, és a vizsgálati módszert közösségi szinten össze kell hangolni.

II. RÉSZ

Jegyzékbe foglalt betegségek

EGZOTIKUS BETEGSÉGEK		
	BETEGSÉG	FOGÉKONY FAJOK
HALAK	Járványos vérképzőszervi elhalás (EHN)	Szivárványos pisztráng (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) és Sügér (<i>Perca fluviatilis</i>)
	Járványos fekélybetegség (EUS)	Genera: <i>Catla</i> , <i>Channa</i> , <i>Labeo</i> , <i>Mastacembelus</i> , <i>Mugil</i> , <i>Puntius</i> és <i>Trichogaster</i>
PUHATESTŰEK	<i>Bonamia exitiosa</i> -fertőzés	Ausztrál iszapi osztriga (<i>Ostrea angasi</i>) és chilei lapos osztriga (<i>Ostrea chilensis</i>)
	<i>Perkinsus marinus</i> -fertőzés	Csendes-óceáni osztriga (<i>Crassostrea gigas</i>) és <i>Crassostrea virginica</i>
	<i>Microcytos mackini</i> -fertőzés	Csendes-óceáni osztriga (<i>Crassostrea gigas</i>), <i>Crassostrea virginica</i> , <i>Ostrea conchaphila</i> és európai lapos osztriga (<i>Ostrea edulis</i>)
RÁKOK	Taura-szindróma	<i>Penaeus setiferus</i> , <i>Penaeus stylirostris</i> és <i>Penaeus vannamei</i>
	Yellowhead-betegség	Északi ostorgarnéla (<i>Penaeus aztecus</i>), <i>Penaeus duorarum</i> , <i>Penaeus japonicus</i> , óriás tigrisgarnéla (<i>Penaeus monodon</i>), <i>Penaeus setiferus</i> , <i>Penaeus stylirostris</i> és <i>Penaeus vannamei</i>
NEM EGZOTIKUS BETEGSÉGEK		
	BETEGSÉG	FOGÉKONY FAJOK
HALAK	Pontyfélék tavaszi virémiája (SVC)	Pettyes busa (<i>Aristichthys nobilis</i>), ezüstkárász (<i>Carassius auratus</i>), kárász (<i>Carassius carassius</i>), amur (<i>Ctenopharyngodon idellus</i>), közönséges ponty és koi ponty (<i>Cyprinus carpio</i>), fehér busa (<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>), szürke harcsa (<i>Silurus glanis</i>) és compó (<i>Tinca tinca</i>)
	Pisztrángok vírusos vérfertőzése (VHS)	Hering (<i>Clupea</i> spp.), marénák (<i>Coregonus</i> sp.), csuka (<i>Esox lucius</i>), foltos tőkehal (<i>G. aeglefinus</i>), csendes-óceáni tőkehal (<i>Gadus macrocephalus</i>), atlanti-óceáni tőkehal (<i>Gadus morhua</i>), csendes-óceáni lazac (<i>Oncorhynchus</i> spp.), szivárványos pisztráng (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), <i>Onos mustelus</i> , sebes pisztráng (<i>Salmo trutta</i>), rombuszhal (<i>Scophthalmus maximus</i>), spratt (<i>Sprattus sprattus</i>) és pénzés pér (<i>Thymallus thymallus</i>)
	Pisztrángfélék fertőző vérképzőszervi elhalása (IHN)	Ketalazac (<i>Oncorhynchus keta</i>), kisutch-lazac (<i>Oncorhynchus kisutch</i>), <i>Oncorhynchus masou</i> , szivárványos pisztráng (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), <i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus rhodurus</i> , királylazac (<i>Oncorhynchus tshawytscha</i>) és atlanti-óceáni lazac (<i>Salmo salar</i>)
	Koi herpesz-vírus betegség (KHV)	Közönséges ponty és koi ponty (<i>Cyprinus carpio</i>)
	Lazacok fertőző vérszegénysége (ISA)	Szivárványos pisztráng (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), atlanti-óceáni lazac (<i>Salmo salar</i>) és sebes pisztráng (<i>Salmo trutta</i>)
PUHATESTŰEK	<i>Marteilia refringens</i> -fertőzés	Ausztrál iszapi osztriga (<i>Ostrea angasi</i>), chilei lapos osztriga (<i>Ostrea chilensis</i>), európai lapos osztriga (<i>Ostrea edulis</i>), argentinai osztriga (<i>Ostrea puelchana</i>), kék éti kagyló (<i>Mytilus edulis</i>) és mediterrán kagyló (<i>Mytilus galloprovincialis</i>)
	<i>Bonamia ostreae</i> -fertőzés	Ausztrál iszapi osztriga (<i>Ostrea angasi</i>), chilei lapos osztriga (<i>Ostrea chilensis</i>), <i>Ostrea conchaphila</i> , <i>Ostrea denselammellosa</i> , európai lapos osztriga (<i>Ostrea edulis</i>) és argentinai osztriga (<i>Ostrea puelchana</i>)
RÁKOK	White spot-betegség	A <i>decapoda</i> családhoz tartozó valamennyi rákfaj

V. MELLÉKLET

Egy tagállam, övezet vagy területi egység „betegségtől mentes” minősítésének megadására vonatkozó követelmények**I. RÉSZ****Betegségtől mentes tagállam**

1. Történeti alapon

1.1. Az a tagállam, ahol fogékony fajok vannak jelen, de ahol a betegség előfordulását legalább a betegségtől mentes státus alkalmazási időpontját megelőző 10 éven keresztül a betegség klinikai kifejeződéséhez vezető feltételek ellenére nem észlelték, betegségtől mentesnek tekinthető, amennyiben:

- a) a betegségtől mentes státus alkalmazási időpontját megelőző legalább 10 éven keresztül alapvető biológiai biztonsági intézkedések folyamatosan hatályban voltak;
- b) a fertőzést a vadon élő populációkban tudvalevően nem mutatták ki;
- c) a betegség behurcolásának megelőzésére irányuló kereskedelmi és behozatali feltételek végrehajtása hatékony.

A betegségtől mentes minősítés előnyeivel élni kívánó tagállamnak 2008. november 1-jéig a 49. cikkkel összhangban azt kérelmeznie kell. Ezen időpontot követően a betegségtől mentes státus kizárólag az 1.2. résszel összhangban adható meg.

1.2. Az 1.1.a) pontban említett biológiai biztonsági intézkedések legalább a következőket tartalmazzák:

- a) a betegség bejelentése az illetékes hatóság felé kötelező, beleértve a gyanú bejelentését is;
- b) a tagállamban az illetékes hatóság számára a betegséggel kapcsolatos hatékony vizsgálat elvégzését, annak jelentését és különösen az alábbiakat lehetővé tévő, a betegség korai kimutatására vonatkozó rendszer működik:
  - i. egy betegség, új betegség, vagy megmagyarázhatatlan pusztulás gyanújára utaló klinikai tünetek gyors felismerése a gazdaságokban vagy puhatestű-tenyésztési területen és a vadon élő állatok között;
  - ii. az esemény gyors közlése az illetékes hatóság felé abból a célból, hogy a diagnosztikai vizsgálat minimális késedelemmel megkezdődjön.

1.3. Az 1.2.b) pontban említett, a betegség korai kimutatására vonatkozó rendszernek legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) a víziállat-tenyésztő vállalkozásoknál dolgozó vagy a tenyésztett víziállatok feldolgozásával foglalkozó személyzet nagyfokú tudatossága a betegség jelenlétére utaló bármely tünetre vonatkozóan, valamint az állatorvosoknak vagy víziállat-egészségügyi szakembereknek a betegségek szokatlan előfordulásának kimutatását és bejelentését célzó képzése;
- b) a betegség gyanús előfordulásának felismerése és bejelentése tekintetében képzett állatorvosok vagy víziállat-egészségügyi szakemberek;
- c) az illetékes hatóság hozzáférése a jegyzékbe vett és az új betegségek diagnosztizálására és megkülönböztetésére alkalmas berendezésekkel felszerelt laboratóriumokhoz.

2. A célzott ellenőrzés alapján

Az a tagállam, amely az utolsó ismert klinikai előfordulást a betegségtől mentes státus alkalmazási időpontját megelőző 10 éven belül észlelte, vagy amelyben a célzott ellenőrzést megelőző fertőzöttségi állapot – például a betegség klinikai kifejeződéséhez vezető feltételek hiánya miatt – nem ismert, betegségtől mentesnek tekinthető, amennyiben:

- a) a tagállam megfelel az 1.2. pontban megállapított alapvető járványvédelmi feltételeknek;

és

- b) legalább két éve a 49. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott módszereknek megfelelő célzott ellenőrzést folytat anélkül, hogy a fogékony fajok bármelyikét tartó gazdaságban vagy puhatestű-tenyésztési területeken a kórokozót kimutatta volna.

Amennyiben a tagállam valamely részén a gazdaságok vagy puhatestű-tenyésztési területek száma korlátozott, és ebből következően az e területeken végzett célzott ellenőrzés nem nyújt elégséges járványügyi adatokat, de ahol a fogékony fajok bármelyikének vadon élő populációi megtalálhatók, a célzott ellenőrzést ki kell terjeszteni e vadon élő populációkra is.

II. RÉSZ

Betegségtől mentes övezet vagy területi egység

1. Övezetek

1.1. Az övezet állhat:

- a) a forrástól a torkolatig terjedő teljes vízgyűjtő területből;

vagy

- b) a vízgyűjtő területnek a forrás(ok)tól addig a természetes vagy mesterséges akadályig húzódo részéből, amely megakadályozza a vízgyűjtő terület alacsonyabb szakaszaiból a víziállatok felfelé irányuló migrációját;

vagy

- c) egynél több vízgyűjtő területből, beleértve – a torkolaton keresztül a vízgyűjtő területek közötti járványügyi kapcsolat miatt – azok torkolatait.

Az övezet földrajzi határait egyértelműen, térképen kell megjelölni.

- 1.2. Amennyiben egy övezet egynél több tagállamra terjed ki, az csak akkor minősíthető betegségtől mentes övezetnek, ha az 1.3. pontban, az 1.4. és 1.5. pontban körvonalazott feltételek az övezet minden területén fennállnak. Ebben az esetben mindkét érintett tagállamnak kérelmeznie kell az övezet saját területén elhelyezkedő részének jóváhagyását.

- 1.3. Az az övezet, ahol fogékony fajok vannak jelen, de ahol a betegség előfordulását a betegségtől mentes státus alkalmazási időpontját megelőző legalább 10 éven keresztül a betegség klinikai kifejeződéséhez vezető feltételek ellenére nem észlelték, betegségtől mentesnek tekinthető, ha az I.1. részben található követelményeknek értelemszerűen megfelel.

A betegségtől mentes minősítés előnyeivel élni kívánó tagállamnak 2009. november 1-jéig a 50. cikk (2) bekezdésével összhangban be kell jelentenie erre irányuló szándékát. Ezen időpontot követően a betegségtől mentes státus kizárólag az I.2. résszel összhangban adható meg.

- 1.4. Az az övezet, ahol az utolsó ismert klinikai előfordulást a betegségtől mentes státus alkalmazási időpontját megelőző 10 éven belül észlelték, vagy ahol a célzott ellenőrzést megelőző fertőzöttségi állapot – például a betegség klinikai kifejeződéséhez vezető feltételek hiánya miatt – nem ismert, betegségtől mentesnek tekinthető, ha az I.2. részben szereplő követelményeknek értelemszerűen megfelel.

- 1.5. Adott esetben létre kell hozni egy megfigyelési program végrehajtására szolgáló pufferzónát. A pufferzónák határait úgy kell megállapítani, hogy az a betegségtől mentes övezetet megvédje a betegség passzív behurcolásától.

2. Egy vagy több olyan gazdaságból vagy puhatestű-tenyésztési területből álló területi egység, ahol az egészségi állapot egy adott betegséggel kapcsolatban a környező természetes vizek egészségi állapotától függ
  - 2.1. A területi egység állhat egy vagy több olyan gazdaságból, a gazdaságok olyan csoportjából vagy csoportosulásából, illetve olyan puhatestű-tenyésztési területekből, amelyek – földrajzi elhelyezkedésük és a többi gazdaságcsoporttól vagy csoportosulástól, illetve puhatestű-tenyésztési területtől való távolságuk miatt – egyetlen járványügyi egységnek tekinthetők, feltéve hogy a területi egységet alkotó valamennyi gazdaság közös biológiai biztonsági rendszerbe tartozik. A területi egység földrajzi határait egyértelműen, térképen kell megjelölni.
  - 2.2. Az a területi egység, ahol fogékony fajok vannak jelen, de ahol a betegség előfordulását a betegségtől mentes státus alkalmazási időpontját megelőző legalább 10 éven keresztül a betegség klinikai kifejeződéséhez vezető feltételek ellenére nem észlelték, betegségtől mentesnek nyilvánítható, ha az I.1. részben található követelményeknek értelemszerűen megfelel.

Az e rendelkezéssel élni kívánó tagállamnak 2008. november 1-jéig a 50. cikk (2) bekezdésével összhangban be kell jelentenie erre irányuló szándékát. Ezen időpontot követően a betegségtől mentes státus kizárólag az I.2. résszel összhangban adható meg.
  - 2.3. Az az övezet, ahol az utolsó ismert klinikai előfordulást a betegségtől mentes státus alkalmazási időpontját megelőző 10 éven belül észlelték, vagy ahol a célzott ellenőrzést megelőző fertőzöttségi állapot – például a betegség klinikai kifejeződéséhez vezető feltételek hiánya miatt – nem ismert, betegségtől mentesnek nyilvánítható, ha az I.2. részben található követelményeknek értelemszerűen megfelel.
  - 2.4. Amennyiben az a betegségek behurcolásának megelőzése érdekében szükséges, az egy területi egységen belül elhelyezkedő valamennyi gazdaságot vagy puhatestű-tenyésztési területet az illetékes hatóság által bevezetett további intézkedéseknek kell alávetni. Az ilyen intézkedések tartalmazhatják a területi egység körül egy megfigyelési program végrehajtására szolgáló pufferzóna létrehozását, valamint a lehetséges kórokozó-hordozók vagy kórokozó-átvivők behatolása elleni további védekezés kialakítását.
3. Egy vagy több olyan egyéni gazdaságból álló területi egység, ahol az egészségi állapota az adott betegséggel kapcsolatban független a környező természetes vizek egészségi állapotától
  - 3.1. A területi egység az alábbiakból állhat:
    - a) olyan egyéni gazdaságból, amely egyetlen járványügyi egységnek tekinthető, mivel azt nem befolyásolja a környező vizek állat-egészségügyi állapota;

vagy
    - b) egynél több gazdaságból, amennyiben minden egyes, a területi egységen belül elhelyezkedő gazdaság megfelel a 3.1.a) pontban és a 3.2–3.6. pontban megállapított feltételeknek, de amelyeket – az állatoknak a gazdaságok közötti nagyarányú mozgása miatt – egyetlen járványügyi egységnek kell tekinteni, és amennyiben valamennyi gazdaság közös biológiai biztonsági rendszerbe tartozik.
  - 3.2. A területi egység vízellátásának a következőképpen kell megvalósulnia:
    - a) a megfelelő kórokozót hatástalanító víztisztító telepen keresztül, annak érdekében, hogy a betegség behurcolásának veszélyét elfogadható mértékűre csökkentse;

vagy
    - b) közvetlenül kútból, fúrólukból vagy forrásból. Amennyiben az ilyen vízellátó a gazdaság területén kívül helyezkedik el, a vizet közvetlenül, csövön keresztül kell a gazdaságba juttatni.
  - 3.3. Léteznie kell olyan természetes vagy mesterséges akadálnak, amely megakadályozza víziállatoknak a környező vízforrásokból a területi egységen belül elhelyezkedő gazdaságokba való bejutását.
  - 3.4. A területi egységet – adott esetben – meg kell védeni a környező vízforrásokból származó beáradástól és beszivárgástól.
  - 3.5. A területi egységnek értelemszerűen meg kell felelnie az I.2. részben megállapított követelményeknek.

- 3.6. Amennyiben az a betegségek behurcolásának megelőzése érdekében szükséges, a területi egységet az illetékes hatóság által bevezetett további intézkedéseknek kell alávetni. Az ilyen intézkedések tartalmazhatják a lehetséges kórokozó-hordozók vagy kórokozó-átvivők behatolása elleni további védekezés kialakítását.
- 3.7. A 3.2.a) pontra vonatkozó végrehajtási intézkedéseket a 62. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell megállapítani.
4. A tevékenységüket megkezdő vagy újrakezdő egyéni gazdaságokra vonatkozó különös rendelkezések
  - 4.1. Az új gazdaság, amely megfelel a 3.1.a) és 3.2–3.6 pontjában említett követelményeknek, de amely „betegségtől mentes” minősítésű területi egységből származó tenyésztett víziállatokkal kezdi meg tevékenységét, a jóváhagyáshoz szükséges mintavétel elvégzése nélkül „betegségtől mentes” minősítést kaphat.
  - 4.2. Az a gazdaság, amely tevékenységének megszakítását követően „betegségtől mentes” minősítésű területi egységből származó tenyésztett víziállatokkal kezdi újra tevékenységét, és amely megfelel az e rész 3.1.a) és 3.2–3.6 pontjában szereplő követelményeknek, a jóváhagyáshoz szükséges mintavétel elvégzése nélkül „betegségtől mentes” minősítést kaphat, feltéve hogy:
    - a) a gazdaság működésének utolsó négy évére vonatkozó egészségügyi háttere az illetékes hatóság számára ismeretes; ha azonban az érintett gazdaság négy évnél kevesebb ideje működik, a működése tényleges időtartamát kell figyelembe venni;
    - b) a gazdaságban a IV. melléklet II. részében felsorolt betegségek tekintetében állat-egészségügyi intézkedéseket nem hajtottak végre, és a gazdaságban e betegségeknek nincsenek előzményei;
    - c) a tenyésztett víziállatok, ikrák vagy ivarsejtek behozatala előtt a gazdaságot megtisztították és fertőtlenítették, és szükség szerint pihentetési időszakot alkalmaztak.

VI. MELLÉKLET

A laboratóriumok feladatai és kötelezettségei

I. RÉSZ

Közösségi referencialaboratóriumok

1. Annak érdekében, hogy az 55. cikkel összhangban közösségi referencialaboratóriumként kijelöljék, a laboratóriumoknak a következő követelményeknek kell megfelelniük. A laboratóriumoknak:
  - a) megfelelő képzéssel rendelkező, a szakterületükön alkalmazott diagnosztikai és analitikai technikákkal kapcsolatos megfelelő képzettséggel rendelkező személyzettel kell rendelkezniük, beleértve a Közösségen belül előforduló vészhelyzetek esetén rendelkezésre álló képzett személyzetet is;
  - b) rendelkezniük kell a rájuk ruházott feladatok elvégzéséhez szükséges felszerelésekkel és termékekkel;
  - c) megfelelő adminisztrációs infrastruktúrával kell rendelkezniük;
  - d) biztosítaniuk kell, hogy személyzetük tiszteletben tartsa az egyes kérdések, eredmények vagy közlemények bizalmas jellegét;
  - e) megfelelő ismeretekkel kell rendelkezniük a nemzetközi szabványokról és gyakorlatokról;
  - f) adott esetben rendelkezniük kell a hozzáférhető referenciaanyagok és reagensek naprakész jegyzékével, valamint az ilyen anyagok és reagensek előállítóinak és beszállítóinak naprakész jegyzékével;
  - g) figyelembe kell venniük a nemzeti és közösségi szinten végzett kutatási tevékenységeket.
2. A Bizottság azonban – figyelemmel az ezen irányelvben megállapított különböző vizsgálati módszerekre vonatkozó feltételekre is – csak azokat a laboratóriumokat jelölheti ki, amelyek a következő európai szabványokkal összhangban működnek, és amelyeket azokkal összhangban minősítettek és akkreditáltak:
  - a) EN ISO/IEC 17025 – „A vizsgálatokat végző és kalibráló laboratóriumok illetékességére vonatkozó általános követelmények”;
  - b) EN 45002 – „A vizsgálólaboratóriumok minősítésének általános feltételei”;
  - c) EN 45003 – „Kalibráló és vizsgálólaboratóriumi akkreditációs rendszerek, a működés és elismerés általános követelményei”.
3. A vizsgálólaboratóriumoknak a 2. bekezdésben említett akkreditációja és minősítése egyedi vizsgálatokra vagy vizsgálatcsoportokra is vonatkozhat.
4. A közösségi referencialaboratóriumok a hatáskörükbe tartozó egy vagy több betegség tekintetében felhasználhatják a más tagállamokban vagy EFTA-tagállamokban lévő laboratóriumok képességeit és kapacitását, feltéve hogy az érintett laboratóriumok megfelelnek az e melléklet 1., 2. és 3. pontjában szereplő követelményeknek. Az ilyen együttműködésből származó előnyök felhasználására irányuló szándékot az 55. cikk (1) bekezdésével összhangban a kijelölés érdekében nyújtott információk között kell közölni. A kapcsolattartó pont a tagállamokban lévő nemzeti referencialaboratóriumok és a Bizottság számára azonban továbbra is a közösségi referencialaboratórium marad.
5. A közösségi referencialaboratóriumok:
  - a) a Bizottsággal konzultálva összehangolják a tagállamok által az érintett betegség diagnosztizálására alkalmazott módszereket, különösen:
    - i. a közösségi diagnosztikai szolgáltatás megkönnyítése érdekében az adott kórokozók törzseinek tipizálását, tárolását, és – adott esetben – rendelkezésre bocsátását;
    - ii. a nemzeti referencialaboratóriumok rendelkezésére bocsátják a törzsszérumokat és más referenciareagenseket az egyes tagállamokban alkalmazott vizsgálatok és reagensek egységesítése céljából, amennyiben szerológiai vizsgálatok szükségesek;

- iii. a tagállamok által kijelölt nemzeti referencialaboratóriumokkal közösségi szinten megszervezik a diagnosztikai módszerek rendszeres összehasonlító vizsgálatait (mintavizsgálat) annak érdekében, hogy információt nyújtsanak a Közösségben alkalmazott diagnosztikai módszerekről és a Közösségben elvégzett vizsgálatok eredményeiről;
- iv. a gyors differenciáldiagnózis lehetővé tétele érdekében megőrzik a megfelelő kórokozóval és más vonatkozó kórokozókval kapcsolatos szakismereteket;
- b) a kórokozó izolátumainak megerősítő diagnózis, karakterizálás és járványtani vizsgálatok céljából való begyűjtése révén aktívan közreműködnek az érintett betegség tagállamokban észlelt kitéréseinek diagnosztizálásában;
- c) a diagnosztikai technikáknak a Közösségen belüli egységesítése céljából elősegítik a laboratóriumi diagnosztikai szakemberek képzését és továbbképzését;
- d) a hatáskörükbe tartozó állatbetegségek diagnosztikai módszerei tekintetében együttműködnek azon harmadik országok laboratóriumaival, ahol e betegségek gyakoriak;
- e) együttműködnek az OIE-referencialaboratóriumokkal a IV. melléklet II. részében felsorolt olyan egzotikus betegségek tekintetében, amelyek hatáskörükbe tartoznak;
- f) egybevetik és továbbítják az olyan egzotikus és endémiás betegségekre vonatkozó információkat, amelyek a közösségi akvakultúrában esetlegesen megjelenhetnek.

II. RÉSZ

Nemzeti referencialaboratóriumok

1. Az 56. cikk értelmében kijelölt nemzeti referencialaboratóriumok felelnek tagállamukban a hatáskörükbe tartozó diagnosztikai szabványok és módszerek összehangolásáért. E nemzeti referencialaboratóriumok:
  - a) vállalják, hogy késedelem nélkül értesítik az illetékes hatóságot, ha tudomást szereznek a IV. mellékletben említett bármely betegség gyanújáról;
  - b) a megfelelő közösségi referencialaboratóriummal konzultálva összehangolják a tagállamokban a hatáskörükbe tartozó érintett betegségek diagnosztizálása során alkalmazott módszereket;
  - c) a kórokozó izolátumainak megerősítő diagnózis, karakterizálás és járványtani vizsgálatok céljából való begyűjtése révén aktívan közreműködnek az érintett betegség kitéréseinek diagnosztizálásában;
  - d) a diagnosztikai technikáknak a tagállamon belüli egységesítése céljából elősegítik a laboratóriumi diagnosztikai szakemberek képzését és továbbképzését;
  - e) biztosítják a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegségek minden kitérése, valamint az e mellékletben felsorolt nem egzotikus betegségek első kitérése pozitív eredményeinek megerősítését;
  - f) a tagállamok által az 57. cikkel összhangban kijelölt laboratóriumokkal országos szinten megszervezik a diagnosztikai módszerek rendszeres összehasonlító vizsgálatait (mintavizsgálat) annak érdekében, hogy információt nyújtsanak a tagállamban alkalmazott diagnosztikai módszerekről és a tagállamban elvégzett vizsgálatok eredményeiről;
  - g) együttműködnek az 55. cikkben említett közösségi referencialaboratóriummal, és részt vesznek a közösségi referencialaboratóriumok által szervezett összehasonlító vizsgálatokban;
  - h) biztosítják, hogy rendszeres és nyitott párbeszédet folytatnak illetékes nemzeti hatóságukkal;
  - i) figyelemmel az ezen irányelvben megállapított különböző vizsgálati módszerekre vonatkozó feltételekre is, a következő európai szabványokkal összhangban működnek, és azokkal összhangban kapnak minősítést és akkreditációt:
    - iii. EN ISO/IEC 17025 – „A vizsgálatokat végző és kalibráló laboratóriumok illetékességére vonatkozó általános követelmények”;
    - ii. EN 45002 – „A vizsgálólaboratóriumok minősítésének általános feltételei”;
    - iii. EN 45003 – „Kalibráló és vizsgálólaboratóriumi akkreditációs rendszerek, a működés és elismerés általános követelményei”.

2. A vizsgálólaboratóriumoknak az 1.i) pontban említett akkreditálása és minősítése egyedi vizsgálatokra vagy vizsgálatcsoportokra is vonatkozhat.
3. A tagállamok olyan nemzeti laboratóriumokat is kijelölhetnek, amelyek nem felelnek meg az e rész 1.i) pontja i. alpontjában említett követelményeknek, amennyiben az EN ISO/IEC 17025 szerinti működés a gyakorlatban bonyolult, és amennyiben a laboratórium az ISO 9001-ben szereplő iránymutatásokkal összhangban lévő minőségbiztosítás szerint működik.
4. A tagállamok engedélyezhetik a területükön elhelyezkedő nemzeti referencialaboratóriumok számára, hogy a hatáskörükbe tartozó egy vagy több betegség tekintetében felhasználják az 57. cikk értelmében kijelölt más laboratóriumok képességeit és kapacitását, feltéve hogy e laboratóriumok megfelelnek az e részben szereplő követelményeknek. A kapcsolattartó pont a tagállam illetékes központi hatósága és a közösségi referencialaboratórium számára azonban továbbra is a nemzeti referencialaboratórium marad.

III. RÉSZ

A tagállamok kijelölt laboratóriumi

1. A tagállam illetékes hatósága az 57. cikk értelmében csak olyan laboratóriumokat jelölhet ki diagnosztikai szolgáltatásokra, amelyek megfelelnek a következő követelményeknek. A laboratóriumok:
  - a) vállalják, hogy késedelem nélkül értesítik az illetékes hatóságot, ha tudomást szereznek a IV. mellékletben említett bármely betegség gyanújáról;
  - b) vállalják, hogy részt vesznek a diagnosztikai eljárásoknak a nemzeti referencialaboratórium által szervezett összehasonlító vizsgálataiban (mintavizsgálat);
  - c) figyelemmel az ezen irányelvben megállapított különböző vizsgálati módszerekre vonatkozó feltételekre is, a következő európai szabványokkal összhangban működnek, és azokkal összhangban kapnak minősítést és akkreditációt:
    - i. EN ISO/IEC 17025 – „A vizsgálatokat végző és kalibráló laboratóriumok illetékességére vonatkozó általános követelmények”;
    - ii. EN 45002 – „A vizsgálólaboratóriumok minősítésének általános feltételei”;
    - iii. EN 45003 – „Kalibráló és vizsgálólaboratóriumi akkreditációs rendszerek, a működés és elismerés általános követelményei”.
2. A vizsgálólaboratóriumoknak az 1.c) pontban említett akkreditálása és minősítése egyedi vizsgálatokra vagy vizsgálatcsoportokra is vonatkozhat.
3. A tagállamok az e rész 1.c) i. pontjában említett követelményeknek nem megfelelő laboratóriumokat is kijelölhetnek, amennyiben az EN ISO/IEC 17025 szerinti működés a gyakorlatban bonyolult, feltéve hogy a laboratórium az ISO 9001-ben szereplő iránymutatásokkal összhangban lévő minőségbiztosítás szerint működik.
4. Amennyiben az e mellékletben említett feltételek már nem teljesülnek, az illetékes hatóság visszavonja a kijelölést.

VII. MELLÉKLET

A KÉSZENLÉTI TERVEKRE VONATKOZÓ FELTÉTELEK ÉS KÖVETELMÉNYEK

A tagállamok biztosítják, hogy a készenléti tervek legalább a következő követelményeknek megfeleljenek:

1. Gondoskodni kell a készenléti tervek végrehajtásához szükséges jogkörök biztosításáról, valamint a gyors és sikeres felszámolási kampány lehetővé tételéről.
2. Gondoskodni kell a IV. melléklet II. részében említett egzotikus betegségek elleni küzdelem valamennyi elemének fedezéséhez szükséges válságalapokhoz, költségvetési eszközökhöz és pénzügyi forrásokhoz való hozzáférésről.
3. A IV. mellékletben felsorolt egzotikus betegségekkel vagy új betegségekkel kapcsolatos gyors és hatékony döntéshozatali eljárás biztosítása érdekében meg kell határozni a szolgálati utat. Egy központi döntéshozatali egység felel az ellenőrzési stratégia átfogó irányításáért.
4. A tagállamoknak részletes tervekkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegségek vagy új betegségek kitörése esetén készen álljanak a helyi járványvédelmi központok azonnali felállítására, és a járványvédelmi és környezetvédelmi intézkedések helyi szintű végrehajtására.
5. A tagállamok biztosítják az illetékes hatóságok és az illetékes környezetvédelmi hatóságok és testületek közötti együttműködést az állat-egészségügyi és környezetvédelmi kérdésekkel kapcsolatos fellépések megfelelő összehangolásának biztosítása érdekében.
6. A gyors és hatékony kampány – beleértve a személyzetet, felszerelést és a laboratóriumi kapacitást is – biztosítása érdekében megfelelő forrásokról kell rendelkezni.
7. Rendelkezésre kell állnia egy, a IV. melléklet II. részében felsorolt egzotikus betegségek vagy új betegségek kezelése során alkalmazandó fellépések, eljárások, utasítások és ellenőrző intézkedések részletes, átfogó és gyakorlati leírását tartalmazó naprakész műveleti kézikönyvnek.
8. Adott esetben a sürgősségi vakcinázásra vonatkozó részletes terveknek kell rendelkezésre állniuk.
9. A személyzetnek a klinikai tünetekre, a járványügyi vizsgálatra és a járványos állatbetegségek elleni védekezésre irányuló képzésben, valósidejű riasztási gyakorlatokon, és a hatóságok, a gazdálkodók, és az állatorvosok számára szervezett, a folyamatban lévő járványokkal kapcsolatos tájékoztató kampányok megtartását elősegítő kommunikációs készségekre irányuló képzésben kell részt vennie.
10. Készenléti terveket kell készíteni, és figyelembe kell venni a rövid időn belül előforduló nagyszámú kitörés elleni védekezéshez szükséges forrásokat.
11. Az 1774/2002/EK rendeletben meghatározott állat-egészségügyi követelmények sérelme nélkül a készenléti terveket úgy kell elkészíteni, hogy azok biztosítsák, hogy egy betegség kitörése esetén a víziállatok tetemeinek és hulladékainak bármilyen tömeges ártalmatlanítását az állatok és az emberek egészségének veszélyeztetése nélkül, a környezet károsodását megelőző eljárások vagy módszerek alkalmazásával végezzék, és különösen:
  - i. minimális kockázatot jelentsenek talajra, a levegőre, a felszíni és a talajvizekre, valamint a növényekre és az állatokra nézve;
  - ii. minimális zaj- vagy szagártalommal járjanak;
  - iii. a természetre vagy a különös érdekeltségű helyekre minimális hátrányos hatást gyakoroljanak.
12. E tervekben fel kell tüntetni a járvány kitörése esetén az 1774/2002/EK rendelettel összhangban az állati tetemek és az állati hulladék kezelésével vagy ártalmatlanításával foglalkozó megfelelő területek és vállalkozások azonosítását.

VIII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ezen irányelv	Hatályon kívül helyezett irányelvek		
	91/67/EGK	93/53/EGK	95/70/EK
1. cikk (1) bekezdésének a) pontja	1. cikk első albekezdése	—	—
1. cikk (1) bekezdésének b) pontja	—	—	—
1. cikk (1) bekezdésének c) pontja	—	1. cikk	1. cikk
1. cikk (2) bekezdése	—	20. cikk (2) bekezdése	12. cikk (2) bekezdése
2. cikk (1) bekezdése	—	—	—
2. cikk (2) bekezdése	—	—	—
2. cikk (3) bekezdése	1. cikk második albekezdése	—	—
3. cikk	2. cikk	2. cikk	2. cikk
4. cikk	—	—	—
5. cikk	—	—	—
6. cikk	—	—	—
7. cikk	—	—	—
8. cikk (1) bekezdése	—	3. cikk (2) bekezdése	3. cikk (2) bekezdése
8. cikk (2) bekezdése	—	—	—
8. cikk (3) bekezdése	—	—	—
8. cikk (4) bekezdése	—	—	—
9. cikk	—	—	—
10. cikk	—	—	4. cikk
11. cikk	—	—	—
12. cikk	—	—	—
13. cikk (1) bekezdése	4. cikk (1) bekezdése	—	—
13. cikk (2) bekezdése	4. cikk (2) bekezdése	—	—
14. cikk (1) bekezdésének a) pontja	7. cikk (1) bekezdése, 8. cikk (1) bekezdése	—	—
14. cikk (1) bekezdésének b) pontja	—	—	—
14. cikk (2) bekezdése	16. cikk (1) bekezdése	—	—
14. cikk (3) bekezdése	16. cikk (1) bekezdése	—	—
14. cikk (4) bekezdése	—	—	—
15. cikk (1) bekezdése	3. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 3. cikk (2) bekezdése	—	—
15. cikk (2) bekezdése	—	—	—
15. cikk (3) bekezdése	3. cikk (1) bekezdésének b) pontja és a 3. cikk (2) bekezdése	—	—
15. cikk (4) bekezdése	—	—	—

Ezen irányelv	Hatályon kívül helyezett irányelvek		
	91/67/EGK	93/53/EGK	95/70/EK
16. cikk (1) bekezdése	7. cikk (1) bekezdése a) pontjának első mondata 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja	—	—
16. cikk (2) bekezdése	—	—	—
17. cikk	—	—	—
18. cikk (1) bekezdése	9. cikk	—	—
18. cikk (2) bekezdése	—	—	—
19. cikk (1) bekezdése	—	—	—
19. cikk (2) bekezdése	9. cikk (2) bekezdése	—	—
20. cikk	14. cikk (3) bekezdése	—	—
21. cikk	—	—	—
22. cikk	19. cikk (1) bekezdése	—	—
23. cikk (1) bekezdése	—	—	—
23. cikk (2) bekezdése	22. cikk	—	—
23. cikk (3) bekezdése	19. cikk (2) bekezdése	—	—
23. cikk (4) bekezdése	19. cikk (3) bekezdése	—	—
23. cikk (5) bekezdése	—	—	—
24. cikk	21. cikk	—	—
25. cikk a) pontja	20. cikk	—	—
25. cikk b) pontja	—	—	—
25. cikk c) pontja	—	—	—
25. cikk d) pontja	21. cikk (2) bekezdése	—	—
25. cikk e) pontja	—	—	—
26. cikk	—	4. cikk	5. cikk (1) bekezdése
27. cikk	—	—	5. cikk (5) bekezdése
28. cikk a) pontja	—	5. cikk (1) bekezdése 10. cikk (1) bekezdésének a) pontja	5. cikk (2) bekezdésének a) pontja
28. cikk b) pontja	—	5. cikk (2) bekezdésének b) pontja 10. cikk (1) bekezdésének c) pontja	5. cikk (2) bekezdésének b) pontja
29. cikk (1) bekezdése	—	5. cikk (2) bekezdésének h) pontja 6. cikk a) pontjának hetedik francia bekezdése 8. cikk (1) bekezdése 9. cikk (1) bekezdésének első mondata 10. cikk (1) bekezdésének b) pontja	4. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének harmadik francia bekezdése 5. cikk (4) bekezdésének első és negyedik albekezdése

Ezen irányelv	Hatályon kívül helyezett irányelvek		
	91/67/EGK	93/53/EGK	95/70/EK
29. cikk (2) bekezdése	—	5. cikk (2) bekezdésének i) pontja	5. cikk (4) bekezdésének második és negyedik albekezdése
29. cikk (3) bekezdése	—	6. cikk b) pontja 6. cikk d) pontja 8. cikk (2) bekezdése 8. cikk (3) bekezdése 9. cikk (2) bekezdése	—
29. cikk (4) bekezdése	—	5. cikk (2) bekezdése i) pontjának második francia bekezdése	—
30. cikk	—	5. cikk (4) bekezdése	5. cikk (3) bekezdése
31. cikk	—	—	—
32. cikk	—	5. cikk (2) bekezdése, 6. cikk	4. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése; második francia bekezdés, 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja, 5. cikk (4) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése
33. cikk (1) bekezdése	3. cikk (3) bekezdése	6. cikk a) pontjának negyedik francia bekezdése	—
33. cikk (2) bekezdése	—	6. cikk a) pontjának negyedik francia bekezdése	—
33. cikk (3) bekezdése	—	—	—
33. cikk (4) bekezdése	—	—	—
34. cikk (1) bekezdése	—	5. cikk (2) bekezdésének c) pontja; 6. cikk a) pontjának első és harmadik francia bekezdése	—
34. cikk (2) bekezdése	—	6. cikk a) pontjának negyedik francia bekezdése	—
35. cikk	—	6. cikk a) pontjának második, ötödik és hatodik francia bekezdése	—
36. cikk	—	—	—
37. cikk a) pontja	—	—	—
37. cikk b) pontja	—	—	5. cikk (3) bekezdése
38. cikk (1) bekezdése	—	9. cikk (1) bekezdésének második mondata	—
38. cikk (2) bekezdése	—	9. cikk (3) bekezdése	—
38. cikk (3) bekezdése	—	—	—
39. cikk a) pontja	—	10. cikk (1) bekezdés c) pontja	4. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének első francia bekezdése
39. cikk b) pontja	—	—	—
39. cikk c) pontja	—	10. cikk (1) bekezdésének c) pontja	—
39. cikk d) pontja	—	—	—
40. cikk	—	7. cikk	—

Ezen irányelv	Hatályon kívül helyezett irányelvek		
	91/67/EGK	93/53/EGK	95/70/EK
41. cikk	—	—	—
42. cikk	—	—	—
43. cikk	—	—	—
44. cikk (1) bekezdése	10. cikk	10. cikk (2) bekezdése	—
44. cikk (2) bekezdése	10. cikk	10. cikk (2) bekezdése	—
45. cikk	10. cikk (1) bekezdése	—	—
46. cikk	—	—	—
47. cikk	—	6. cikk a) pontjának első francia bekezdése, 15. cikk	—
48. cikk (1) bekezdése	—	14. cikk (1) bekezdése	—
48. cikk (2) bekezdése	—	14. cikk (1) bekezdése	—
48. cikk (3) bekezdése	—	—	—
48. cikk (4) bekezdése	—	—	—
49. cikk (1) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése	—	—
49. cikk (2) bekezdése	—	—	—
49. cikk (3) bekezdése	15. cikk	—	—
50. cikk (1) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése 6. cikk (1) bekezdése	—	—
50. cikk (2) bekezdése	—	—	—
50. cikk (3) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése	—	—
50. cikk (4) bekezdése	15. cikk	—	—
51. cikk (1) bekezdése	—	—	—
51. cikk (2) bekezdése	5. cikk (2) bekezdése	—	—
52. cikk	—	—	—
53. cikk (1) bekezdése	—	—	—
53. cikk (2) bekezdése	—	—	—
53. cikk (3) bekezdése	—	9. cikk (1) bekezdésének második mondata	—
54. cikk (1) bekezdése	—	—	—
54. cikk (2) bekezdése	—	6. cikk d) pontja 8. cikk (3) bekezdése	—
54. cikk (3) bekezdése	—	—	—
55. cikk (1) bekezdése	—	13. cikk (1) bekezdése	7. cikk (1) bekezdése
55. cikk (2) bekezdése	—	13. cikk (2) bekezdése	7. cikk (2) bekezdése
55. cikk (3) bekezdése	—	—	—
56. cikk (1) bekezdése	—	12. cikk (1) bekezdése 12. cikk (4) bekezdése	6. cikk (2) bekezdése 6. cikk (3) bekezdése
56. cikk (2) bekezdése	—	—	—
56. cikk (3) bekezdése	—	12. cikk (6) bekezdése	6. cikk (5) bekezdése
56. cikk (4) bekezdése	—	—	—
56. cikk (5) bekezdése	—	12. cikk (1) bekezdése 12. cikk (3) bekezdése	6. cikk (2) bekezdése

Ezen irányelv	Hatályon kívül helyezett irányelvek		
	91/67/EGK	93/53/EGK	95/70/EK
57. cikk a) pontja	—	11. cikk (2) bekezdése	—
57. cikk b) pontja	—	11. cikk (1) bekezdése	6. cikk (1) bekezdése
57. cikk c) pontja	—	—	—
58. cikk (1) bekezdése	17. cikk	16. cikk	8. cikk
58. cikk (2) bekezdése	22. cikk	—	—
58. cikk (3) bekezdése	17. cikk	—	—
59. cikk	—	—	—
60. cikk	—	—	—
61. cikk (1) bekezdése	—	—	—
61. cikk (2) bekezdése	25. cikk	18. cikk	9. cikk
61. cikk (3) bekezdése	9. cikk (3) bekezdése, 17. cikk (2) bekezdése	18a. cikk	4. cikk (2) bekezdése, 5. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése, 8. cikk (4) bekezdése
62. cikk	26. cikk 27. cikk	19. cikk	10. cikk
63. cikk	—	—	—
64. cikk	—	—	—
65. cikk	29. cikk	20. cikk	12. cikk
66. cikk	—	—	13. cikk
67. cikk	30. cikk	21. cikk	14. cikk

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2006. október 24.)

az állat-egészségügyi kiadásokról szóló 90/424/EGK határozat módosításáról

(2006/782/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 1990. június 26-i 90/424/EGK tanácsi határozat ⁽³⁾ rendelkezik arról, hogy a tagállamok számára az egyes állatbetegségek felszámolásához közösségi pénzügyi hozzájárulás nyújtható. Jelenleg a határozat arról is rendelkezik, hogy közösségi pénzügyi hozzájárulás nyújtható a lazacok fertőző vérszegénységének (ISA) és a pisztrángfélék fertőző vérképzőszervi elhalásának (IHN) felszámolására, mely betegségekre a *Salmonidae* családba tartozó halfajok fogékonyak.
- (2) Az ISA-ra és az IHN-re irányuló járványvédelmi intézkedések egyedül a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ értelmében jogosultak közösségi pénzügyi hozzájárulásra.
- (3) A tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről

és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ elfogadására figyelemmel helyénvaló a 90/424/EGK határozat módosítása annak érdekében, hogy a víziállatokban előforduló egyéb, a közösségi járványvédelmi rendelkezések hatálya alá tartozó betegségek leküzdése céljából a tagállamok által végrehajtott felszámolási intézkedések is részesüljenek közösségi pénzügyi hozzájárulásban.

- (4) Az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ értelmében a tagállamok nemzeti halászati és akvakultúra-ágazatuk támogatása céljából pénzügyi hozzájárulásban részesülhetnek. E rendelet 32. cikke felhatalmazza a tagállamokat, hogy a 90/424/EGK határozat feltételei szerint pénzeszközöket biztosítsanak a víziállatokban előforduló betegségek felszámolásához.
- (5) A víziállatokban előforduló betegségek felszámolására szolgáló pénzeszközöket az 1198/2006/EK rendelet értelmében létrehozott operatív programok keretében kell nyújtani, amelyek költségvetését a programozási időszak kezdetén rögzítik.
- (6) A víziállatok járványvédelmére fordított közösségi pénzügyi hozzájárulásokat meg kell vizsgálni a 2006/88/EK irányelvben meghatározott járványvédelmi rendelkezéseknek való megfelelés tekintetében, összhangban a szárazföldi állatok egyes betegségeinek vizsgálatára és az azokkal szembeni védekezésre alkalmazott azonos eljárásokkal.
- (7) Helyénvaló ezért a 90/424/EGK határozatban meghatározott pénzügyi hozzájárulásokra vonatkozó eljárásokat egyúttal az 1198/2006/EK rendelet szerinti, a víziállatok járványvédelmére fordított pénzügyi hozzájárulás felhasználására is alkalmazni.
- (8) Helyénvaló, hogy ez a határozat a 2006/88/EK irányelvvel egy időben lépjen hatályba.

⁽¹⁾ 2006. április 27-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 88., 2006.4.11., 13. o. Nem kötelező konzultációt követően adott vélemény.

⁽³⁾ HL L 224., 1990.8.18., 19. o. A legutóbb a 2006/53/EK határozattal (HL L 29., 2006.2.2., 37. o.) módosított határozat.

⁽⁴⁾ HL L 337., 1999.12.30., 10. o. A legutóbb a 485/2005/EK rendelettel (HL L 81., 2005.3.30., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ Lásd e Hivatalos Lap 14. oldalát.

⁽⁶⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

- (9) A 90/424/EGK határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 90/424/EGK határozat a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése a következő francia bekezdésekkel egészül ki:

- „járványos vérképzőszervi elhalás (EHN) halakban,
- járványos fekélybetegség (EUS) halakban,
- *Bonamia exitiosa*-fertőzés,
- *Perkinsus marinus*-fertőzés,
- *Microcytos mackini*-fertőzés
- Taura-szindróma rákokban,
- Yellowhead-betegség rákokban.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„3b. cikk

A tagállamok az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK rendelet (*) 17. cikke értelmében létrehozott operatív programok keretében pénzeszközöket biztosíthatnak az e határozat 3. cikkének (1) bekezdésében említett, víziállatokban előforduló egzotikus betegségek felszámolására, az e határozat 3. cikkének (3), (4) és (5) bekezdésében meghatározott eljárások szerint, feltéve hogy a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről, és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezéséről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK irányelv (**) V. fejezetének 3. szakaszában meghatározott minimális járványvédelmi és felszámolási intézkedések teljesülnek.

(*) HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

(**) HL L 328, 2006.11.24., 14. o.”

3. Az 5. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 41. cikkben előírt eljárásnak megfelelően a 3. cikk (1) bekezdésében lévő jegyzék a helyzetben bekövetkezett változásoknak megfelelően kiegészíthető az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentéséről szóló, 1982. december 21-i 82/894/EGK tanácsi irányelvvel (*) összhangban bejelentendő, valamint víziállatokra átvihető betegségekkel. A jegyzék

továbbá módosítható vagy lerövidíthető az egyes betegségek elleni védekezés céljából hozott közösségi szintű intézkedések révén elért előrelépés figyelembevételére érdekében.

(*) HL L 378., 1982.12.31., 58. o. A legutóbb a 2004/216/EK bizottsági határozattal (HL L 67., 2004.3.5., 27. o.) módosított irányelv.”

4. A 24. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(13) A tagállamok az 1198/2006/EK rendelet 17. cikke értelmében létrehozott operatív programok keretében pénzeszközöket biztosíthatnak a mellékletben említett, víziállatokban előforduló egzotikus betegségek felszámolására.

A pénzeszközöket az e cikkben megállapított eljárásoknak megfelelően kell szétosztani, az alábbi kiigazításokkal:

- a) a támogatás mértékének összhangban kell lennie az 1198/2006/EK rendeletben megállapított mértékekkel;
- b) ezen cikk (8) és (9) bekezdése nem alkalmazandó.

A felszámolást a 2006/88/EK irányelv 38. cikkének (1) bekezdésével összhangban, vagy pedig az ezen irányelv 44. cikkének (2) bekezdésével összhangban létrehozott, jóváhagyott és végrehajtott felszámolási program keretében kell elvégezni.”

5. A mellékletben az I. csoport az alábbi francia bekezdésekkel egészül ki:

- „Pontyfélék tavaszi virémiája (SVC)
- Pisztrángok vírusos vérfertőzése (VHS)
- Koi herpesz-vírus (KHV)
- *Bonamia ostreae*-fertőzés
- *Marteilia refringens*-fertőzés
- Rákok white spot-fertőzése.”

2. cikk

Ezt a határozatot 2008. augusztus 1-jétől kell alkalmazni.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2006. október 24-én.

a Tanács részéről
az elnök
J. KORKEAOJA

(Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusok)

A TANÁCS 2006/783/IB KERETHATÁROZATA

(2006. október 6.)

a kölcsönös elismerés elvének a vagyoneklobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Dán Királyság kezdeményezésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az Európai Tanács 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott ülésén hangsúlyozta, hogy a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unióban belül mind a polgári, mind a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapjává kell válnia.

(2) A tamperei Európai Tanács következtetéseinek 51. bekezdése értelmében a pénzmosás a szervezett bűnözés meglegettya, amit gyökerestül fel kell számolni mindenhol, ahol csak megjelenik; az Európai Tanács eltökélt annak biztosítására, hogy konkrét intézkedések elfogadására kerüljön sor a bűncselekményből származó jövedelmek felderítésére, azok biztosítására, lefoglalására és elkobzására. Ezzel kapcsolatban az Európai Tanács következtetéseinek 55. bekezdésében a pénzmosásra vonatkozó büntetőjogi jogszabályok és eljárások közelítésére (pl. pénzeszközök felderítése, biztosítása és elkobzása) hív fel.

(3) Valamennyi tagállam megerősítette az Európa Tanács 1990. november 8-i, a pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló egyezményét („az 1990-es egyezmény”). Az egyezmény kötelezi az aláírókat, hogy ismerjék el és hajtsák végre a más felek által hozott vagyoneklobzást elrendelő határozatokat, illetve hogy vagyoneklobzást elrendelő határozatok beszerzésére irányuló kérelmet nyújtsanak be az illetékes hatóságaihoz, majd, amennyiben az ilyen határozat megszületik, azt

hajtsák végre. A felek többek között abban az esetben utasíthatják el a vagyoneklobzásra irányuló kérelmet, ha az a bűncselekmény, amelyre a kérelem vonatkozik, a megkeresett fél joga szerint nem bűncselekmény, illetve ha azon bűncselekmény esetében, amelyre a kérelem vonatkozik, a megkeresett állam jogában nincs lehetőség a vagyoneklobzásra.

(4) 2000. november 30-án a Tanács intézkedési programot fogadott el a büntetőügyben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének végrehajtásáról, legfőbb prioritásként kezelve egy olyan jogi eszköz elfogadását, amely a kölcsönös elismerés elvét a bizonyítékokkal és vagyontárgyakkal kapcsolatos biztosítási intézkedések tekintetében alkalmazza (6. és 7. intézkedés). A program 3.3. pontja alapján a cél továbbá az, hogy a kölcsönös elismerés elvével összhangban az egyes tagállamokban javuljon az egy másik tagállamban hozott vagyoneklobzást elrendelő határozatok végrehajtása, többek között a bűncselekmények áldozatai kártalanítása céljából, figyelembe véve az 1990-es egyezményt. E cél elérése érdekében e kerethatározat – alkalmazási körén belül – szűkíti a végrehajtás megtagadási okainak körét, és a tagállamokban visszaszorítja bármely olyan rendszer fennállását, amely a vagyoneklobzást elrendelő határozatot nemzeti határozattá változtatja.

(5) A Tanács 2001/500/IB kerethatározata ⁽³⁾ megállapítja a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosítására, felkutatására, biztosítására, lefoglalására és elkobzására vonatkozó rendelkezéseket. A fenti kerethatározat értelmében a tagállamok ugyancsak kötelesek eltekinteni attól, hogy az 1990-es egyezmény 2. cikkével összefüggésben fenntartással éljenek, vagy azt fenntartsák, amennyiben a bűncselekmény büntetési tételének felső határa egy évnél hosszabb szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés.

(6) Végezetül, 2003. július 22-én a Tanács elfogadta a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló 2003/577/IB kerethatározatot ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ HL C 184., 2002.8.2., 8. o.

⁽²⁾ 2002. november 20-i vélemény (HL C 25. E, 2004.1.29., 205. o.).

⁽³⁾ HL L 182., 2001.7.5., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

- (7) A szervezett bűnözés fő indítéka az anyagi haszonszerzés. Következésképpen az ilyen bűncselekmények megelőzésére és leküzdésére irányuló törekvések akkor lehetnek hatékonyak, ha azok a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatására, biztosítására, lefoglalására és elkobzására összpontosítanak. Önmagában az olyan ideiglenes jogi intézkedések, mint a lefoglalás vagy elkobzás az Európai Unión belüli kölcsönös elismerésének biztosítása nem elegendő; a gazdasági bűncselekmények hatékony ellenőrzése a bűncselekményből származó jövedelmek elkobzását elrendelő határozatok kölcsönös elismerését is megköveteli.
- (8) E kerethatározat célja, hogy megkönnyítse a tagállamok közötti együttműködést a vagyon elkobzására irányuló határozatok kölcsönös elismerése és végrehajtása tekintetében annak érdekében, hogy egy tagállam elismerje, és saját területén végrehajtsa az egy másik tagállam büntetőügyekben illetékes bírósága által hozott vagyoneklobzást elrendelő határozatokat. E kerethatározat kapcsolódik a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB kerethatározathoz ⁽¹⁾. A fenti kerethatározat célja annak biztosítása, hogy valamennyi tagállam rendelkezzen a bűncselekményekből származó jövedelmek elkobzására vonatkozó hatékony szabályokkal, többek között a szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekmény miatt elítélt személyek által birtokolt eszközök eredetével kapcsolatos bizonyítási teher vonatkozásában.
- (9) A tagállamok között a kölcsönös elismerés elvének és a bírósági határozatok azonnali végrehajtásának alapján folytatott együttműködés előfeltétele az abba vetett kölcsönös bizalom, hogy az elismerendő és végrehajtható határozatok meghozatalára mindenkor a jogszerűség, a szubszidiaritás és az arányosság elvének betartásával kerül sor. Ez ugyancsak feltételezi azt, hogy a feleknek, illetve a jóhiszeműen érdekelt harmadik feleknek biztosított jogok megmaradnak. Ebben az összefüggésben különös figyelmet kell fordítani annak megelőzésére, hogy jogi vagy természetes személyek által tett rosszhiszemű követelések számukra kedvező határozatot eredményezzenek.
- (10) E kerethatározat megfelelő gyakorlati működése feltételezi az érintett illetékes nemzeti hatóságok közötti szoros kapcsolattartást, különösen egy vagyoneklobzást elrendelő határozat több mint egy tagállamban való egyidejű végrehajtása esetén.
- (11) A kerethatározatban használt „bűncselekményből származó jövedelem”, illetve „elkövetési eszközök” kifejezés meghatározása megfelelően tág ahhoz, hogy szükség esetén jogsértések tárgyát is magukban foglalják.
- (12) Amennyiben egy vagyoneklobzást elrendelő határozat tárgyat képező vagyontárgy hollétét illetően kétség merül fel, a tagállamok minden rendelkezésre álló eszközt – ideértve valamennyi lehetséges információs rendszert is – felhasználnak az adott vagyontárgy hollétének azonosítása érdekében.
- (13) E kerethatározat tiszteletben tartja az Európai Unióról szóló Szerződés 6. cikkében elismert és az Európai Unió alapjogi chartájában, különösen annak VI. fejezetében megfogalmazott alapvető jogokat és elveket. E kerethatározat egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy olyan vagyon elkobzásának megtagadására vonatkozó tilalomhoz vezessen, amely tekintetében vagyoneklobzást elrendelő határozatot hoztak, amennyiben objektív okok alapján vélelmezhető, hogy a vagyoneklobzást elrendelő határozat kibocsátására az érintett személlyel szemben neme, faji vagy etnikai hovatartozása, vallása, nemzetisége, anyanyelve, politikai véleménye vagy szexuális irányultsága miatt indított büntetőeljárás lefolytatása, illetve e személy ilyen alapon történő megbüntetése céljából került sor, vagy hogy az érintett személy helyzetét illetően előírtet merülhet fel az említett okok bármelyike alapján.
- (14) E kerethatározat nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy saját alkotmányos szabályaikat alkalmazzák a jogszerű eljárás, az egyesülési szabadság, a sajtószabadság és az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság tekintetében.
- (15) Ez a kerethatározat nem vonatkozik a vagyon jogos tulajdonosának való visszaadására.
- (16) Ez a kerethatározat nem érinti azt a célt, amelyre az alkalmazása során befolyt összegeket a tagállamok felhasználják.
- (17) Ez a kerethatározat nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos, az Európai Unióról szóló szerződés 33. cikke értelmében a tagállami hatáskörök gyakorlását,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. cikk

Célkitűzés

- (1) E kerethatározat célja, hogy megállapítsa azokat a szabályokat, amelyek alapján egy tagállam elismeri, és saját területén végrehajtsa az egy másik tagállam büntetőügyekben illetékes bírósága által hozott vagyoneklobzást elrendelő határozatokat.
- (2) E kerethatározat nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét, és az igazságügyi hatóságok vonatkozó kötelezettségei sem változnak.

⁽¹⁾ HL L 68., 2005.3.15., 49. o.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

- a) „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelynek a bírósága büntetőeljárás keretében vagyonekobjzást elrendelő határozatot hozott;
- b) „végrehajtó állam”: az a tagállam, amelynek a vagyonekobjzást elrendelő határozatot végrehajtás céljából továbbították;
- c) „vagyonekobjzást elrendelő határozat”: bűncselekménnyel vagy bűncselekményekkel kapcsolatos eljárás eredményeképpen bíróság által hozott jogerős szankció vagy intézkedés, amely végleges tulajdonvesztést eredményez;
- d) „vagyon”: minden olyan vagyon, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan javakat, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet és az abban való érdekeltséget igazoló okiratokat és okmányokat, amely a kibocsátó állam bíróságának döntése szerint:
- i. bűncselekményből származó jövedelmet testesít meg, illetve részben vagy egészben az ilyen jövedelemmel egyenértékű,
- vagy
- ii. ilyen bűncselekmény elkövetésének eszközét képezi,
- vagy
- iii. a 2005/212/IB kerethatározat 3. cikke (1) és (2) bekezdésében meghatározott kiterjesztett vagyonekobjzás bármelyikének a kibocsátó tagállamban való alkalmazása eredményeképpen elkobzási kötelezettség alá esik,
- vagy
- iv. a kibocsátó állam joga szerinti bármely, a kiterjesztett vagyonekobjzással kapcsolatos rendelkezés alapján elkobzási kötelezettség alá esik;
- e) „bűncselekményből származó jövedelem”: a bűncselekményekből származó bármely gazdasági előny. Ez a vagyon bármely fajtáját magában foglalhatja;
- f) „elkövetési eszközök”: bármilyen vagyontárgy, amit bűncselekmény vagy bűncselekmények elkövetéséhez bármely módon, részben vagy egészben használtak vagy használni szándékoztak;
- g) a „nemzeti kulturális örökség részét képező kulturális tárgyak” fogalmát a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló, 1993. március 15-i 93/7/EGK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdésének megfelelően kell meghatározni;

(1) HL L 74., 1993.3.27., 74. o. A legutóbb a 2001/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 187., 2001.7.10., 43. o.) módosított irányelv.

- h) amennyiben a vagyonekobjzást elrendelő határozat hozatalát eredményező büntetőeljárás tárgya állítólagos bűncselekményt és pénzmosást egyaránt tartalmaz, a 8. cikk (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott bűncselekményt állítólagos bűncselekményként kell értelmezni.

3. cikk

Az illetékes hatóságok megállapítása

(1) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát arról, hogy saját joga szerint e kerethatározatnak megfelelően mely hatósága illetékes, vagy mely hatóságai illetékesek abban az esetben, ha a tagállam:

– a kibocsátó állam,

vagy

– a végrehajtó állam.

(2) A 4. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérően a tagállamok – amennyiben belső rendszerük felépítése ezt szükségessé teszi – kijelölhetnek egy vagy több központi hatóságot, amelynek feladata a vagyonekobjzást elrendelő határozatok adminisztrációs továbbítása és fogadása, továbbá az illetékes hatóságok segítése.

(3) A Tanács Főtitkársága a részére eljuttatott információit valamennyi tagállam és a Bizottság számára hozzáférhetővé teszi.

4. cikk

A vagyonekobjzást elrendelő határozat továbbítása

(1) A vagyonekobjzást elrendelő határozat, amennyiben pénzüsszegre vonatkozik, valamint a (2) bekezdésben meghatározott tanúsítvány továbbítható azon tagállam illetékes hatóságának, amely tagállamban – a kibocsátó állam illetékes hatósága szerint ésszerű indokok alapján feltételezhetően – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely ellen a vagyonekobjzást elrendelő határozatot hozták, vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik.

Amennyiben a vagyonekobjzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgyakra vonatkozik, a vagyonekobjzást elrendelő határozat, valamint a tanúsítvány azon tagállam illetékes hatóságának továbbítható, amely tagállamban – a kibocsátó állam illetékes hatósága szerint ésszerű indokok alapján feltételezhetően – a vagyonekobjzást elrendelő határozat alá eső vagyontárgy található.

Amennyiben nincs olyan ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam számára megállapítható, hogy mely tagállamba küldheti meg a vagyonekobjzást elrendelő határozatot, azt azon tagállam illetékes hatóságának továbbítja, amely tagállamban annak a természetes személynek a szokásos tartózkodási helye, illetve jogi személy esetén nyilvántartott székhelye található, aki vagy amely ellen a vagyonekobjzást elrendelő határozatot kibocsátották.

(2) A kibocsátó állam illetékes hatósága a vagyonekobbzást elrendelő határozatot, vagy annak hitelesített másolatát a tanúsítvánnyal együtt végrehajtás céljából közvetlenül továbbítja a végrehajtó állam végrehajtására illetékes hatóságának olyan írásban dokumentálható módon, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam számára a határozat hitelességének megállapítását. Az eredeti határozatot vagy annak hitelesített másolatát, valamint a tanúsítvány eredeti példányát – annak kérelmére – meg kell küldeni a végrehajtó államnak. Valamennyi hivatalos közlést közvetlenül ezen illetékes hatóságok között kell megtenni.

(3) A tanúsítványt a kibocsátó állam illetékes hatóságának alá kell írnia, és igazolnia kell a tanúsítvány tartalmának pontosságát.

(4) Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtására illetékes hatóság nem ismert a kibocsátó állam illetékes hatósága előtt, a kibocsátó állam az információk a végrehajtó államtól való beszerzése érdekében minden szükséges módon tájékozódik, többek között az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóin keresztül.

(5) Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely a vagyonekobbzást elrendelő határozatot átvette, nem rendelkezik megfelelő hatáskörrel a határozat elismerésére és az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, hivatalból továbbítja a határozatot az illetékes hatósághoz és erről tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát.

5. cikk

A vagyonekobbzást elrendelő határozat továbbítása egy vagy több végrehajtó államnak

(1) A (2) és (3) bekezdésre is figyelemmel, a vagyonekobbzást elrendelő határozatot a 4. cikk szerint egy adott időpontban csak egy végrehajtó államnak lehet továbbítani.

(2) A meghatározott vagyontárgyakra vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozat továbbítása egynél több államnak egyidejűleg is lehetséges, amennyiben:

- a kibocsátó állam illetékes hatósága joggal feltételezheti, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat hatálya alá tartozó különböző vagyontárgyak különböző végrehajtó államokban találhatók,
- a vagyonekobbzást elrendelő határozatban foglalt meghatározott vagyontárgy elkobbzása több mint egy állam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé,

vagy

- a kibocsátó állam illetékes hatósága joggal feltételezheti, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat hatálya alá tartozó meghatározott vagyontárgy egy két vagy több meghatározott végrehajtó állam egyikében található.

(3) A pénzüsszegre vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozat egyidejűleg egynél több végrehajtó államnak is továbbítható, amennyiben a kibocsátó állam illetékes hatóságának megítélése szerint erre különösen szükség van, amennyiben például:

- az érintett vagyontárgyakkal vagy bizonyítékokkal kapcsolatban nem került sor biztosítási intézkedés elrendelésére a 2003/577/IB tanácsi kerethatározat szerint,

vagy

- a kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban elkobbzható vagyontárgyak értéke valószínűsíthetően nem elegendő a vagyonekobbzást elrendelő határozatban megnevezett teljes összeg fedezésére.

6. cikk

Bűncselekmények

(1) Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat hozatalához vezető bűncselekmények az alábbi bűncselekmény-fajták közül egyet vagy többet valósítanak meg, és a kibocsátó tagállamban legalább maximálisan 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethetők, a vagyonekobbzást elrendelő határozatot végre kell hajtani a kettős büntethetőség vizsgálata nélkül:

- bűnszervezetben való részvétel,
- terrorizmus,
- emberkereskedelem,
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,
- korrupció,
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
- bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,
- pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is,
- számítógépes bűncselekmények,
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is,
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,

- emberrablás, tiltott fogvatartás és túszejtés,
- rasszizmus és idegengyűlölet,
- szervezett vagy fegyveres rablás,
- kulturális javak, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat, tiltott kereskedelme,
- csalás,
- befolyással üzérkedés és zsarolás,
- termékhamisítás és szabadalombitorlás,
- hivatalos okiratok hamisítása és azzal való kereskedelem,
- fizetőeszközök hamisítása,
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
- lopott gépjárművek kereskedelme,
- erőszakos közösülés,
- gyűjtogatás,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
- légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése,
- szabotázs.

(2) A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően az EUSz. 39. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételek szerint egyhangúlag bármikor dönthet az (1) bekezdésben foglalt felsorolásnak a bűncselekmények további kategóriáival való kiegészítéséről. A Tanács a Bizottság által a 22. cikk alapján benyújtott jelentés fényében megvizsgálja, hogy szükséges-e a felsorolás kiegészítése vagy módosítása.

(3) Az (1) bekezdésben fel nem sorolt jogsértések esetén a végrehajtó állam függővé teheti a vagyonekobbzást elrendelő határozat elismerését és végrehajtását attól, hogy azok a cselekmények, amelyek eredményeképpen a határozatot kibocsátották, olyan bűncselekménynek minősülnek-e a végrehajtó állam joga szerint, amely tekintetében elrendelhető az elkobzás, függetlenül az adott bűncselekménynek a kibocsátó állam joga szerinti tényállási elemeitől és megfogalmazásától.

7. cikk

Elismerés és végrehajtás

(1) A végrehajtó állam illetékes hatóságai minden további alaki követelmény nélkül elismerik a 4. és 5. cikkel összhangban részükre továbbított vagyonekobbzást elrendelő határozatot, és haladéktalanul megteszik az azonnali végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket, kivéve, ha az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy a 8. cikkben az elismerés vagy végrehajtás megtagadását

vagy a 10. cikkben a végrehajtás elhalasztását lehetővé tevő indokok valamelyikére hivatkoznak.

(2) Amennyiben az elkobzás meghatározott vagyontárgyat érint, a kibocsátó és a végrehajtó állam illetékes hatóságai – amennyiben ezen államok joga ezt lehetővé teszi – megállapodhatnak, hogy a végrehajtó államban az elkobzás történhet a vagyontárgy értékének megfelelő pénzüsszeg megfizetésére irányuló követelés formájában is.

(3) Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik, a végrehajtó állam illetékes hatósága a fizetés elmaradása esetén a vagyonekobbzást elrendelő határozatot az (1) cikknek megfelelően az erre a célra hozzáférhető bármilyen vagyontárgyon végrehajtja.

(4) Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik, a végrehajtó állam illetékes hatósága szükség esetén az elkobzandó összeget a vagyonekobbzást elrendelő határozat kibocsátásakor érvényben lévő árfolyamon átváltja a végrehajtó állam pénzmenére.

(5) Bármely tagállam kijelentheti a Tanács Főtitkárságán letétbe helyezett nyilatkozatban, hogy az illetékes hatóságai nem ismerik el és nem hajtják végre a vagyonekobbzást elrendelő határozatot, amennyiben a vagyonekobbzásának elrendelésére a 2. cikk d) pontja iv. alpontjában említett kiterjesztett vagyonekobbzással kapcsolatos rendelkezések alapján került sor. Az ilyen tanúsítvány bármikor visszavonható.

8. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokai

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága megtagadhatja a vagyonekobbzást elrendelő határozat elismerését és végrehajtását, amennyiben a 4. cikkben előírt tanúsítvány hiányzik, hiányos vagy nyilvánvalóan nem a vagyonekobbzást elrendelő határozatra vonatkozik.

(2) A végrehajtó államnak a saját joga szerint illetékes igazságügyi hatósága szintén megtagadhatja a vagyonekobbzást elrendelő határozat elismerését és végrehajtását, amennyiben megállapítható, hogy

- a) a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtása ellentétes a „*ne bis in idem*” (kétszeres büntetés tilalmának) elvével;
- b) a 6. cikk (3) bekezdésében említett esetek egyikében a vagyonekobbzást elrendelő határozat olyan cselekményekhez kapcsolódik, amelyek a végrehajtó állam joga szerint nem minősülnek elkobzással sújtható bűncselekménynek; mindazonáltal, adó-, illeték-, vám- és devizaügyekben nem tagadható meg a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtása azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem tartalmaz ugyanolyan típusú adót vagy vámot, illetve nem ismer ugyanolyan típusú adó-, illeték-, vám- és devizajogszabályokat, mint a kibocsátó állam joga;

- c) a végrehajtó állam joga szerint mentesség vagy kiváltság áll fenn, ami megakadályozná az érintett vagyonra belföldön kibocsátott vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtását;
- d) a végrehajtó állam jogszabályai szerint bármely érdekelt felet, köztük a jóhiszemű harmadik feleket megillető jogok lehetőtlenné teszik a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtását, ideértve azokat az eseteket, amikor ez a 9. cikknek megfelelő jogorvoslati lehetőségek alkalmazásának következménye;
- e) a 4. cikk (2) bekezdésében előírt tanúsítvány szerint az érintett személy nem járt el személyesen és jogi képvisellel sem rendelkezett abban az eljárásban, amely a vagyonekhozást elrendelő határozat meghozatalához vezetett, kivéve, ha a tanúsítvány megállapítja, hogy az illetőt személyesen vagy a nemzeti jogának megfelelően meghatalmazott képviselője útján tájékoztatták az eljárásról, a kibocsátó állam jogával összhangban, valamint ha az illető jelezte, hogy nem vitatja a vagyonekhozást elrendelő határozatot;
- f) a vagyonekhozást elrendelő határozat olyan bűncselekményekkel kapcsolatban lefolytatott büntetőeljárásról alapul, amelyek
- a végrehajtó állam joga szerint úgy tekintendő, mintha azokat teljes egészében vagy részben annak területén vagy annak területének minősülő helyen követték volna el,
- vagy
- elkövetésére a kibocsátó állam területén kívül került sor, és a végrehajtó állam joga nem tesz lehetővé büntetőeljárást olyan bűncselekményekkel kapcsolatban, amelyeket az állam területén kívül követtek el;
- g) a vagyonekhozást elrendelő határozat a hatóság véleménye szerint olyan körülmények között született, amelyekben a vagyon elkobzását a 2. cikk d) pontjának iv. alpontjában említett kiterjesztett vagyonekhozással kapcsolatos előírások alapján rendelték el;
- h) a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajthatósága a végrehajtó tagállam joga szerint elévült, feltéve, hogy a cselekmények ezen állam büntető joga szerint ennek joghatósága alá tartoznak.
- (3) Amennyiben a végrehajtó állam illetékes hatósága úgy látja, hogy
- a vagyonekhozást elrendelő határozat olyan körülmények között született, amelyekben a vagyon elkobzását a 2. cikk d) pontjának iii. alpontjában említett kiterjesztett vagyonekhozással kapcsolatos előírások alapján rendelték el,

és

- a vagyonekhozást elrendelő határozat kívül esik a végrehajtó állam által a 2005/212/IB kerethatározat 3. cikke (2) bekezdése szerint elfogadott választáson,

a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtását legalább olyan mértékben biztosítja, amelyet hasonló belföldi esetekre a nemzeti joga előír.

(4) A végrehajtó állam illetékes hatósága azt megelőzően, hogy a vagyonekhozást elrendelő határozat elismerése és végrehajtása megtagadása mellett döntene a (2) bekezdés alapján, vagy a végrehajtást korlátozná a (3) bekezdés alapján, különös figyelmet fordít a kibocsátó állam illetékes hatóságával bármely megfelelő módon folytatott konzultációra. Kötelező konzultációt folytatni, amennyiben a döntés alapjául valószínűsíthetően a következők szolgálnak:

- az (1) bekezdés,
  - a (2) bekezdés a), e), f) vagy g) pontja,
  - a (2) bekezdés d) pontja és nem kerül sor a 9. cikk (3) bekezdése szerinti értesítésre,
- vagy
- a (3) bekezdés.

(5) Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtása nem lehetséges azon oknál fogva, hogy az elkobzandó vagyontárgyat már elkobozták, az eltűnt, megsemmisült, nem fellelhető a tanúsítványban megjelölt helyen, illetve a vagyon fellelhetőségének helyét nem kellő pontossággal adták meg a kibocsátó állammal folytatott konzultációt követően sem, erről a kibocsátó állam illetékes hatóságát haladéktalanul értesíteni kell.

9. cikk

Elismerés és végrehajtás elleni jogorvoslati lehetőségek a végrehajtó államban

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy bármely érdekelt fél, a jóhiszemű harmadik feleket is beleértve, jogainak megőrzése érdekében jogorvoslattal élhessen a vagyonekhozást elrendelő határozatok 7. cikknek megfelelő elismerésével és végrehajtásával szemben. A jogorvoslatot a végrehajtó állam jogával összhangban annak bírósága előtt kell kezdeményezni. A jogorvoslat a végrehajtó állam törvénye szerint felfüggesztő hatállyal bírhat.

(2) A vagyonekhozást elrendelő határozat meghozatalát megalapozó érdemi indokokat a kibocsátó állam bírósága előtt nem lehet megtagadni.

(3) Amennyiben a jogorvoslat kezdeményezésére a végrehajtó államban kerül sor, arról a kibocsátó állam illetékes hatóságát értesíteni kell.

10. cikk

A végrehajtás elhalasztása

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága elhalaszthatja a 4. és az 5. cikkel összhangban továbbított vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtását:

- a) amennyiben – pénzüsszegre vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozat esetén – megítélése szerint fennáll a veszélye annak, hogy a végrehajtásból származó teljes összeg meghaladja a vagyonekobbzást elrendelő határozatban meghatározott összeget a vagyonekobbzást elrendelő határozatnak egynél több tagállamban történő egyidejű végrehajtása miatt;
- b) a 9. cikkben említett jogorvoslati lehetőségek eseteiben;
- c) az általa ésszerűnek ítélt időpontig, amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtása hátráltathat egy folyamatban lévő nyomozást vagy büntetőeljárást;
- d) olyan esetekben, amikor szükséges a vagyonekobbzást elrendelő határozat teljes egészét vagy annak részeit a végrehajtó állam költségén lefordítani, a fordítás elkészítéséhez szükséges időre; vagy
- e) olyan esetekben, amikor a vagyont a végrehajtó államban már elkobbzási eljárás alá vonták.

(2) A végrehajtó állam illetékes hatósága a halasztás időtartamára mindazokat a szükséges intézkedéseket megteszi, amelyeket hasonló belföldi esetben foganatosítana annak biztosítására, hogy a vagyon a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásakor hozzáférhető legyen.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti elhalasztás esetén a végrehajtó tagállam illetékes hatósága erről írásban dokumentálhatóan haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát, és a kibocsátó állam illetékes hatósága teljesíti a 14. cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségeket.

(4) Az (1) bekezdés b), c), d) és e) pontjában említett esetekben a végrehajtó állam illetékes hatósága írásban dokumentálhatóan haladéktalanul jelentést küld a halasztásról a kibocsátó állam illetékes hatóságának, ismertetve a halasztás okait és lehetőség szerint annak várható időtartamát.

Amint a végrehajtás elhalasztásának okai megszűnnek, a végrehajtó állam illetékes hatósága haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtására, és erről írásban dokumentálhatóan tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát.

11. cikk

Több vagyonekobbzást elrendelő határozat

Amennyiben a végrehajtó állam illetékes hatósága:

- pénzüsszegre vonatkozóan két vagy több, ugyanazon természetes vagy jogi személy ellen hozott vagyonekobbzást elrendelő határozat tárgyában jár el, és az érintett személy nem

rendelkezik a végrehajtó államban elegendő vagyonnal valamennyi vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásához,

vagy

- ugyanazon meghatározott vagyontárgyra kiadott két vagy több vagyonekobbzást elrendelő határozat tárgyában jár el,

az arra vonatkozó döntést, hogy melyik vagyonekobbzást elrendelő határozatot hajtják végre, a végrehajtó állam illetékes hatósága hozza meg a végrehajtó állam jogával összhangban, kellő figyelemmel minden körülményre, így különösen a biztosítási intézkedéssel biztosított eszközök szerepére, a jogsértés viszonylagos súlyosságára és helyére, a vonatkozó határozatok dátumára és a vonatkozó határozatok továbbításának dátumára.

12. cikk

A végrehajtásra vonatkozó szabályok

(1) A (3) bekezdés sérelme nélkül a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtására a végrehajtó állam joga szerint kerül sor és kizárólag annak illetékes hatóságai jogosultak dönteni a végrehajtási eljárás és az ahhoz kapcsolódó valamennyi intézkedés tárgyában.

(2) Amennyiben az érintett személy igazolni tudja a teljes mértékű vagy részleges elkobbzás végrehajtását bármely államban, a végrehajtó állam illetékes hatósága bármely alkalmas eszköz útján konzultál a kibocsátó állam illetékes hatóságával. Bűncselekményből származó jövedelem elkobbzása esetén a vagyonekobbzást elrendelő határozat alapján a végrehajtó államtól eltérő bármely más államban behajtott minden összeget teljes egészében le kell vonni a végrehajtó államban elkobbzandó összegből.

(3) A jogi személy ellen hozott vagyonekobbzást elrendelő határozatot akkor is végre kell hajtani, ha a végrehajtó állam nem ismeri el jogi személyek büntetőjogi felelősségének elvét.

(4) A határozatot kibocsátó állam beleegyezése nélkül a végrehajtó állam a 4. és az 5. cikknek megfelelő továbbítás eredményeképpen a vagyonekobbzást elrendelő határozat helyett nem állapíthat meg intézkedéseket, ideértve a szabadságelvonással járó vagy egyéb, a személyi szabadságot korlátozó intézkedést.

13. cikk

Amnesztia, közkegyelem, a vagyonekobbzást elrendelő határozat felülvizsgálata

(1) Amnesztiát hirdethet és közkegyelmet gyakorolhat mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam.

(2) A vagyonekobbzást elrendelő határozat felülvizsgálatának tárgyában kizárólag a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátó állam dönthet.

14. cikk

A vagyonekobbzást elrendelő határozatok továbbításának következményei

(1) A vagyonekobbzást elrendelő határozatnak egy vagy több végrehajtó állam részére történő, a 4. és az 5. cikknek megfelelő továbbítása nem korlátozza a kibocsátó állam jogát abban, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozatot maga hajtsa végre.

(2) Egy pénzüsszegre vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozat egy vagy több végrehajtó állammal való továbbítása esetében a határozat végrehajtásából befolyó teljes összeg nem lehet magasabb, mint a vagyonekobbzást elrendelő határozatban megállapított maximum összeg.

(3) A kibocsátó állam illetékes hatósága – írásban dokumentálhatóan – haladéktalanul értesíti az érintett végrehajtó állam illetékes hatóságát:

- a) amennyiben – például valamely, a végrehajtó államtól származó, a kibocsátó állam részére a 10. cikk (3) bekezdése alapján megküldött információ alapján – úgy véli, hogy fennáll a veszélye a maximum összeget meghaladó végrehajtásnak. A 10. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazása esetén a kibocsátó állam illetékes hatósága a lehető legrövidebb időn belül értesíti a végrehajtó állam illetékes hatóságát a fent említett veszély megszűnéséről;
- b) amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat a kibocsátó államban vagy valamely más végrehajtó államban egészben vagy részben végrehajtásra került. Meg kell határozni azt az összeget, amelyre vonatkozóan a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtása még nem történt meg;
- c) amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozatnak a 4. és az 5. cikkkel összhangban történő továbbítását követően a kibocsátó hatóság olyan összeghez jut, amelyet az érintett személy, önkéntesen, a vagyonekobbzást elrendelő határozatra tekintettel fizetett be. A 12. cikk (2) bekezdését alkalmazni kell.

15. cikk

A végrehajtás megszüntetése

A kibocsátó állam illetékes hatósága – írásban dokumentálhatóan – haladéktalanul értesíti a végrehajtó állam illetékes hatóságát minden olyan döntésről vagy intézkedésről, melynek következtében a határozat végrehajthatósága megszűnik vagy azt a végrehajtó államtól bármely egyéb ok miatt visszavonják. A végrehajtó állam a kibocsátó állam illetékes hatóságának a döntésről vagy az intézkedésről szóló értesítést követően azonnal megszünteti a végrehajtást.

16. cikk

Az elkobbzott vagyontárgyak feletti rendelkezés

(1) A vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt pénz felett a végrehajtó állam a következők szerint rendelkezik:

- a) amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt összeg kevesebb, vagy egyenlő, mint 10 000 EUR, az összeg a végrehajtó államot illeti meg;

- b) egyéb esetekben a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt összeg 50 %-át a végrehajtó állam átutalja a kibocsátó állam részére.

(2) A vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt, a pénztől különböző más vagyontárgyak felett a végrehajtó állam – választása szerint – a következő lehetőségek egyikeként megfelelően rendelkezik:

- a) a vagyontárgyakat értékesítheti. Ebben az esetben az értékesítésből befolyt összeg felett az (1) bekezdésben meghatározottak szerint kell rendelkezni;
- b) a vagyontárgyakat átruházhatja a kibocsátó államra. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik, a vagyontárgyakat csak a kibocsátó állam beleegyezésével lehet erre az államra átruházni;
- c) amennyiben az a) és b) pont egyike sem alkalmazható, úgy a vagyontárgyak felett a végrehajtó állam jogának megfelelően más módon is rendelkezhet.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a végrehajtó állam nem köteles eladni vagy visszaküldeni a vagyonekobbzást elrendelő határozatban foglalt olyan meghatározott vagyontárgyakat, amelyek a nemzeti kulturális örökségéhez tartozó tárgyaknak minősülnek.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdéseket a kibocsátó állam és a végrehajtó állam eltérő megállapodása hiányában kell alkalmazni.

17. cikk

A végrehajtás eredményére vonatkozó információ

A végrehajtó állam illetékes hatósága – írásban dokumentálhatóan – haladéktalanul értesíti a kibocsátó állam illetékes hatóságát:

- a) a vagyonekobbzást elrendelő határozatnak az illetékes hatóság részére a 4. cikk (5) bekezdésével összhangban való továbbításáról;
- b) a vagyonekobbzást elrendelő határozat el nem ismeréséről szóló minden döntésről, a döntés indoklásával együtt;
- c) a határozat részben vagy egészben való, a 11. cikkben, a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében vagy a 13. cikk (1) bekezdésében említett okokból történő végrehajtásról;
- d) a határozat végrehajtásának befejezéséről;
- e) a 12. cikk (4) bekezdésének megfelelő alternatív intézkedések alkalmazásáról.

18. cikk

Visszatérítés

(1) A 9. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a végrehajtó állam nemzeti joga alapján felelős a 9. cikkben említett érdekelt felek egyikének a hozzá a 4. és az 5. cikk szerint továbbított vagyoneklobzást elrendelő határozat végrehajtásával okozott kárért, a kibocsátó állam megtéríti a végrehajtó államnak az említett felelősség címén az említett félnek kifizetett kártérítés összegét, kivéve, ha és olyan mértékben, amennyiben a károkozást részben vagy egészben kizárólag a végrehajtó állam magatartása okozta.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok nemzeti jogának a természetes vagy jogi személyek által benyújtott kártérítési igényekre vonatkozó rendelkezéseit.

19. cikk

Nyelvek

(1) A tanúsítványt le kell fordítani a végrehajtó állam hivatalos nyelvére, illetve hivatalos nyelveinek egyikére.

(2) Az egyes tagállamok e kerethatározat elfogadásakor, vagy egy későbbi időpontban a Tanács Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban kijelenthetik, hogy készek elfogadni a tanúsítványt az Európai Közösségek intézményeinek más hivatalos nyelvén, illetve nyelvein készült fordításban is.

20. cikk

Költségek

(1) A 16. cikk sérelme nélkül a tagállamok nem követelhetik egymástól az e kerethatározat alkalmazásával felmerülő költségek megtérítését.

(2) Amennyiben a végrehajtó állam felmerülő költségeit jelentősnek vagy kivételesnek tartja, javasolhatja a kibocsátó államnak a költségek megosztását. A kibocsátó állam az ilyen javaslatról a végrehajtó állam által benyújtott részletes leírások alapján határoz.

21. cikk

Kapcsolat más megállapodásokkal és megegyezésekkel

E kerethatározat nem befolyásolja a tagállamok között létrejött két-, vagy többoldalú megállapodások vagy megegyezések alkalmazását, amennyiben az ilyen megállapodások vagy megegyezések hozzájárulnak a vagyoneklobzást elrendelő határozatok

végrehajtási eljárásainak további egyszerűsítéséhez, illetve megkönnyítéséhez.

22. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy ennek a kerethatározatnak legkésőbb 2008. november 24-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok megküldik a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak a kerethatározatból eredő, rájuk vonatkozó köteleységeknek a nemzeti jogukba való átültetése céljából hozott rendelkezések szövegét. Az e tájékoztatás alapján a Bizottság által készített jelentés alapul vételével a Tanács 2009. november 24. előtt megvizsgálja, hogy a tagállamok mennyiben tették meg az e kerethatározatnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

(3) A Tanács Főtitkársága értesíti a tagállamokat és a Bizottságot a 7. cikk (5) bekezdése és a 19. cikk (2) bekezdése alapján tett nyilatkozatokról.

(4) Azon tagállamok, amelyek egy másik tagállam részéről a vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerése és végrehajtása terén olyan sorozatos nehézségeket vagy az együttműködés hiányát tapasztaltak, amelyeket a kétoldalú egyeztetések nem oldottak meg, ezen kerethatározat tagállami szintű végrehajtásának értékelése érdekében erről értesíthetik a Tanácsot.

(5) A végrehajtó államként eljáró tagállamok a naptári év elején tájékoztatják a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy hány esetben került sor a 17. cikk b) pontjának alkalmazásra, valamint összefoglalót küldenek az okokról.

2013. november 24-ig a Bizottság a részére megküldött információ alapján jelentést dolgoz ki, melyhez csatolja az általa megfelelőnek ítélt esetleges kezdeményezéseket.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2006. október 6-án.

a Tanács részéről

az elnök

K. RAJAMÄKI

MELLÉKLET

TANÚSÍTVÁNY

a kölcsönös elismerés elvének a vagyonekhozást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló
2006/783/IB kerethatározat-tervezet 4. cikkében említetteknek megfelelően

a) Kibocsátó és végrehajtó államok

Kibocsátó állam: .....

Végrehajtó állam: .....

b) A vagyonekhozást elrendelő határozatot kibocsátó bíróság:

Hivatalos név: .....

Cím: .....

.....

Ügyszám: .....

Telefonszám (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám): .....

Faxszám (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám): .....

E-mail cím (amennyiben rendelkezésre áll): .....

A bírósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek: .....

.....

Azon kapcsolattartó személy(ek) elérhetőségei, aki(k) további felvilágosítást tudnak adni a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtásával vagy adott esetben a két vagy több végrehajtó államnak továbbított vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtásának összehangolásával vagy a végrehajtásból származó pénzeszközök vagy vagyontárgyak a kibocsátó államnak történő megküldésével kapcsolatban (név, beosztás/besorolás, telefonszám, faxszám és, amennyiben rendelkezésre áll, e-mail cím):

.....

.....

.....

- c) A kibocsátó államban a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásáért felelős hatóság (amennyiben eltér a b) pontban szereplő bíróságtól):

Hivatalos név: .....

.....

Cím: .....

.....

Telefonszám (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám): .....

Faxszám (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám): .....

E-mail cím (amennyiben rendelkezésre áll): .....

.....

A végrehajtásért felelős hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek: .....

.....

.....

Azon kapcsolattartó személy(ek) elérhetőségei, aki(k) további felvilágosítást tudnak adni a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásával vagy adott esetben a két vagy több végrehajtó államnak továbbított vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásának összehangolásával vagy a végrehajtásból származó pénzeszközök vagy vagyontárgyak a kibocsátó államnak történő megküldésével kapcsolatban (név, beosztás/besorolás, telefonszám, faxszám és, amennyiben rendelkezésre áll, e-mail cím): .....

.....

.....

- d) Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozatok továbbítása és fogadása a kibocsátó államban valamely központi hatóság hatáskörébe tartozik:

A központi hatóság megnevezése: .....

.....

.....

Kapcsolattartó személy, amennyiben alkalmazandó (beosztás/besorolási fokozat és név): .....

.....

Cím: .....

.....

Ügyszám: .....

Telefonszám (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám): .....

Faxszám (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám): .....

E-mail cím (amennyiben rendelkezésre áll): .....

e) A hatóság vagy hatóságok, amely(ek)hez megkereséssel lehet fordulni (amennyiben a c) és/vagy d) pontokat kitöltötték):

- A b) pontban feltüntetett hatóságot
a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni: .....
- A c) pontban feltüntetett hatóságot
a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni: .....
- A d) pontban feltüntetett hatóságot
a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni: .....

f) Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozat egy biztosítási intézkedést elrendelő határozatnak a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló, 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ értelmében a végrehajtó államnak továbbított folytatását képezi, a biztonsági intézkedést elrendelő határozat azonosításához szükséges információt meg kell adni (a biztonsági intézkedést elrendelő határozat kibocsátásának és továbbításának dátuma, azon hatóság, amely részére a határozatot továbbították, hivatkozási szám, ha rendelkezésre áll): .....

.....

.....

g) Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozatot több, mint egy végrehajtó államnak továbbították, a következő információkat kell megadni:

1. A vagyonekhozást elrendelő határozatot a következő egyéb végrehajtó államoknak továbbították (ország és hatóság): .....

.....

.....

2. A vagyonekhozást elrendelő határozatot több, mint egy végrehajtó államnak továbbították az alábbi ok miatt (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

2.1. Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozat egy vagy több meghatározott vagyontárgyat érint:

- A vagyonekhozást elrendelő határozatban foglalt különböző vagyontárgyak vélhetően különböző végrehajtó államokban található.
- A meghatározott vagyontárgy elkobzása több mint egy állam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé.
- A vagyonekhozást elrendelő határozatban foglalt meghatározott vagyontárgy vélhetően két vagy több meghatározott végrehajtó állam egyikében található.

2.2. Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik:

- Az érintett vagyonnal kapcsolatban nem került sor biztosítási intézkedés elrendelésére a 2003. július 22-i 2003/577/IB kerethatározat szerint.
- A kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban elkobozható vagyon értéke valószínűsíthetően nem elegendő a vagyonekhozást elrendelő határozatban megnevezett teljes összeg fedezésére.
- Egyéb ok(ok) (éspedig): .....
- .....
- .....

⁽¹⁾ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

h) A vagyonekobzást elrendelő határozat által kötelezett természetes vagy jogi személyre vonatkozó információ:

1. **Természetes személy esetén:**

Név: .....

Keresztnév, keresztnévek: .....

Leánykori név (amennyiben alkalmazandó): .....

Felvett nevek (amennyiben alkalmazandó): .....

Nem: .....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy szociális biztonsági azonosító szám (amennyiben lehetséges): .....

Születési idő: .....

Születési hely: .....

Utolsó ismert lakcím: .....

.....

A természetes személy által értett nyelv(ek) (amennyiben ez az adat rendelkezésre áll): .....

.....

1.1. Amennyiben a vagyonekobzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik:

A vagyonekobzást elrendelő határozatot az alábbi okból továbbítják a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- a) a kibocsátó állam alapos okkal feltételezi, hogy az a természetes személy, aki ellen a vagyonekobzást elrendelő határozatot kibocsátották vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik a végrehajtó államban. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

Azon indokok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a természetes személynek vagyona/jövedelme van: .....

.....

A természetes személy vagyonának/jövedelemforrásának leírása: .....

.....

A természetes személy vagyonának/jövedelemforrásának fellelhetősége (amennyiben ez nem ismeretes, legutóbbi ismert fellelhetősége): .....

.....

- b) nincsen olyan, az 1.1.a. pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyonekobzást elrendelő határozat mely tagállamnak küldhető meg, azonban a természetes személynek, aki ellen a vagyonekobzást elrendelő határozatot kibocsátották, a szokásos tartózkodási helye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban található szokásos tartózkodási hely: .....

.....

.....

1.2. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgy(ak)ra vonatkozik:

A vagyonekobbzást elrendelő határozatot az alábbi okból továbbítják a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- a) a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k) (lásd az i) pontot):
- b) a kibocsátó állam joggal feltételezi, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat alá eső meghatározott vagyontárgy(ak) egésze vagy annak egy része a végrehajtó államban található(k). Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

Azon okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k): .....

.....

- c) nincsen olyan, a b) pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat mely tagállamnak küldhető meg, azonban a természetes személynek, aki ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották, a szokásos tartózkodási helye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban található szokásos tartózkodási hely: .....

.....

.....

2. **Jogi személy esetén:**

Név: .....

Jogi személy formája ⁽¹⁾: .....

Nyilvántartási szám (amennyiben rendelkezésre áll) ⁽¹⁾: .....

A jogi személy nyilvántartott székhelye (amennyiben rendelkezésre áll): .....

A jogi személy címe: .....

2.1. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik:

A vagyonekobbzást elrendelő határozatot az alábbi okból küldik meg a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- a) a kibocsátó állam joggal feltételezi, hogy az a jogi személy, amely ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik a végrehajtó államban. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

Az okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a jogi személynek vagyona/jövedelme van: .....

.....

A jogi személy vagyonának/jövedelemforrásának leírása: .....

.....

A jogi személy vagyonának/jövedelemforrásának fellelhetősége (amennyiben ez nem ismeretes, legutóbbi ismert fellelhetősége): .....

.....

⁽¹⁾ Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozatot azért küldik meg a végrehajtó államnak, mert annak a jogi személynek a nyilvántartott székhelye, amely ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották ebben az államban található, úgy a nyilvántartási számot és a nyilvántartott székhelyet fel kell tüntetni.

- b) nincsen olyan, az a) pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat mely tagállamnak küldhető meg, azonban a jogi személynek, amely ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották, a nyilvántartott székhelye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban nyilvántartott székhely: .....

.....
 .....

2.2. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgy(ak)ra vonatkozik:

A vagyonekobbzást elrendelő lefoglalási határozatot az alábbi okból továbbítják a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- a) a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k) (lásd az i) pontot):
- b) a kibocsátó állam joggal feltételezi, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat alá eső meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k). Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

Az okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a vagyon a végrehajtó államban található: .....

.....
 .....

- c) nincsen olyan, a 2.1.b. pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat mely tagállamnak továbbítható, azonban a jogi személynek, amely ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották, a nyilvántartott székhelye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban nyilvántartott székhely: .....

.....
 .....

i. A vagyonekobbzást elrendelő határozat

A vagyonekobbzást elrendelő határozat kelt (dátum) -án/-én.: .....

.....

A vagyonekobbzást elrendelő határozat jogerőre emelkedett (dátum) -án/-én.: .....

A vagyonekobbzást elrendelő határozat hivatkozási száma (amennyiben rendelkezésre áll) .....

1. A vagyonekobjást elrendelő határozatra vonatkozó információk

1.1. Kérjük (a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével) jelezze, hogy a vagyonekobjást elrendelő határozat az alábbiak közül melyekre vonatkozik:

pénzüsszetre

A végrehajtó államban a végrehajtás tárgyát képező összeg a pénznem megjelölésével (számmal és betűvel): .....

.....

A végrehajtás tárgyát képező teljes összeg a pénznem megjelölésével (számmal és betűvel): .....

.....

meghatározott vagyontárgy(ak)ra

A meghatározott vagyontárgy(ak) leírása: .....

.....

A meghatározott vagyontárgy(ak) fellelhetősége (amennyiben ez nem ismeretes, legutóbbi ismert fellelhetősége): .....

.....

.....

Amennyiben a meghatározott vagyontárgy(ak) elkobzása egynél több végrehajtó állam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé, a fellépés leírása: .....

.....

1.2. A bíróság az alábbi kérdésekről határozott a vagyonnal kapcsolatban (kérjük, a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével jelezze):

i. a jövedelem bűncselekményből származik, vagy értéke az ilyen jövedelemmel részben vagy egészben megegyező,

ii. ilyen bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak,

iii. az alábbi a) b) és c) pontban meghatározott kiterjesztett vagyonekobjásznak a kibocsátó államban történő alkalmazása eredményeképpen elkobzás alá esik. A határozat alapjául szolgál, hogy a Bíróságnak meghatározott tények alapján teljes mértékben az a meggyőződése, hogy a szóban forgó vagyon a következőkből származik:

a) az elítélt személy által a szóban forgó bűncselekményért történő elítélését megelőző időszakban elkövetett bűncselekményekből, amelyeket a Bíróság ésszerűnek tekint az egyedi eset körülményei között, vagy

b) az elítélt személy által a szóban forgó bűncselekményért történő elítélését megelőző időszakban elkövetett hasonló bűncselekményekből, amelyeket a Bíróság ésszerűnek tekint az egyedi eset körülményei között, vagy

c) az elítélt személy által elkövetett bűncselekményből, és bebizonyosodott, hogy a vagyon értéke aránytalanul magas az érintett személy jogszerű jövedelméhez képest.

- iv. elkobzás alá esik a kibocsátó állam jogának bármely egyéb, a kiterjesztett vagyoneklobzással kapcsolatos rendelkezése értelmében.

Amennyiben kettő vagy több elkobzási kategória érintett, kérjük, részletezze, mely vagyonnak mely kategória szerinti elkobzására kerül sor: .....

.....

2. A vagyoneklobzást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(eke)t érintő információk:

2.1. A vagyoneklobzást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(ek) elkövetésével kapcsolatos tények összefoglalása és körülmények leírása, az elkövetés idejét és helyét is beleértve

.....
.....
.....
.....
.....

2.2. A vagyoneklobzást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(ek) természete és jogi minősítése és a határozat alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.3. Amennyiben alkalmazandó, az alábbiak közül kérjük jelöljön meg egy vagy több bűncselekményt, amely a fenti 2.2. pontban meghatározott bűncselekménnyel vagy bűncselekményekkel kapcsolatos, ha a bűncselekmény(ek) a kibocsátó államban maximálisan legalább 3 évig terjedő szabadségvesztéssel büntethető(k) (kérjük, a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével jelezze):

- bűnszervezetben való részvétel;
- terrorizmus;
- emberkereskedelem;
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme;
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
- korrupció;
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is;

- a bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása;
- pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is;
- számítógépes bűncselekmények;
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is;
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz;
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
- emberrablás, jogellenes fogvatartás és túszejtés;
- rasszizmus és idegengyűlölet;
- szervezett vagy fegyveres rablás;
- kulturális javak, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat, tiltott kereskedelme;
- csalás;
- befolyással üzérkedés és zsarolás;
- termékhamisítás és szabadalombitorlás;
- hivatalos okiratok hamisítása és az azokkal való kereskedelem;
- fizetőeszközök hamisítása;
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;
- nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
- lopott gépjárművek kereskedelme;
- erőszakos közösketés;
- gyűjtogatás;
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
- légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése;
- szabotázs.

2.4. Amennyiben a 2.2. pontban felsorol, vagyonekhozást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(ek) nem a 2.3. pontban leírt bűncselekményeket valósítja/valósítják meg, kérjük írja le pontosan az érintett bűncselekmény(ek)e)t (a leírás magában foglalja a tényleges érintett bűncselekményt (például a jogi minősítéssel szemben)): .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

j) A vagyonekhozást elrendelő határozat meghozatalához vezető eljárás

A vagyonekhozást elrendelő határozat meghozatalához vezető eljárással kapcsolatban jelezze az alábbiakat (a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével):

- a) Az érintett személy személyesen járt el.
- b) Az érintett személy nem személyesen járt el, de jogi képvisellel rendelkezett.
- c) Az érintett személy nem személyesen járt el, és nem rendelkezett jogi képvisellel. Megerősítést nyert, hogy:
- az illetőt személyesen vagy a nemzeti jogának megfelelően meghatalmazott képviselője útján vagy a kibocsátó állam jogával összhangban tájékoztatták az eljárásról, vagy
- az illető jelezte, hogy nem vitatja a vagyonekhozást elrendelő határozatot.

k) Átváltás és vagyon továbbítása

1. Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozat iránti kérelem meghatározott vagyontárgyat érint, kérjük jelezze, hogy a kibocsátó állam engedélyezi-e, hogy az elkobzást a végrehajtó állam a vagyon értékével megegyező pénzösszeg-fizetési kötelezettség formájában teljesítse.

Igen

Nem

2. Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozat pénzösszeget érint, kérjük jelezze, hogy a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtásából származó pénzen kívül más vagyon is továbbítható-e a kibocsátó államnak.

Igen

Nem

l) Alternatív intézkedések, beleértve a szabadságelvonással járó szankciókat

1. Kérjük jelezze, hogy a kibocsátó állam engedélyezi-e, hogy a végrehajtó állam alternatív intézkedéseket alkalmazzon abban az esetben, ha a határozat teljes mértékű vagy részleges végrehajtására nincsen lehetőség:

Igen

Nem

2. Amennyiben igen, kérjük jelölje meg, hogy melyik szankció alkalmazható (a szankció jellege, a maximálisan kiszabható büntetés):

Fogvatartás. Maximális időtartama: .....

Közérdekű munka (vagy annak megfelelő büntetés). Maximális időtartama: .....

Egyéb szankciók. Megnevezés: .....

.....

m) Az ügy egyéb lényeges körülményei (fakultatív információ): .....

.....

.....

n) A vagyonekhozást elrendelő határozat a tanúsítvány mellékletét képezi.

A tanúsítványt kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének a tanúsítvány tartalmának pontosságát igazoló aláírása: .....

.....

Név: .....

A betöltött tisztség (beosztás/besorolási fokozat): .....

Dátum: .....

Hivatalos pecsét (amennyiben rendelkezésre áll):